

**ผลการใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น**

นางหนูเที่ยง มาเพชร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Effects of Using a Cartoon Book Entitled Life Safety on Learning
Achievement in the Health and Physical Education Learning Area of
Prathom Suksa II Students at Ban Nonburut School
in Khon Kaen Province**

Mrs. Nootieng Mapet

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2009

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิตที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น
ชื่อและนามสกุล นางหนูเตียง มาเพชร
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุสติ ภูอินทร์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ผลการใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น
ผู้ศึกษา นางหนูเตียง มาเพชร **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณิ ยะหะกร **ปีการศึกษา 2552**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1)หาประสิทธิภาพหนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 และ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต (2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) หนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต มีประสิทธิภาพ 86.30/85.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ หนังสือการ์ตูน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างสูงยิ่ง จากอาจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ และรองศาสตราจารย์ หุสดี กุฎอินทร์ กรรมการสอบ ที่ได้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ แนะนำและตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร. อภิศร ศรีบุญวงษ์ ครูชำนาญพิเศษ โรงเรียนหนองนาคำ วิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 คุณครูสมจิตร เฉลยรอบ ครูชำนาญพิเศษ โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครุ อำเภอชุมแพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 คุณครู รุ่งทิพย์ พรหมหลวงศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสินสมุทร สามารถ และคณะครูโรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณธนายศ มาเพชร และขอขอบใจ นางสาวณิชา มาเพชร และ เด็กชายธนกฤต มาเพชร ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ให้ความรัก และความอบอุ่น ตลอดจนอาจารย์ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

หนูเตี๋ย มาเพชร

เมษายน 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2551.....	7
หนังสือการ์ตูน.....	9
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน.....	37
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต.....	38
บทที่ 5	
สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สรุปการวิจัย.....	39
อภิปรายผล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	42
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	49
ก หนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	50
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ค เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล.....	208
ง ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	220
ประวัติผู้ศึกษา.....	234

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	31
ตารางที่ 3.2 การดำเนินการทดลอง.....	34
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน.....	37
ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ของบุคคลควรเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียนชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง หรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศ มาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกสื่อ และแหล่งเรียนรู้ ลักษณะของสื่อที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่าน่าสนใจ ชวนคิด ชวนคิดตามเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้นรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียน รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา จึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลาย ต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจ

ของผู้เรียน เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติ การตรวจสอบ และการประเมินผล ให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงสุขภาพ โดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกัน และแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ ดูแลสุขภาพของตนเอง และความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ได้แข่งขัน ได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม และยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพ และความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย

การเรียนรู้ได้จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ทุกประเภทรวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่นๆ เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

หนังสือจัดเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งของสื่อประเภทวัสดุ ซึ่งเป็นสื่อที่ช่วยให้การพัฒนาการเรียนการสอนน่าสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือมีความสำคัญ และมีบทบาทโดยตรงในความรู้ ความบันเทิง ให้ผู้อ่านได้มีความรู้ใหม่ มีความคิดที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในปัจจุบัน ทั้งยังช่วยส่งเสริมและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รักการค้นคว้า และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ หนังสือจึงเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาที่มีค่าต่อบุคคลทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะเด็ก ๆ ดังที่ จิวีวรรณ คูหาภินันท์(2527: 89) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือเป็นสื่อช่วยพัฒนาให้มีความคิดกว้างขวาง ฉลาดรอบรู้ หนังสือจะเป็นอุปกรณ์ที่ดีในการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน

หนังสือสำหรับเด็กที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ หนังสือเรียน แต่การใช้หนังสือเรียนอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เพราะหนังสือไม่ใช่มวลประสบการณ์ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีสื่อการเรียนเพิ่มเติม ดังที่ จินตนา ไบกาซูยี (2537: 142) กล่าวไว้ว่า การจะให้บรรลุจุดหมายตามหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนจะต้องใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย นอกจากหนังสือเรียนที่กำหนดให้ หนังสือการ์ตูน เป็นหนังสือประเภทหนึ่งที่เป็นที่นิยม และสนใจของเด็กเป็นอย่างมาก เนื่องจากหนังสือการ์ตูนสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความชอบ ความสนใจ และความต้องการของเด็กในด้านต่าง ๆ การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยภาพ มีคำบรรยายที่อ่านง่าย ผู้อ่านไม่ต้องใช้ความพยายามในการอ่านมาก คนที่อ่านหนังสือไม่คล่องก็สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ โดยดูจากรูปภาพ อีกทั้งยังให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้รับความสนใจในการอ่าน ช่วยสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ให้มีชีวิตชีวา และช่วยส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิตแมน (Pitman อ้างถึงใน วารินทร์ อินธิสอน 2537: 2) ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การ์ตูนเป็นสื่อที่เข้าใจง่าย และเด็กโดยทั่วไปก็ชอบการ์ตูนอยู่แล้ว การใช้การ์ตูนเป็นสื่อจะเป็นการปลูกฝังทักษะการอ่านเป็นอย่างดี

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนบ้านโนนบุรุษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่พบว่า สภาพความเป็นอยู่ของเด็กเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับลูก ปล่อยให้เป็นที่ความรับผิดชอบของ ปู่ ย่า ตา ยาย ทำให้เด็กขาดความระมัดระวังในเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ขาดคำแนะนำตักเตือน เพราะเด็กส่วนใหญ่จะเล่นซุกซนตามธรรมชาติของเด็ก กอปรกับครูส่วนใหญ่ยึดหนังสือเรียนแทนหลักสูตรใช้การบรรยาย ขาดสื่อและนวัตกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดความสนใจในบทเรียน ดังนั้นครูยุคใหม่ต้องแสวงหาวิธีสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพคือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง และผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดสภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ไว้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ 2545: 9)

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า หนังสือการ์ตูน เป็นสื่อ นวัตกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน หนังสือการ์ตูนเป็นนวัตกรรมตัวหนึ่งที่สามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ จึงได้นำหนังสือการ์ตูนมาใช้เป็นสื่อ การพัฒนาการเรียนการสอนจะได้รับผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น สื่อการสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีบทบาทอย่างมาก เนื่องจากเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนคือ การ์ตูน เพราะการ์ตูนเป็นที่สนใจของเด็ก ภาพที่สะดุดตา ดึงดูดความสนใจของเด็กเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการอ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับเรื่องที่อ่าน

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษา เรื่อง ผลการใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพหนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

4.2 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สร้างหนังสือการ์ตูน ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย 5 เล่มต่อไปนี้

เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม

เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล

เล่มที่ 4 คิดก่อนใช้

เล่มที่ 5 สิทธิของเรา

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 หนังสือการ์ตูน หมายถึง การสร้างหนังสือที่เป็นภาพวาดการ์ตูนและมีคำสนทนา ประกอบภาพบรรยาย โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต จำนวน 5 เรื่อง 5 เล่ม ซึ่งผู้วิจัย สร้างขึ้นตามเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.2 ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน หมายถึง ผลการประเมินคุณภาพของหนังสือ การ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของผู้เรียน ภายหลังจากการใช้หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้น โดยมี ประสิทธิภาพ 85/85

85 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ โดยคำนวณจากร้อยละของ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยการ ทดสอบท้ายบทเรียน เมื่อเรียนจบแต่ละเรื่อง

85 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ โดยคำนวณจากร้อยละของ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียน

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เพื่อวัด ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

6.1 ได้หนังสือการ์ตูน เรื่องความพลอดกภัยในชีวิต ที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

6.2 ครูมีสื่อนวัตกรรมที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สนใจในการสร้างหนังสือการ์ตูน นำไปพัฒนา และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2551
2. หนังสือการ์ตูน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2551

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนด เป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักการสร้างความรับผิดชอบและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนอื่นทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และในชุมชน ทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไป ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน และยอมรับในความต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหา ทำท่าย ความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาด่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์

ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยตรงตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่าง ๆ คือ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของ มนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้อง เชื่อมโยง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ อีก 7 กลุ่ม และยังสามารถจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อการเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะ

ในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรให้สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไป พร้อมกัน

2 หนังสือการ์ตูน

2.1 ความหมายของการ์ตูน

คำว่าการ์ตูน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 116) ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า การ์ตูนคือภาพล้อ ภาพตลก เป็นภาพวาดบุคคล ภาพแสดงเหตุการณ์ที่ผู้เขียนตั้งใจล้อเลียนให้เกิดความรู้สึกรำคาญ หรือเป็นหนังสือเล่าเรื่องด้วยภาพเขียน ซึ่งแบ่งหน้ากระดาษเป็นช่องๆ มีคำบรรยายสั้นๆ อ่านง่าย เนื้อเรื่องมักเป็นนิทาน หรือ นวนิยาย

ไพเราะ เรื่องศิริ (2534: 31) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนว่า การ์ตูนเป็นภาพวาดง่ายๆ ที่มีแบบเฉพาะตัวไม่เหมือนภาพธรรมดาทั่วไป การ์ตูนอาจมีรูปร่างเกินความจริงหรือลดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก เพื่อจุดมุ่งหมายในการบรรยาย การแสดงออกมุ่งให้เกิดความตลกขบขัน ล้อเลียน เสียดสีการเมืองและสังคม ตลอดจนการใช้โฆษณาประชาสัมพันธ์ให้น่าสนใจยิ่งขึ้น นอกจากนี้อาจจะใช้ประกอบการเล่าเรื่องบันเทิงคดี สารคดี และที่สำคัญคือใช้ประกอบการเรียนการสอน ภาพวาดนี้อาจจะเป็นตอนเดียวจบหรือเรื่องสั้นๆ 2-3 ตอนจบ

จินตนา ไบกาชุย (2534: 57) ให้ความหมายของการ์ตูนไว้ว่า การ์ตูนคือภาพวาดง่ายๆ ซึ่งไม่เหมือนภาพวาดธรรมดาทั่วไป อาจมีรูปร่างลักษณะธรรมชาติตามรูปเรขาคณิต หรือรูปทรงอิสระ มักมีรูปร่างเกินเลยหรือรายละเอียดของภาพที่ไม่จำเป็นออกไปเสีย เพื่อจุดมุ่งหมายในการบรรยาย หรือการแสดงออกหรือมุ่งหวังให้เกิดความตลกขบขัน ล้อเลียน เสียดสีการเมือง และสังคม หรือใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ หรือประกอบการเล่าเรื่องที่เป็นบันเทิงคดีและสารคดี

คมศักดิ์ หาญสิงห์ (2543: 21) ให้ความหมายไว้ว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งอาจเป็นการเรียนแบบของจริง หรือแตกต่างไปจากของจริงก็ได้ แต่เป็นไปเพื่อ

บรรยายรายละเอียดของเนื้อเรื่องในรูปแบบของตลกขบขัน การล้อเลียนเสียดสี การชีชวน
ประชาสัมพันธุ์ ตลอดจนการนำเสนอบทเรียนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

พาวา พงษ์พันธุ์ (2544: 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาพวาดที่มีรูปร่าง ล้อเลียน
ของจริงเป็นภาพที่เน้นเรื่องเสียด และอารมณ์เป็นสำคัญ โดยลดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นของภาพออก
มีจุดหมายทั้งให้ความขบขัน สนุกสนาน หรือช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่างๆ

ครุณวรรณ แก้วหนูนวล (2547: 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การ์ตูน หมายถึง
ภาพวาดที่แสดงสัญลักษณ์ ลักษณะแทนตัวบุคคลที่วาดขึ้นเป็นลายเส้น หรือโครงร่างอย่างง่าย ๆ
โดยมีคำสนทนา และคำบรรยายสัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเรื่องราว เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อ่านมีความรู้
สนุกสนานรวมทั้งได้รับความรู้จากเรื่องราวที่อ่าน

รัมภา สืบสำราญ (2547: 28) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการ์ตูน หมายถึง ภาพวาดที่
สัญลักษณ์แทนตัวบุคคล สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์จำลองมาจากความคิด อาจเป็นภาพที่เกิน
ความจริง ล้อเลียนหรือขบขันเพื่อสื่อความหมาย หรือเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์
บุคคล โดยผู้อ่านมีอารมณ์ตามภาพนั้น ๆ ได้ 2 ประเภท คือ 1. การ์ตูนล้อเลียนของจริง เป็นการ
เขียนภาพให้มีลักษณะเหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงตามธรรมชาติ ทั้งสัดส่วน รูปร่าง
บุคลิกภาพของตัวละครซึ่งแสดงให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ออกมาทางสีหน้า ท่าทาง 2. การ์ตูน
ล้อเลียนของจริง ที่เป็นภาพเขียนบิดเบือนจากความเป็นจริงตามธรรมชาติ ซึ่งมักจะเน้นลักษณะ
เฉพาะที่เด่นๆ หรือส่วนสำคัญของตัวละคร เพื่อการสื่อความหมายล้อเลียนให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน
ตามภาพ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การ์ตูนหมายถึง รูปภาพหรือสัญลักษณ์ที่เกิดจากการวาด เพื่อ
สร้างความตลกขบขัน สื่อความหมายหรือล้อเลียนสังคม ซึ่งอาจมีลักษณะเกินความเป็นจริง เพื่อ
ถ่ายทอดอารมณ์ หรือแสดงแนวคิดต่างๆ เพื่อให้ผู้ดูและผู้อ่านเกิดความเข้าใจการ์ตูน ถือว่าเป็นสื่อ
การเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน

2.2 ประวัติการ์ตูน

จินตนา ไบกาซูยี (2534: 64-65) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการ์ตูนไว้ว่า
เมื่อพูดถึงสภาพของการ์ตูนในฐานะของศิลปะลายเส้น ประเทศไทยถือว่ามีการ์ตูนมาตั้งแต่สมัย
กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยขรัวอินโข่งเป็นจิตรกรเอก มีฝีมือยอดเยี่ยมคนหนึ่ง ในสมัยรัชกาลที่ 3
ในสมัยรัชกาลที่ 4 ท่านได้เขียนภาพฝาผนังต่างๆ ด้วยการถ่ายภาพที่เหมือนจริง ซึ่งผิดจากภาพ
โบราณที่เป็นภาพแบบอุดมคติ ภาพวาดของขรัวอินโข่ง ได้สอดแทรกอารมณ์ขัน และล้อเลียน
ผู้คนในสมัยนั้น แต่การ์ตูนยังไม่เป็นที่รู้จัก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น
เพราะสมัยรัชกาลที่ 6 ทรงโปรดวาดรูปภาพมาก จึงทรงวาดภาพตลกตลกและล้อเลียนข้าราชการ

ที่ไม่ดีจ้อราษฎ์บังหลวง นักวาดการ์ตูนที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น คือ เปล่ง ไตรปิ่น ได้รับอิทธิพลการวาดภาพจากต่างประเทศ การ์ตูนของเขามีชื่อเสียงในยุคนั้น นอกจากนั้นยังมี “ไอเดียคาว่า” ชาวญี่ปุ่นที่ได้รับการออกแบบหนังสือพิมพ์ “ยามาโตะ” ขายในเมืองไทยซึ่งมีภาพวาดการ์ตูนประกอบด้วย ส่วนนักเขียนการ์ตูนปัจจุบันที่มีชื่อเสียงอยู่มากมาย เช่น แอ๊ด เคลวินีส ชัย ราชวัตร น้อย คาวศุภร์

History of cartoonthai (2551: 2) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการ์ตูนไว้ว่า คนเขียนคนแรกของประเทศไทยคือ ขรรค์อิน โง่ง ซึ่งเป็นจิตรกรในสมัยรัชกาลที่ 3 – รัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ แต่สมัยนั้นภาพยังมีรายละเอียดต่าง ๆ เหมือนจริงอยู่ ในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรงโปรดการวาดรูปล้อเหล่าเสนา มหาอำมาตย์อยู่เสมอ ๆ มีการตีพิมพ์ภาพฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ลงหนังสือคู่มือสมัยด้วย ภายใต้นี้ภาพล้อหรือการ์ตูนในเมืองไทยเป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น และในช่วงนี้เองที่มีนักวาดการ์ตูนการเมืองคนแรกขึ้นมา คือ นายเปล่ง ไตรปิ่น ลักษณะภาพจะเป็นลายเส้น สไตล์ฝรั่ง เนื้อหาเสียดสีล้อเลียนการเมือง ต่อมาได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น “ขุนปฏิภาคพิมพ์ลิขิต”

เมื่อมาถึงสมัยรัชกาลที่ 7 วงการการ์ตูนซบเซาลงเนื่องจากพิษเศรษฐกิจ ในปี 2475 ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทำให้นักเขียนการ์ตูนมีเสรีภาพในการเสนอความคิดเห็นมากขึ้น จึงทำให้มีนักเขียนการ์ตูนดัง ๆ เกิดขึ้นในยุคนี้นี้หลายคนอย่างเช่น สวัสดิ์ จุฑะรพ ผู้นำวรรณคดีเรื่องสังข์ทอง มาวาดเป็นการ์ตูนเรื่องยาวเรื่องแรกของประเทศไทย ลงในหนังสือพิมพ์สยามราษฎร์ หลังจากนั้นก็ได้สร้างตัวการ์ตูน “ขุนหมื่น” โดยดัดแปลงมาจากป้อปอาย และมีก๊กมี๋ม่าส์ ตัวขุนหมื่นนี้มีบทบาทในหลายเรื่อง โดยเป็นตัวตลกแทรกอยู่ในการ์ตูนจักร ๆ วงศ์ ๆ เรื่องต่าง ๆ และต่อมานักเขียนการ์ตูนคนอื่น ๆ จึงสร้างการ์ตูนตัวหลักของตัวเองขึ้นมาบ้าง ในสมัยนั้นมีนักเขียนนำเรื่องวรรณคดีประวัติศาสตร์ต่าง ๆ มาวาดเป็นการ์ตูนแนวเดียวกับ สวัสดิ์ จุฑะรพ กันมากมาย เช่น วิตต์ สุทธิเสถียร จ่านง รอดอริ ส่วนนักเขียนในยุคเดียวกันแต่วาดคนละแนว เช่น ฉันท สุวรรณบุณย์ ผู้บุกเบิกการ์ตูนสำหรับเด็กเป็นคนแรกของประเทศไทย หลังสงครามโลก ประเทศไทยมีนักเขียนการ์ตูนเจ้าของฉายา “ราชาการ์ตูนไทย” นั่นคือ ประยูร จรรยาวงษ์ ซึ่งวาดทั้งการ์ตูนตลกและการ์ตูนการเมือง และในยุคเดียวกันนี้ก็มีนักวาดภาพประกอบผู้โด่งดัง ซึ่งเรารู้จักกันดีก็คือ เหม เวชกร ซึ่งวาดการ์ตูนด้วยเหมือนกัน แต่เรามักจะรู้จักท่านจากภาพประกอบมากกว่า ปี 2495 พิมพ์ ภาพสีห์ ออกหนังสือการ์ตูน “ตุ๊กตา” ซึ่งเป็นหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กเล่มแรกของเมืองไทย มีตัวละครหลัก 4 คน คือ หนูไก่ หนูนิด หนูน้อย และหนูแจ้วจอมฮี หลังจากนั้นก็มีการ์ตูนสำหรับเด็กออกมาอีกหลายเล่ม อย่างการ์ตูน “หนูจ๋า” ของจุ่มจิม ซึ่งเริ่มวางแผงเล่มแรก เมื่อเดือนมกราคม 2500 และที่ได้รับความนิยมตามมามากอีกเล่มก็คือการ์ตูน “เบบี้”

ของ วัฒนา ซึ่งเริ่มวางแผนฉบับแรกเมื่อ พ.ศ. 2504 ตัวการ์ตูนหลักของเบป็นนั้นมีมากถึงสิบกว่าคน บางตัวมีการนำไปแสดงหนังโฆษณาก็มี คือ คุณโจลง และคุณแก้ว นอกจากนี้แล้วยังมีหนังสือ การ์ตูนสำหรับเด็กที่แฝงสาระมากอีกเล่มหนึ่งก็คือ ชัยพลกษ์การ์ตูน ซึ่งมีทาร์ซานกับเจ้าจูน เป็น ตัวชูโรง ผู้วาดก็คือ รงค์ ปัจจุบันหนังสือเล่มนี้ปิดตัวไปแล้ว

จากการศึกษาประวัติของการ์ตูนความเป็นมาของการ์ตูนไทย สรุปได้ว่า คนเขียน การ์ตูนคนแรกของประเทศไทยคือ ขวัญอินโข่ง ซึ่งเป็นจิตรกรในสมัยรัชกาลที่ 3 – รัชการที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ แต่สมัยนั้นยังมีรายละเอียดต่าง ๆ เหมือนจริงอยู่ในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรงโปรดการวาดรูปล้อเหล่าเสนา อำมาตย์อยู่เสมอ ๆ ต่อมาเปล่ง ไตรปิ่น ได้รับอิทธิพลจากการวาดภาพจากต่างประเทศ การ์ตูน ของเขามีชื่อเสียงในยุคนั้น นอกจากนั้นยังมี “ไอเดียดาวา” ชาวญี่ปุ่นที่ได้รับการออกแบบ หนังสือพิมพ์ “ยามาโตะ” ขายในเมืองไทย ส่วนนักเขียนการ์ตูนปัจจุบันที่มีชื่อเสียงอยู่มากมาย เช่น แอ๊ด เกลินนิวิส ชัย ราชวัตร น้อย ดาวศุกร์ และมีศิลปินอื่น ๆ อีกมากมาย

2.3 ลักษณะการ์ตูนที่เหมาะสมกับเด็ก

ชม ภูมิภาค (2524: 139) ได้จัดลักษณะของการ์ตูนที่ดีไว้ 4 ประการคือ

1. แสดงภาพได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียน สามารถทำให้ผู้ดูเข้าใจความหมาย ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายนั้น
2. ภาพที่เขียนต้องเป็นภาพง่าย ๆ แสดงสัญลักษณ์ที่เด่นไม่ซับซ้อน หรือแสดง ส่วนรายละเอียดมากเกินไป
3. การ์ตูนภาพหนึ่ง ๆ ควรแสดงเรื่องราวเพียงเรื่องเดียว และจุดหมายของ เรื่องรานั้นเป็นจุดเด่นของภาพ
4. คำบรรยายภาพการ์ตูน ควรเป็นคำบรรยายสั้น ๆ กะทัดรัด แต่มีความหมาย ลึกซึ้ง และครอบคลุมจุดหมายทั้งหมด

ศักดิ์ชัย เกียรติจินาจันทร์ (2534: 14-15) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะการ์ตูนที่ ดีไว้ 6 ประการ คือ

1. ส่งเสริมค่านิยม และความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ เพื่อปลูกฝังให้เด็กสนใจ ค้นคว้าหาเหตุผลได้ด้วยความจริง มิใช่ฝากไว้กับโชคชะตา
2. ควรหลีกเลี่ยงเรื่องราวอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์วิญญาน โชคกลางอันหาเหตุผลพิสูจน์ ความจริงไม่ได้ เพื่อมิให้อ่านแล้วเชื่อจนถึงปฏิบัติจริง
3. เนื้อหาการ์ตูนควรมีลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์ คือตัวเอกของเรื่องมีชีวิตที่ต้องต่อสู้กับ อุปสรรคต่างๆ เพื่อความสำเร็จในขั้นปลายชีวิตตอนท้ายเรื่อง

4. มีเนื้อหาที่ร่าเริงไว้ซึ่งคุณธรรม ควรสอดแทรกไว้ในตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นตัวเอก หรือตัวร้าย ถ้าแทรกอยู่ในตัวร้ายจะมองเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ส่งเสริมให้เป็นคนเมตตาปราณี รักธรรมชาติ เคารพในสิทธิหน้าที่ของมวลมนุษย์

6. นำเสนอเรื่องที่เป็นจริงไม่ใช่เรื่องชวนฝัน

รัมภา สืบสำราญ (2547: 32) กล่าวว่า ลักษณะของการ์ตูนที่เหมาะสมกับเด็กนั้น จะต้องเป็นภาพที่เขียนอย่างง่าย มีความชัดเจนไม่มีรายละเอียดมากนัก ให้ความรู้และความบันเทิง โดยต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาของเด็กด้วย

บรูตัน (Bruton 1988: 98 อ้างถึงใน จุฬารรรณ แสงหิรัญ (2547: 35) ได้ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เด็กสนใจและชอบอ่านหนังสือภาพการ์ตูน พบว่า

1. อ่านแล้วเข้าใจง่าย บางครั้งไม่ต้องอ่านทุกตัว แต่มองรูปภาพ และอ่านเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยก็สามารถเข้าใจเรื่องได้ นอกจากนั้นยังพบว่าเด็กที่อ่านหนังสือเก่ง ชอบและสนใจอ่านหนังสือการ์ตูน และเด็กที่ไม่เก่งมีแนวโน้มชอบอ่านมากกว่า เพราะอ่านหนังสือในชั้นเรียนไม่ทันเพื่อน

2. อ่านแล้วเข้าใจความทันที เพราะเรื่องปรากฏชัดอยู่แล้วในภาพ ไม่ต้องคิดมาก

3. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น แม้ว่าจะมีเนื้อหาต่างกัน หนังสือภาพการ์ตูนล้วนแต่มีเรื่องลึกลับ ตื่นเต้น ผจญภัย และอาภัพกิริยาการเคลื่อนไหวจึงเป็นที่สนใจของเด็กมาก

4. เด็กมักถือเรื่องราวในการ์ตูนเป็นเรื่องจริง เช่นเดียวกับเรื่องในภาพยนตร์หรือโทรทัศน์

5. เด็กมักคิดว่ามีคน 2 พวก คือพวกดี กับพวกเลว โดยดูจากรูปร่าง หน้าตา

6. เด็กมักชอบความเก่งกล้าสามารถของตัวละครในการ์ตูน

7. หนังสือการ์ตูนหาง่ายและมีราคาถูก เด็กมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนมาก

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (ม.ป.ป.: 5) ได้สรุปความสนใจของเด็กในการอ่านหนังสือการ์ตูน ไว้ว่า

วัย 5 – 16 ปี มีความสนใจการอ่านการ์ตูนมากกว่าเด็กวัยอื่น ๆ

วัย 5 ปี กำลังมีความสงสัยในรูปภาพให้ความสนใจเรื่องตลก

วัย 6 ปี สนใจการ์ตูนเบื้องต้น พยายามอ่านหรือให้คนอื่นอ่านให้ฟัง

วัย 7 ปี สนใจการ์ตูนมาก อ่านได้ ชอบเรื่องราวผจญภัย

วัย 8 ปี สนใจการ์ตูนถึงสุดขีด

วัย 9 ปี ยังมีความสนใจอยู่ในระดับมาก

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า ลักษณะของการ์ตูนที่เหมาะสมกับเด็กนั้น ภาพที่เขียนต้องเป็นภาพง่าย ๆ ผู้ดูเข้าใจความหมายได้ คำบรรยายภาพการ์ตูนเป็นคำบรรยายสั้น ๆ กระชับ มีเนื้อหาสร้างความเพลิดเพลินในการอ่าน เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็ก เนื้อหาควรชัดเจนไว้ซึ่งคุณธรรม และนำเสนอเรื่องที่เป็นจริง

2.4 ประโยชน์ของการ์ตูนต่อการเรียนการสอน

จินตนา ไบกาซูยี (2538: 248 – 250) ได้กล่าวว่า การใช้ภาพการ์ตูนในการเรียนการสอน สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา ด้วยวิธีสะสมรูปภาพการ์ตูนจากแหล่งหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา แล้วเก็บรวบรวมเป็นหมวดหมู่ เย็บเป็นเล่ม เป็นอุปกรณ์การสอนได้ หรือจะให้นักเรียนฝึกหัดวาดภาพการ์ตูน โดยแต่งเรื่องราวประกอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการ โดยการแต่งเรื่องตามเนื้อหาที่จะศึกษาแบบง่าย ๆ เป็นโครงร่างอย่างง่าย ๆ ไม่มีรายละเอียดประกอบ เขียนได้ทั้งรูปคน และสัตว์ คัดเลือกผลงานที่ดี เพื่อรวบรวมเย็บเป็นเล่ม ก็เป็นอุปกรณ์การสอนได้เช่นเดียวกัน การใช้ภาพหนังสือในฐานะเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อเสริมทักษะ หรือหาประสบการณ์นี้ เดิมหนังสือการ์ตูน เป็นหนังสืออ่านเพื่อความบันเทิง สนุกสนาน ต่อมาได้มีผู้นำเอาภาพการ์ตูนมาสอดแทรกในเนื้อหาวิชาอื่นๆ โดยทำเป็นคำบรรยายประกอบ ทำให้นักเรียนได้ความรู้ และมีความเพลิดเพลินชวนอ่านไปด้วย ครูสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนนำไปอ่านเพิ่มเติมหลังจากเรียนวิชานั้น ๆ ในห้องเรียนแล้ว นำมาอภิปรายซักถามในช่วงโมงต่อไป

2. ให้นักเรียนอ่านหรือศึกษาก่อนเริ่มเรียนในห้องเรียน แล้วนำมาใช้เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนในรูปแบบของการซักถาม ให้ดูภาพ หรือตั้งปัญหา

จุฬารรรณ แสงหิรัญ (2547: 35) กล่าวว่า ประโยชน์ของการ์ตูนต่อการเรียนการสอน มีดังนี้

1. กระตุ้นหรือเร้าความสนใจให้อยากเรียนและเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียน

2. ใช้สำหรับอธิบายให้เกิดความเข้าใจ

3. ใช้เป็นกิจกรรมของนักเรียน

รัมภา สืบสำราญ (2547: 32) กล่าวสรุปประโยชน์ของการ์ตูนต่อการเรียนการสอนว่า หนังสือการ์ตูน สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนในด้าน ความรู้ ความคิด บุคลิกลักษณะและการปฏิบัติให้เกิดขึ้นจากการใช้สื่อประเภทนี้ เพราะหนังสือการ์ตูนเป็นสื่อที่ดึงดูดความสนใจ ชวนติดตาม ดูแล้วเข้าใจง่าย

ถวัลย์ มาศจรัส (2525: 4 – 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการ์ตูน ดังนี้

1. ใช้ประกอบการสอนในการแสดงท่าทาง
2. ทำให้การสอนของครูมีชีวิตชีวา
3. การ์ตูนสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญของบทเรียนที่ยากให้เข้าใจได้
4. ครูสามารถใช้การ์ตูนประกอบการสอนทุกกลุ่มประสบการณ์
5. ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การ์ตูนมีประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้มากมาย เช่น ทำให้การสอนของครูมีชีวิตชีวา นักเรียนสนใจในเรื่องที่เรียนยิ่งขึ้น นักเรียนได้ความรู้ มีความเพลิดเพลิน และไม่เบื่อหน่าย การ์ตูนสามารถสรุปบทเรียนที่ยากให้เป็นบทเรียนที่เข้าใจง่าย ส่งผลให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน อีกทั้งเป็นการฝึกฝนการอ่านให้นักเรียนด้วย

2.5 หลักในการเลือกการ์ตูนประกอบการสอน

วัฒนา จุฑะวิภาค (2523: 40 - 43 อ้างถึงใน รัมภา สืบสำราญ 2547: 32 - 33) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการเลือกการ์ตูนมาประกอบการสอน ดังนี้

1. เลือกการ์ตูนที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. เลือกการ์ตูนที่ออกแบบง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อนมากนัก มีคำอธิบายประกอบภาพอย่างสั้น ๆ หรือบางภาพไม่จำเป็นต้องอธิบาย แต่สามารถสื่อความคิดกับผู้เรียนได้
3. เลือกการ์ตูนที่มีลักษณะให้ความหมายอย่างชัดเจน และควรเลือกการ์ตูนที่เด็กคุ้นและเข้าใจความหมายได้ดีมาใช้ประกอบการสอน
4. เลือกการ์ตูนที่มีขนาดเหมาะสม คือเหมาะสมทั้งขนาดภาพ สี สัน ความยาวของเรื่องและเข้าใจความหมายได้ดีมาใช้ประกอบการสอน

สรุปได้ว่า การเลือกการ์ตูนประกอบการสอน ควรคำนึงถึงความเหมาะสม ความสอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ เนื้อหา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

2.6 การเขียนการ์ตูนสำหรับประกอบการสอน

สังเขต นาคไพจิตร (2528: 75 – 76 อ้างถึงใน รัมภา สืบสำราญ (2547: 33 – 34) ได้อธิบายหลักการเขียนการ์ตูนสำหรับประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า เมื่อเราสามารถกำหนดเรื่องที่จะเขียนแล้วจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน ต่อไปนี้

1. วางเค้าโครงเรื่องให้สนุกสนาน และเข้าใจไว้ล่วงหน้า
2. แบ่งสาระสำคัญของเรื่องออกเป็นส่วนย่อยติดต่อกันตลอดเรื่อง
3. พิจารณาตัดตอนหรือเพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญ ให้เหลือเฉพาะส่วนที่สำคัญ
4. เขียนเรื่องคร่าว ๆ เป็นเรื่องติดต่อกันตามสาระสำคัญที่แบ่งไว้
5. ลงมือเขียนการ์ตูน โดยถือหลัก ดังต่อไปนี้

- 1) ภาพทุกภาพต้องแสดงท่าทางสื่อความหมายตามท้องเรื่อง
- 2) ภาพที่ง่าย ๆ ไม่แสดงรายละเอียดมากนักเฉพาะส่วนที่จำเป็น
- 3) แต่ละภาพต้องมีจุดมุ่งหมายเดียว
- 4) ใช้คำบรรยาย หรือภาษาประกอบ ที่กะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์
- 5) ไม่ควรมีการพูดโต้ตอบกันในภาพเดียว
- 6) ให้มีการเคลื่อนไหวของตัวละครในมุมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเร้าใจผู้ดูให้

สนใจยิ่งขึ้น

- 7) แต่ละภาพต้องมีขนาดพอเหมาะ สามารถเขียนตัวหนังสือพอเหมาะกับวัย

ผู้ดู

8) ถ้าเป็นหนังสือเด็กประถมศึกษา ควรมีหมายเลขลำดับภาพ เพื่อช่วยในการอ่านเรื่องได้ตามลำดับ

9) ถ้าเป็นตำราเรียนควรมีข้อเสนอแนะในการเรียน จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ มีการทำแบบฝึกหัดทุกครั้งที่ทำให้ความรู้ใหม่ และมีการเสริมแรงทุกครั้งที่ได้ประสบผลสำเร็จอีกด้วย

10) ถ้ามีหลายภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ ควรพิจารณาจัดลำดับภาพให้สอดคล้องกับหลักการอ่าน และการเขียนที่เด็กต้องการกวาดสายตาหรือเขียนจากซ้ายไปขวา

จากที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การเขียนการ์ตูนประกอบการสอน จะต้องมีการลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนอ่านแล้วเข้าใจง่าย เช่น เนื้อหา ภาพการ์ตูน การดำเนินเรื่อง จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาสาระและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (learning achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ในการจัดการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ดังที่ กู๊ด (Good 1973: 7 อ้างถึงใน อรรถัญญา นามแก้ว 2538: 49) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วที่ได้จากผลการสอน ของครูผู้สอน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนที่กำหนด ให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือ ทั้งสองอย่าง สอดคล้องกับไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็น การตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้ แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการ เปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมี ความสามารถอย่างไร โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆและวัดผล จากสภาพจริง เพื่อบอกคุณภาพการศึกษา

3.2 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีผู้ศึกษาความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 สุรชัย ขวัญเมือง (2522: 232) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดหมายทางการศึกษาคามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการประเมินผล ความสำเร็จต่างๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการ และแบบที่ไม่ใช่ แบบทดสอบด้วย

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอเนกกุล กริแสง (2522: 22) ให้ความหมายการวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นกระบวนการวัดปริมาณของผลการศึกษาแล้วเรียนว่าเกิดขึ้นมากน้อย เพียงใด กำกับถึงเฉพาะการทดสอบเท่านั้น

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) กล่าวไว้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการ เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้เท่าใด

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการวัดผลการศึกษาเล่าเรียนว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้นเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้นๆ

3.3 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement tests)

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สุรัช ขวัญเมือง (2522: 233) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองต่างๆ ที่เด็กได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวงจากทางโรงเรียนและจากที่บ้าน ยกเว้นการวัดทางร่างกาย ความถนัด และทางบุคคล สังคม ได้แก่ อารมณ์และการปรับตัว เป็นต้น

ภัทรา นิคมานนท์ (2534: 23) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่เด็กได้เรียนรู้มาในอดีตว่ารับรู้ได้มากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปแล้วมักใช้หลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมินการเรียนการสอนว่าได้ผลเพียงใด

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538: 218) และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 96) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทำนองเดียวกันว่า หมายถึงแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถทางการเรียนด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะของวิชาต่างๆ

3.4 หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เขาวดี วิบูลย์ศรี (2540: 82) และวิญญา วิศาลาภรณ์ (2522: 11) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

1. เนื้อหาหรือทักษะที่ครอบคลุมในแบบทดสอบนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้แบบทดสอบวัดนั้น ถ้านำไปเปรียบเทียบกัน จะต้องให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ได้ครอบคลุมและเท่าเทียมกัน
3. วัดให้ตรงจุดประสงค์ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรวัดตามวัตถุประสงค์ทุกอย่างของการสอน และจะต้องมั่นใจว่าได้วัดสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความเจริญงอกงามของนักเรียน การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นครูควรจะทราบมาก่อนเรียน นักเรียนมีความรู้ความสามารถอย่างไร เมื่อเรียนเสร็จแล้วมีความรู้แตกต่างจากเดิมหรือไม่ โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน
5. การวัดผลเป็นการวัดผลทางอ้อม เป็นการยากที่จะใช้ข้อสอบแบบเขียนตอบ วัดพฤติกรรมตรงๆ ของบุคคลได้ สิ่งที่วัดได้ คือ การตอบสนองต่อข้อสอบ ดังนั้น การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่จะสอบ จะต้องทำอย่างรอบคอบและถูกต้อง
6. การวัดการเรียนรู้ เป็นการยากที่จะวัดทุกสิ่งทุกอย่างที่สอน ได้ภายในเวลาจำกัด สิ่งที่วัดได้เป็นเพียงตัวแทนของพฤติกรรมทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นต้องมั่นใจว่าสิ่งที่วัดนั้นเป็นตัวแทนแท้จริงได้
7. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องช่วยพัฒนาการสอนของครู และเป็นเครื่องช่วยในการเรียนของเด็ก
8. ในการศึกษาที่สมบูรณ์นั้น สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่การทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว การทบทวนการสอนของครูก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
9. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะเน้นในการวัดความสามารถในการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ
10. ควรใช้คำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่วัด
11. ให้ข้อสอบมีความเหมาะสมกับนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น ความยากง่าย พอเหมาะ มีเวลาพอสำหรับนักเรียนในการทำข้อสอบ

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ วิธีการสร้างแบบทดสอบที่เป็นคำถาม เพื่อวัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วต้องตั้งคำถามที่สามารถวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนได้อย่างครอบคลุม และตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบ ไว้ดังนี้

สมบุญ ภู่นวล (2525: 17-22) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบรายบุคคล และสอบเป็นกลุ่ม (individual and group tests) เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนตอบครั้งละคน เช่น ต้องการให้นักเรียนตอบปากเปล่าผู้สอบถาม ตามแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนตอบก็ให้คะแนนที่ละข้อคำถามทันที การสอบเป็นรายบุคคลนี้ โดยทั่วไปผู้สอบต้องได้รับการฝึกหัดและมีประสบการณ์มาก แบบทดสอบเป็นกลุ่มโดยทั่วไปครูทุกคนเคยมีประสบการณ์มาแล้วในชั้นเรียน ผู้กำกับการสอบได้รับการฝึกหัดเพียงเล็กน้อย ก็ดำเนินการสอบได้ อย่างไรก็ตามการดำเนินการสอบต้องมีทักษะ และความรู้ในการดำเนินการสอบมากด้วย

2. แบบทดสอบปรนัย และอัตนัย (objective and subjective tests) ข้อสอบปรนัยเป็นข้อสอบที่ไม่ต้องใช้ความคิดเห็นของผู้ตรวจ แต่ให้ตามแบบหรือกฎเกณฑ์ที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้ คะแนนของแบบทดสอบปรนัยมีประโยชน์และจำเป็นมากในการวัดผลการศึกษา ข้อทดสอบที่มีโอกาสเป็นปรนัยได้ดี คือ ข้อทดสอบเลือกตอบถูก – ผิด และจับคู่ เพราะการให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ได้พิจารณาไว้ก่อนแล้ว

แบบทดสอบอัตนัยได้แก่ แบบทดสอบที่ให้ตอบยาว ๆ หรือแบบความเรียง หากจะให้คะแนนได้ชัดเจนเที่ยงตรงและเที่ยงธรรม ผู้ตรวจมีอิสระในการให้คะแนน อย่างไรก็ตามการให้คะแนนโดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ จะช่วยให้การให้คะแนนมีความเที่ยงธรรมดีขึ้นได้ ในเนื้อหาวิชาจดหมาย เรียงความ แต่งความ เป็นต้น

3. แบบทดสอบไม่จำกัดเวลา และจำกัดเวลา (power and speed tests) แบบทดสอบไม่จำกัดเวลา ให้เวลาทำข้อสอบมาก เพื่อว่านักเรียนส่วนมากจะสามารถทำได้หมดทุกข้อ ซึ่งค่อนข้างยาก หรือมีความขวามาก นักเรียนทำไปจนหมดแรงแล้วก็หยุดทำเอง ในทางตรงกันข้ามแบบทดสอบจำกัดเวลา กำหนดเวลาให้น้อย แต่ข้อสอบค่อนข้างง่าย นักเรียนส่วนน้อยจะทำผิด และเด็กเก่ง ๆ เท่านั้นที่จะทำได้ทันตามเวลาที่กำหนด แบบทดสอบไม่จำกัดเวลาต้องการทราบว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้มากน้อยเพียงใด แบบทดสอบจำกัดเวลาต้องการทราบว่า นักเรียนสามารถทำได้รวดเร็วเพียงใดในเวลาที่กำหนดได้น้อย ๆ เช่น แบบทดสอบวัดการเป็นเสมียน จึงเน้นความสามารถในการทำงานเร็วเพียงใด เช่น การเขียนหนังสือ การพิมพ์ดีด

4. แบบทดสอบตัวหนังสือ ไม่เป็นตัวหนังสือ และไม่ใช้ภาษา (verbal, nonverbal, and nonlanguage tests) แบบทดสอบตัวหนังสือ เน้นการอ่าน การเขียน ใช้กันโดยทั่วไป เป็นส่วนมาก แบบทดสอบไม่เป็นตัวหนังสือ เน้นบทบาทของภาษาโดยใช้ภาพ ภาพร่าง หรือสัญลักษณ์ของสิ่งต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนเลือกภาพร่างหลาย ๆ ภาพที่เหมือนกับตัวอย่าง หรือให้นักเรียนคำนวณการบวกจำนวนจากภาพ โดยทั่วไปแบบทดสอบนี้ใช้กับผู้คนที่อ่านหนังสือไม่ได้ หรือเด็กอนุบาล แบบทดสอบนี้อาจใช้ปัญญาของเด็กได้ เช่น ให้นักเรียนบอกลักษณะของ

สิ่งต่าง ๆ จากภาพ เช่น ภาพนกบิน ภาพนกหลับ นกคุยกัน ให้นักเรียนดูรูปแล้ว ตอบการกระทำของนก เป็นต้น

แบบทดสอบที่ไม่เป็นตัวหนังสือ ครูจะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟังทีละข้อ เมื่อนักเรียนทำเสร็จหมดทุกคน จึงอ่านคำชี้แจงข้อต่อไป คำชี้แจงควรเขียนไว้ในแบบทดสอบทุกตอนหรือทุกข้อ เพื่อว่าผู้กำกับการสอบจะสามารถให้ข้อความแก่นักเรียนได้ตรงกัน ในกรณีที่สอบหลาย ๆ ห้อง หรือหลาย ๆ โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน

แบบทดสอบไม่ใช่ภาษา ผู้กำกับการสอบจะไม่สื่อความหมายกับผู้สอบโดยใช้การเขียน การอ่าน หรือการพูดใด ๆ ทั้งสิ้น แต่จะใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายและภาษาใบ้ เป็นการบอกให้ทราบ นักเรียนตอบโดยการชี้ หรือทำด้วยมือ ข้อสอบจะเป็นวัตถุทรงเหลี่ยม รูปภาพ หรือการเคลื่อนไหวที่เป็นปริศนา ข้อสอบนี้ใช้กับคนใบ้ หูหนวก หรือไม่อาจสื่อด้วยภาษาธรรมดาได้

5. แบบทดสอบปฏิบัติจริง และข้อเขียน (performance and pencil – paper tests)

แบบทดสอบแบบปฏิบัติจริง เป็นการสอบที่ผู้สอบทำงานแทนการตอบคำถาม อาจสอบทีละคน หรือเป็นกลุ่มก็ได้ เช่น การสอบปฏิบัติร้องเพลง เล่นดนตรี พลศึกษา อาจสอบทีละคน สอบเขียนภาพ ทำงานหัตถะ อาจสอบเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นต้น ผู้ตรวจจะนับจำนวนที่ทำผิด หรือพิจารณาคุณภาพทั้งหมดเป็นส่วนรวม แล้วนำมาจัดอันดับคุณภาพ และสามารถวัดเวลาที่ผู้สอบใช้ในการปฏิบัติงานจนเสร็จ

แบบทดสอบการปฏิบัติจริงมีหลายชนิดหลายแบบ เนื้อหาวิชาแผนที่อาจชี้ให้เห็นตำแหน่งของเมือง แหล่งทรัพยากร ใครจะชี้ได้ถูกและรวดเร็ว วิชาประวัติศาสตร์อาจให้เรียงภาพผู้นำของประเทศตามลำดับก่อนหลัง ให้ชี้ส่วนที่หายไปในภาพ ให้เขียนเรียงความ จดหมาย เป็นต้น ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบปฏิบัติจริง เป็นการเน้นความสามารถในเนื้อหาวิชา ให้สามารถปฏิบัติได้จริง ๆ มากกว่าตอบคำถาม

แบบทดสอบข้อเขียน ส่วนมากจะถามเนื้อหาวิชาให้นักเรียนตอบในกระดาษ สามารถตอบได้ครั้งละหลาย ๆ คน ข้อสอบจะเป็นตัวหนังสือ หรือรูปภาพ สัญลักษณ์ก็ได้

6. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองใช้สำหรับทดสอบนักเรียนที่ครูสอนเอง แบบทดสอบจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูมีความรู้ในการสร้างแบบทดสอบหรือไม่ และมีทักษะเพียงใด แบบทดสอบมาตรฐานสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบร่วมกับผู้ชำนาญหลักสูตรและครู แบบทดสอบนี้จะต้องมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ คะแนนเป็นมาตรฐาน เป็นการทดสอบที่มีแบบแผน และสามารถนำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับนักเรียนต่างห้องต่างโรงเรียนได้

อำนาจ เลิศขันธ์ (2533: 88-91) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 18 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (multiple choice) แบบทดสอบชนิดนี้มีลักษณะประกอบด้วยคำถาม 1 คำถาม มีตัวเลือก 4-5 ตัวเลือก ถ้าเป็นระดับประถมศึกษาควรมี 4 ตัวเลือกระดับ ป.1 ควรสร้างให้มี 3 ตัวเลือก และควรมีรูปภาพประกอบมาก ๆ ระดับมัธยมศึกษาจึงควรมี 5 ตัวเลือก

2. แบบทดสอบถูก – ผิด (true – false) แบบทดสอบชนิดนี้จัดว่า เป็นแบบเลือกตอบอีกอย่างหนึ่ง แต่มีเพียงถูกหรือผิด หรือมีสองตัวเลือก

3. แบบทดสอบแบบจับคู่ (matching) ลักษณะของแบบทดสอบจัดว่าเป็นแบบเลือกตอบอีกชนิดหนึ่ง แต่ตัวเลือกจำนวนคงที่และภายหลังการเลือกตัวเลือกที่ถูกไปแล้ว จำนวนตัวเลือกนี้จะลดน้อยลงเรื่อย ๆ

4. แบบทดสอบให้เขียนตอบ (free response) แบบทดสอบชนิดนี้มีหลายลักษณะ เช่น ให้เป็นแบบเติมคำ หรือเติมข้อความสั้น ๆ หรือให้เขียนบรรยายแสดงความคิดเห็น

5. แบบทดสอบความเร็วในการคิด (speed test) ลักษณะของแบบทดสอบความเร็วจะประกอบด้วยข้อคำถามง่าย ๆ แต่มีข้อคำถามจำนวนมาก ๆ ให้ความเวลาในการทำข้อสอบน้อยมาก คะแนนที่ได้จะเป็นตัวเลข ที่ชี้ให้เห็นถึงความเร็วในการคิด การทำข้อสอบ

6. แบบทดสอบแบบไม่จำกัดเวลา (power test) แบบทดสอบชนิดนี้ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ค่อนข้างยาก ต้องใช้เวลาในการคิดทำข้อสอบเป็นเวลานาน ดังนั้น จะไม่จำกัดเวลาในการทำข้อสอบ ให้ผู้สอบคิดจนกว่าจะสำเร็จ

7. แบบทดสอบที่วัดความสามารถขั้นสูงสุด (maximum performance) แบบทดสอบลักษณะนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความสามารถขั้นสูงสุดของผู้สอบ ผู้สอบต้องพยายามคิดทำข้อสอบให้ได้คะแนนมากที่สุด คะแนนจะเป็นตัวชี้ถึงความสามารถขั้นสูงสุด เช่น การสอบวัดทางด้านสติปัญญา หรือการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. แบบทดสอบที่วัดคุณลักษณะเฉพาะอย่าง (typical performance) แบบทดสอบลักษณะนี้ มีจุดหมายวัดความสามารถบางอย่างประการ หรือคุณลักษณะที่ต้องการวัดเพียงบางลักษณะเท่านั้น เช่น แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาชีพ หรือแบบวัดบุคลิกภาพ เป็นต้น

9. แบบทดสอบแบบปรนัย (objective tests) แบบทดสอบแบบปรนัยเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยคุณลักษณะสามประการ คือ

ก. คำถามที่ใช้ถาม เป็นคำถามที่ชัดเจน ถามตรงจุด อ่านแล้วรู้ว่าถามอะไร

ข. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ได้กำหนดไว้ชัดเจน ใคร ๆ ตรวจก็ได้คะแนนตรงกัน เท่ากัน

ค. การแปลผล ทุกคนที่แปลผลย่อมแปลได้ตรงกัน เช่น ใครทำข้อสอบได้ คือคนเก่ง ใครทำข้อสอบไม่ได้ คือ คนเรียนอ่อน

10. แบบทดสอบแบบอัตนัย (subjective) แบบทดสอบแบบอัตนัย เน้นที่คนออกข้อสอบเป็นคนตรวจและให้คะแนน การให้คนตรวจก็ย่อมมีข้อยุ่งยากหลาย ๆ ประการเกี่ยวกับกิลสในตัวคน

11. การทดสอบที่ใช้การเขียน – ตอบ (paper – pencil test) การทดสอบลักษณะนี้อาจใช้เป็นแบบลักษณะของแบบทดสอบในข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ดังที่กล่าวมา เรียกว่าแบบทดสอบที่เป็นการทดสอบที่ใช้เขียนตอบ

12. การทดสอบที่ไม่ใช้การเขียน (performance) การทดสอบลักษณะนี้ไม่ใช้การเขียนตอบ แต่เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมจากการกระทำโดยตรง เช่น การทดสอบพลศึกษา การทดสอบด้านการปฏิบัติในวิชาช่างประเภทต่าง ๆ

13. การทดสอบที่ใช้นักเรียนเป็นกลุ่ม (group test) การทดสอบที่ใช้ลักษณะนักเรียนทดสอบเป็นกลุ่ม ส่วนมากมักใช้ paper – pencil test เพราะสามารถสอบนักเรียนได้พร้อม ๆ กัน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีจำนวนมาก

14. แบบทดสอบที่ต้องสอบครั้งละ 1 คน (Individual test) การทดสอบที่สอบกับนักเรียนเพียง 1 คน มักเป็นแบบการสอบเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องทางการเรียน หรือเป็นการสอบความพร้อมทางการเรียน ความพร้อมด้านการฟัง ความพร้อมด้านการอ่าน และโดยเฉพาะการสอบด้านการปฏิบัติงาน ฯลฯ ซึ่งต้องดูพฤติกรรม อากัปกริยาของผู้เข้าสอบด้วยการสอบเป็นกลุ่มทำให้ไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรงได้

15. แบบทดสอบที่ใช้ภาษา (language) แบบทดสอบที่ใช้ภาษาเน้นที่การใช้ภาษาเป็นการสื่อความหมาย เหมาะสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านหนังสือได้เร็ว แบบทดสอบที่ใช้ภาษาจึงเหมาะสำหรับนักเรียนที่อ่านคล่อง เช่น ระดับชั้น ป.4 ป.5 ป.6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป

16. แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา (non language) แบบทดสอบชนิดนี้จะเหมาะกับเด็กเล็ก ๆ และเหมาะกับเด็กที่ไม่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดหรือเขียนได้

17. แบบทดสอบที่ต้องการเฉพาะกระบวนการคิดตอบ (process) แบบทดสอบลักษณะนี้ ผู้สอบไม่สนใจว่าใครคิดได้หรือไม่ แต่มีความสนใจที่ผู้เข้าสอบคิดอย่างไร

18. แบบทดสอบแบบสร้างจินตภาพ (projective) ลักษณะแบบทดสอบการสร้าง

จินตภาพ เป็นการเน้นให้ผู้เข้าสอบแสดงความรู้ ความคิดต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ (stimuli) ที่ตนได้พบเห็น ผู้เข้าสอบจะแสดงอาการตอบสนองออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิดต่าง ๆ ต่อสิ่งเร้าที่ปรากฏอยู่ ตัวแบบทดสอบที่ใช้เป็นสิ่งเร้า จะมีลักษณะไม่ชัดเจน เพราะต้องการเป็นตัวการที่จะให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรม ความรู้สึกในตนตอบสนองออกมาเท่านั้น เมื่อไรที่ตัวแบบทดสอบมีความชัดเจนไม่ถือว่าเป็นการสอบเพื่อวัดการสร้างจินตภาพ การสอบลักษณะนี้จึงเหมาะกับบุคคลที่มีจิตไม่สมประกอบ คนเหล่านี้เมื่อพบเห็นภาพสลับ ๆ ไม่ชัดเจน ก็จะระบายความรู้สึกนึกคิดที่เป็นปัญหาออกมา ผู้วัดผลก็จะแปลพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นให้เขารู้ว่าเป็นคนอย่างไร มีปัญหาหรือไม่

สรุปได้ว่าชนิดของแบบทดสอบมีหลายชนิดด้วยกัน ไม่ว่าจะ เป็นแบบทดสอบปรนัย อัตนัย แบบเลือกตอบ แบบจำกัดเวลา ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง หรือแบบทดสอบมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม การสร้างแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ นั้น ผู้สร้างจะต้องสร้างให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้สอบด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิภา เข็นน้ำ (2551: 81-82) ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือการ์ตูนภาพยกระดับ ซึ่งชี้้นำด้วยข้อความที่มีสีแตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อ่านหนังสือการ์ตูนภาพยกระดับ ซึ่งชี้้นำด้วยข้อความที่มีสีแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

สุรีย์พร คำมีอ่อน (2550: 58) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้หนังสือการ์ตูนอ่านประกอบ ผลการศึกษาพบว่า หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 คือมีประสิทธิภาพที่ 76.00/78.80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.76 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.80 ของนักเรียนทั้งหมด และมีค่าการกระจายคะแนนอยู่ในระดับ 1.47 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านสะกดคำมาตราตัวสะกดแม่ ก กา แม่กง แม่กม และแม่กบ โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ มีนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

วิลัดักษณ์ ลาจันท์ (2548: 164-166) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ในการช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และหนังสือการ์ตูนได้ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้น และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น การใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้ปัญหาและแก้ปัญหาาร่วมกัน ผลการทดสอบผู้เรียน พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 60 ของจำนวนนักเรียน และในด้านทักษะการอ่านในใจ นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ส่วนด้านความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนในทุก ๆ ด้าน

จิรพันธ์ กันธิ (2548: 61) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือการ์ตูน 3 มิติ ประกอบเสียง สำหรับนักเรียนในระดับอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า หนังสือการ์ตูน 3 มิติ ประกอบเสียง สำหรับนักเรียนในระดับอนุบาลมีคุณภาพด้านเนื้อหาสาขาการศึกษาปฐมวัยอยู่ในระดับ ดีมาก มีคุณภาพด้านสื่ออยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประหยัด สุวันต์ย์ (2548: 93) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี่ เรื่องอบายมุข 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี่ เรื่อง อบายมุข 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 85.42 / 85.91 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 ค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.57 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี่ ร้อยละ 57 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้ ในระดับมาก

สุภาศิริ เจริญสุข (2547: 47) ได้ศึกษาผลการอ่านหนังสือการ์ตูนภาพธรรมดากับ การ์ตูนภาพยกระดับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่อ่าน หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีกว่านักเรียนที่อ่านหนังสือ การ์ตูนภาพธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความชอบในการอ่าน หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับร้อยละ 65

ทองบ่อ ดันสินนท์ (2547: 91) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.94 / 86.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ และค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6336 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการการ สอน โดยใช้หนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ดรณวรรณ แก้วหนูนวล (2547: 71) ได้ศึกษาการสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบ บทเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียน วิชา ภาษาไทยเรื่อง “พระยาจักร์ทนต์” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.91/81.25 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง “พระยาจักร์ทนต์” หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินคุณภาพหนังสือการ์ตูนของ ผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ ดีมาก

พระมหาวิชาน ถิระพันธ์ (2547: 155-156) ได้ศึกษา การพัฒนาหนังสือการ์ตูน เรื่องศาสนพิธีทางพุทธศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนเรื่องศาสนพิธีทางพระพุทธศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 80.83/81.06 นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องศาสนพิธีทาง พุทธศาสนาประกอบการสอน มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เท่ากับ .6115 ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.15 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน และ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้โดยรวมและเป็นข้ออยู่ในระดับมาก

กรรณา ศรีแสน (2546: 63) ได้ศึกษาผลของการใช้หนังสือการ์ตูนตัวแบบ ต่อการ พัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยปรากฏว่า 1. พฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. พฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูง กว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรณู หาญนิรันดร์ (2546: 60) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลระยอง

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1. หนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีคุณภาพดี โดยผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของหนังสือในระดับมากที่สุด และ 2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า จากงานวิจัยของหลายท่านพบว่า การสร้างหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก จัดว่าเป็นการพัฒนาสื่อเพื่อเพิ่มความสนใจในการศึกษาสำหรับเด็ก อันจะส่งผลโดยตรงกับเด็กให้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างหนังสือจะมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ถ้าใช้การ์ตูนในการดำเนินเรื่องประกอบเนื้อหา ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ และตั้งใจในการศึกษา จะส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างคงทน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ ผลการใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น โดย ศึกษากลุ่มเด็ววัดก่อนและหลังการทดลอง การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยกำหนดขั้นตอนตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หนังสือการ์ตูน ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยหนังสือการ์ตูนจำนวน 5 เล่ม ดังต่อไปนี้

- เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม
- เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก
- เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล
- เล่มที่ 4 คิดก่อนใช้

เล่มที่ 5 สิทธิของเรา

2.1.1 การสร้างหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

ในการสร้างหนังสือดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือการ์ตูน ที่สามารถนำมาทำเป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัด
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้จ่าย สารเสพติด และความรุนแรง นำมากำหนดเป็นโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้
- 3) วิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผล นำมาเป็นข้อมูลประกอบการสร้างหนังสือการ์ตูน
- 4) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ของหนังสือการ์ตูนให้สอดคล้องกับ

หลักสูตร

- 5) นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบสร้างเป็นหนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 เล่ม ดังนี้
 - เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม
 - เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก
 - เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล
 - เล่มที่ 4 คิดก่อนใช้
 - เล่มที่ 5 สิทธิของเรา
- 6) กำหนดเค้าโครงของหนังสือการ์ตูน โดยแบ่งเนื้อหาสาระให้เหมาะสม
- 7) กำหนดโครงเรื่อง สร้างภาพประกอบตามโครงเรื่อง และหนังสือการ์ตูนที่วางไว้
- 8) จัดทำรูปเล่มให้สวยงาม เหมาะสมเป็นระเบียบ

2.2.2 การตรวจสอบคุณภาพหนังสือการ์ตูน

- 1) นำหนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้น ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อขอคำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็นในการสร้างหนังสือการ์ตูน และการใช้ภาษา เพื่อนำมาปรับปรุง

2) นำหนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความสอดคล้องกับหลักสูตร ความถูกต้องทางด้านเนื้อหา ภาษาโครงสร้าง โดยใช้แบบประเมินหนังสือการ์ตูนเพื่อพัฒนาคุณภาพ ซึ่งแบบประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ต (Likert) และกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 69-71)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลปรากฏว่าหนังสือการ์ตูน ทั้ง 5 เล่ม ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เป็นไปตามเกณฑ์ทั้ง 10 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.67-5.00 หนังสือการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.84 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับจัดกิจกรรมที่ใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เป็นสื่อ จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนและวิธีการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา พุทธศักราช 2551

2) วิเคราะห์หลักสูตร ด้านสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สื่อการเรียนรู้ กระบวนการวัดและประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 5 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

3) นำผลการวิเคราะห์หลักสูตร มากำหนดขอบเขตสาระการเรียนรู้ โครงสร้าง หน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน เวลา 12 ชั่วโมง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา/ชั่วโมง
1	มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม	2
2	มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม	1
3	ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	1
4	ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	1
5	ห่วงใยใส่ใจดูแล	1
6	ห่วงใยใส่ใจดูแล	1
7	คิดก่อนใช้	1
8	คิดก่อนใช้	1
9	สิทธิของเรา	1
10	สิทธิของเรา	2
	รวม	12

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อขอคำแนะนำ และข้อคิดเห็น แล้วนำมาปรับปรุง

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ทั้งด้านสาระสำคัญ ความสอดคล้องตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพ ใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert) และกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 69-71)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลปรากฏว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน โดยมีการพิจารณาผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏว่าเข้าเกณฑ์ทั้ง 23 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.67-5.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.87 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศูนย์เครือข่ายโรงเรียนโนนหัน นาหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 เพื่อหาความเหมาะสมในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน การวัดและประเมินผล จากการทดลองพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 มีข้อบกพร่องด้านเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม โดยใช้เวลาเกินจากที่กำหนด แผนการจัดกิจกรรมที่ 2-10 มีความเหมาะสมในด้านเวลา และชัดเจนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

7) จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเป็นฉบับจริงเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2) ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ การหาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากหนังสือระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ของมนตรี สิริธสมบูรณ์ (2549: 108-138)

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ฉบับ ดังนี้

(1) เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ

(2) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา การปรับภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

(3) นำแบบทดสอบเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมกับผู้ประเมินหนังสือการดูและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC โดยมีเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับความคิด และความถูกต้องของการเขียนคำถาม

0 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับความคิด และความถูกต้องของการเขียนคำถามในบางส่วน

-1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับความคิด และความถูกต้องของการเขียนคำถาม

(4) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ถึง 1.00 ถือว่าใช้ได้ พบว่าข้อสอบเข้าเกณฑ์ทั้ง 45 ข้อ โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00

(5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดสอบ (tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ซึ่งเคยเรียนในเนื้อหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตมาแล้ว เพื่อนำมาตรวจสอบให้คะแนน

(6) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 ปรากฏว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 - 0.75

(7) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 - 0.80 ปรากฏว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ จึงเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.57 - 0.80

(8) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

(9) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2) ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง โดยทำการสอนตามตารางเรียน และเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง

3) หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.2 การดำเนินการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	วันที่	เวลา
1	มีสติ รักชีวิตคิดถึงส่วนรวม	วันพุธที่ 3 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-12.00 น.
2	มีสติรักชีวิตคิดถึงส่วนรวม	วันพฤหัสบดีที่ 4 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
3	ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	วันพุธที่ 10 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
4	ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	วันพฤหัสบดีที่ 11 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
5	ห่วงใยใส่ใจดูแล	วันพุธที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
6	ห่วงใยใส่ใจดูแล	วันพฤหัสบดีที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
7	คิดก่อนใช้	วันจันทร์ที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
8	คิดก่อนใช้	วันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
9	สิทธิของเรา	วันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-11.00 น.
10	สิทธิของเรา	วันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553	10.00-12.00 น.

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1) หาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 โดยใช้สถิติ E_1/E_2

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของ คะแนนที่ได้ระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มระหว่างเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2) การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของบทเรียนการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยใช้สถิติอ้างอิง t-test dependent

4.2 สถิติพื้นฐาน

1) ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนนใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ

2551: 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3) ค่าเบี่ยงเบน(Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ

2551: 124)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)}}$$

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

 \sum แทน ผลรวม

f แทน ความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน
เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน

การหาค่าประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน	ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน E_1 / E_2
เล่มที่ 1 มีสตริกชีวิตคิดถึงส่วนรวม	85.50/85.83
เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	85.00/85.83
เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล	86.50/85.83
เล่มที่ 4 คิดก่อนใช้	87.50/85.83
เล่มที่ 5 สิทธิของเรา	87.00/85.83
รวมเฉลี่ย	86.30/85.83

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูนเรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต หนังสือการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 5 เล่ม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.30/85.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 พิจารณาเป็นรายเล่ม จากมากไปหาน้อย พบว่า หนังสือการ์ตูนหนังสือการ์ตูนเล่มที่ 4 คิดก่อนใช้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/85.83

เล่มที่ 5 เรื่องสิทธิของเรา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.00/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจ
 คุณแล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.50/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 1 มีสติรักชีวิตคิดถึงส่วนรวม
 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.50/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 2 เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก มี
 ประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยหนังสือการ์ตูน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน
 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ปรากฏผลดัง
 ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน
 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

แหล่งข้อมูล	N	\bar{X}	S.D.	t
แบบทดสอบก่อนเรียน	20	21.20	2.71	
แบบทดสอบหลังเรียน	20	25.75	2.29	16.48**

** p < .01

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. สรุปการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อหาประสิทธิภาพหนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85/85

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1) หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต จำนวน 5 เล่ม
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยในชีวิต จำนวน 10 แผน

เวลา 12 ชั่วโมง

- 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.4.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

- 1.4.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง โดยทำการสอนตามตารางเรียน และเก็บคะแนนระหว่างเรียนจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง

- 1.4.3 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
- ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

1.6 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลสรุปได้ดังนี้

- 1.6.1 หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.30/85.83

- 1.6.2 นักเรียนที่เรียนจากหนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระ

การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

2.1 หนังสือการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิตกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 5 เล่ม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.30/85.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 พิจารณาเป็นรายเล่ม จากมากไปหาน้อย พบว่าหนังสือการ์ตูนเล่มที่ 4 คิดก่อนใช้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/85.83 เล่มที่ 5 เรื่องสิทธิของเรา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.00/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.50/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 1 มีสติรักชีวิตคิดถึงส่วนรวม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.50/85.83 หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 2 เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.83 ตามลำดับ สอดคล้องกับ ประหยัด สุวนิตย์ (2548: 93) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี่ เรื่องอธิบายมุข 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี่ เรื่อง อธิบายมุข 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 85.42/85.91 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 และทองบ่อ ดันสินนท์ (2547: 91) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.94 / 86.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ แสดงว่า หนังสือการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถให้ความรู้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นหนังสือการ์ตูนที่เด็กชอบ ที่ให้ทั้งความรู้ ความเพลิดเพลิน ลักษณะรูปเล่มคงทน ถาวร หยิบอ่านได้สะดวก เนื้อหาที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก สอดคล้องกับวิไลศักดิ์ เห่งบุญญา (2535: 3) ที่กล่าวว่า หนังสือเรียนที่เป็นหนังสือการ์ตูน ถ้ามีการเรียบเรียงอย่างดี และถูกต้องแล้ว จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ ปรีชา กระจางทอง (2535: 32) สรุปว่าการ์ตูนมีประโยชน์ทั้งในด้านความรู้ ความบันเทิง และส่งเสริมการอ่าน

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนด้วยหนังสือการ์ตูนที่มีประสิทธิภาพ เป็นการนำเสนอความรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียน อีกทั้งการ์ตูนมีสีสันสวยงาม สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การนำการ์ตูนเสนอเป็นเรื่องราวแทนการเสนอเรื่องราวเฉพาะตัวอักษรเพียงอย่างเดียว สามารถนำเสนอหาจัดเป็นหน่วย ๆ ประกอบการบรรยายคำพูด ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว ได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินไปกับภาพ (จินตนา ใบกาชุย 2538: 251) นอกจากนี้เมื่อนักเรียนศึกษาจบแต่ละเรื่องก่อนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ผู้วิจัยจะสรุปเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่งทุกครั้งไป จึงทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด หนังสือการ์ตูนเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการวิจัยในครั้งนี้ให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครุณวรรณ แก้วหนูนวล (2547: 71) ที่ได้ศึกษาการสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า บทเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง “พระยาฉันทันต์” ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเรณู หาญนิรันดร์ (2546: 60) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษ เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลระยอง ผลการศึกษาวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยที่พบและการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่จะสร้างและใช้หนังสือการ์ตูน ดังนี้

3.1.1 ก่อนลงมือเขียนหนังสือการ์ตูน ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสือการ์ตูน หลักสูตร ภาษา และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจชัดเจนก่อน เพื่อเป็นแนวทางใน

การสร้างหนังสือให้ถูกต้อง สอดคล้องกับหลักสูตร และเหมาะกับวัย ระดับชั้น และความต้องการของผู้เรียน

3.1.2 การเขียนเรื่องเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน ควรให้ข้อคิดกับผู้อ่าน ควบคู่กับการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

3.1.3 ครูผู้สอนควรหาวิธีการนำหนังสือการ์ตูนมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้

3.1.4 หน่วยงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตร ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการผลิตหนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน และส่งเสริมในด้านของการให้ความรู้ และด้านงบประมาณ เพื่อให้มีสื่อดังกล่าวเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เพื่อใช้ในระดับประถมศึกษาตอนปลายในรูปของหนังสือการ์ตูน ในเรื่องความปลอดภัยในชีวิต

3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือการ์ตูน และสื่ออื่นประกอบการเรียนการสอน

3.2.3 ควรมีการสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบการสอนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรุณา ศรีแสน (2546) “ผลการใช้นั่งสื่อกำหนดรูปแบบต่อการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่4” โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- คมศักดิ์ หาญสิงห์ (2543) “ผลของการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์เรื่องโจทย์ปัญหาร้อยละ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมจากครูแบบปกติและจาก
บทเรียนการ์ตูน” สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จินตนา ไบกาชุย (2525) *การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับท้องถิ่น การวิจัยทางการศึกษา*
12(1) (มกราคม-มีนาคม 2525) หน้า 109-138
- _____. (2534) *แนวทางการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กอ่าน* กรุงเทพมหานคร
สุวีริยาสาส์น
- _____. (2538) *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก* กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น
- จิรนนท์ คันธี (2548) “การพัฒนาหนังสือการ์ตูน 3มิติประกอบเสียงสำหรับนักเรียนระดับอนุบาล”
สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จุฬาวรรณ แสงหิรัญ (2547) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนประกอบ
เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1” รายงานการศึกษา
ค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527) *การทำหนังสือสำหรับเด็ก* กรุงเทพฯ ศิลปาบรรณาการ
- ชม ภูมิภาค (2524) *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา* กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ประสานมิตร
- ครุณวรรณ แก้วหนูนวล (2547) “การสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบบทเรียนวิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(เทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ถวัลย์ มาศจรัส (2525) “การ์ตูนกับการสอน” *ประชากรศึกษา* 4 (8): 3: พฤษภาคม
- ทองบ่อ ต้นศรีนนท์ (2547) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระ
การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบสุริยะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- นิกา เย็นฉ่ำ (2551) “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือการ์ตูนภาพ
ยกระดับซึ่งชี้นำด้วยข้อความที่มีสีแตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(เทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) “การวิจัยเบื้องต้น” พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น
- ประหยัด สุวันต์ย์ (2548) “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนสี เรื่องอบายมุข6
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ปรีชา กระจงทอง (2535) “การใช้การ์ตูนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พระมหาวิชาน ถิระพันธ์ (2547) “การพัฒนาหนังสือการ์ตูน เรื่องศาสนพิธีทางพระพุทธศาสนา
วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542” แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 2545, กระทรวงศึกษาธิการ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2551
- พาวา พงษ์พันธ์ (2544) “การพัฒนาชุดการเรียนการสอนประกอบภาพการ์ตูนวิชาคณิตศาสตร์
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องเศษส่วน” สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) “วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์” ฉบับปรับปรุงใหม่
ล่าสุด พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ไพเราะ เรืองศิริ (2534) การ์ตูนที่ใช้ในการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร วัฒนาพานิช
- ไพศาล หวังพานิช (2526) การวัดผลการศึกษา กรุงเทพฯ โอเดียนการพิมพ์
- ภัทรา นิคมานนท์ (2534) การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ กรุงเทพฯ ภาควิชาทดสอบ
และวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม
- มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2549) ระเบียบวิธีวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 6 พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร
- เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540) การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- รัมภา สืบสำราญ (2547) “การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน เรื่องคำลักษณะนาม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่5” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542* กรุงเทพมหานคร
นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น
- เรณู หาญนิรันทร์ (2546) “การพัฒนาหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษ เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว
ของจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลระยอง”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) *หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4* กรุงเทพฯ
ศึกษาพร
- วารินทร์ อินธิสอน (2537) “การเปรียบเทียบจริยธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนด้วยหนังสือการ์ตูน และวิธีสอนปกติ” วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- วิญญา วิศาลาภรณ์ (2533) *การสร้างแบบทดสอบ พิมพ์ครั้งที่ 1* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (ม.ป.ป.) *การพัฒนาการเรียนการสอน มหาสารคาม ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
_____. (2545) *กระบวนการเรียนรู้โดยโครงการ มหาสารคาม ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- วิไลลักษณ์ ลาจันท์ (2548) “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูน
ประกอบบทเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วิไลศักดิ์ เห่งบุญมา (2535) “การสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต เรื่อง บุคคลสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาการศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศักดิ์ชัย เกียรติดิณาดิณทร์ (2534) *การเขียนและการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ตะเกียง

- สุภาศิริ เจริญสุข (2547) “ผลการอ่านหนังสือการ์ตูนภาพธรรมดากับการ์ตูนยกระดับ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการ
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุรัชย์ ขวัญเมือง (2522) *วิธีสอนและการวัดผลวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นประถมศึกษา* เอกสารการ
นิเทศการศึกษา ฉบับที่ 214 กรุงเทพฯ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
- สุรียพร คำมีอ่อน (2550) “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะ
การอ่านสะกดคำโดยใช้หนังสือการ์ตูนอ่านประกอบ” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมบัติ ท้ายเรือคำ (2551) *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอนเนกกุล กริแสง (2522) *หลักการเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา*
โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ
โรงพิมพ์พิมพ์แฉศ
- สมบุญ ภู่นวล (2525) *การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ* พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ
โรงพิมพ์โอเคียนสโตร์
- อรัญญา นามแก้ว (2538) “ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน
คณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อำนวยการ เลิศขยันดี (2533) *การทดสอบการวัดผลทางการศึกษา* กรุงเทพฯ อำนวยการพิมพ์
มหาวิทยาลัยพระนคร
- http://www.kroobannok.com/news_file/p59087671156.pdf หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2552
- History of cartoonthai ประวัติการ์ตูน www.geocities.ws/oui_cartoonthai/page2.htm สืบค้นเมื่อวันที่
26 ธันวาคม 2552

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ดร. อภิสร ศรีบุญวงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองนาคำวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 วุฒิการศึกษา คุษฎีบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล

2. นางสมจิตร เดชครอบ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนโนนหันวันครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน

3. นางรุ่งทิพย์ พรหมหลวงศรีศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 5 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และการวิจัย

ที่ ศธ 0522.16 (บ) 25

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 18 มกราคม 2553

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คร. อภิศร ศรีบุญวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางหนูเตียง มาเพชร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้หนังสือการ์ตูนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือ ที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษา จะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดียิ่ง
ขอบคุุณา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินคานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ 0522.16 (บ) 25

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 18 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสมจิตร เดชครอบครัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางหนูเที่ยง มาเพชร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้หนังสือการ์ตูนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวนี้ นักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ ไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษา จะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดียิ่ง
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทักดิ์ จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ 0522.16 (บ) ๒5

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 18 มกราคม 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางรุ่งทิพย์ พรหมหลวงศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางหนูเต็ง มาเพชร นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้หนังสือการ์ตูนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ จังหวัดขอนแก่น ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษา ได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้วแต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษา จะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2503-2870

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้

เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เล่มที่ 1

มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม

หนูเตียง มาเพชร เรื่อง

ชุติกาญจน์ รัตนะ ภาพ

โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม ในเนื้อหากล่าวถึงความหมายของอุบัติเหตุ ประเภทของอุบัติเหตุและวิธีการป้องกัน และแบบทดสอบท้ายบทเรียนพร้อมเฉลย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน คือตระหนักถึงความสำคัญและอันตรายของการเกิดอุบัติเหตุ ทุกคนจะต้องมีสติในการดำเนินชีวิต เพื่อความปลอดภัยของตนเอง ครอบครัว สังคม โดยใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อในการบรรยายเนื้อหาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด มีความประทับใจจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นในจิตใจ

ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด จะต้องมียุทธศาสตร์รูปเล่มและสีสันสวยงาม ดึงดูด ง่ายๆ น่าอ่าน ชวนให้ติดตามตลอดเวลา รูปภาพสวยงามเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความบันเทิงในเนื้อหา บุคลิกของตัวการ์ตูน มีพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ใช้ เป็นกึ่งแบบแผน อ่านง่าย ไม่สลับซับซ้อน สามารถอ่านได้ทุกเพศทุกวัย ผู้ศึกษาหวังเป็น อย่างยิ่งว่าหนังสือการ์ตูนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน และครูผู้สอนนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่สนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาหนังสือการ์ตูนกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาทุกช่วงชั้น และกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ ให้มีความหลากหลายต่อไป

หนูเตียง มาเพชร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	2
สาระการเรียนรู้	3
หนังสือการ์ตูน เรื่อง มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม	4
แบบทดสอบท้ายบทเรียน	18

คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน

1. หนังสือการ์ตูน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 1 เรื่อง มีสติรักชีวิต คิดถึงส่วนรวม
2. หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 สารการเรียนรู้
 - 2.3 หนังสือการ์ตูน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษาสารการเรียนรู้
 - 3.3 นักเรียนศึกษาเนื้อหาในหนังสือการ์ตูน
 - 3.4 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ
หลังจากเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา (สุขศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 เล่มที่ 1 เรื่อง มีสติรักชีวิตคิดถึงส่วนรวม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้และเข้าใจสาเหตุ ป้องกัน และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ภายในบ้าน ในโรงเรียน (มฐ.พ 5.1)
2. บอกสาเหตุและการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ในบ้านและโรงเรียน (มฐ.พ 5.1)
3. บอกสาเหตุและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทางได้ถูกต้อง (มฐ.พ 5.1)
4. อธิบายปัญหาและอันตรายของอุบัติเหตุจากการเดินทางได้ (มฐ.พ 5.1)

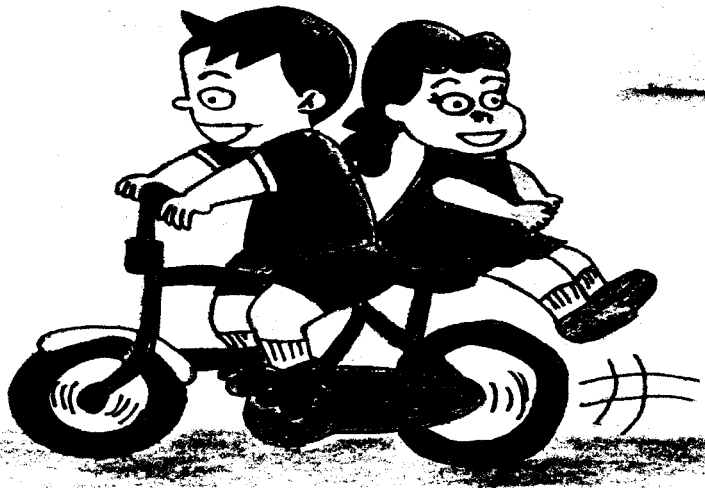
สาระการเรียนรู้

อุบัติเหตุ

1. ความหมายของอุบัติเหตุ
2. อุบัติเหตุภายในบ้าน สาเหตุ และการป้องกัน
3. อุบัติเหตุภายในโรงเรียน สาเหตุ และการป้องกัน
4. อุบัติเหตุจากการเดินทาง สาเหตุ และการป้องกัน

สวัสดีค่ะ เพื่อน ๆ ที่น่ารักทุกคน วันนี้พี่โชค
และน้องปิ่น นำความรู้เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกัน
มาเสนอให้เพื่อน ๆ ได้เรียนรู้กันค่ะ

อุบัติเหตุหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้น
โดยไม่ได้คาดคิด ทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ
และทรัพย์สินได้รับความเสียหายครับ

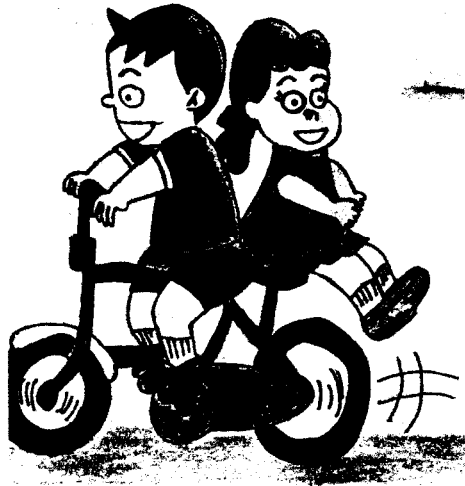
ความหมายของอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุและการป้องกัน

ประเภทของอุบัติเหตุ

1. อุบัติเหตุภายในบ้าน

อุบัติเหตุภายในบ้านที่มักเกิดขึ้น ได้แก่
หกล้ม ตกบันได น้ำร้อนลวก ไฟฟ้าชอร์ต
และถูกของมีคมบาดครับ

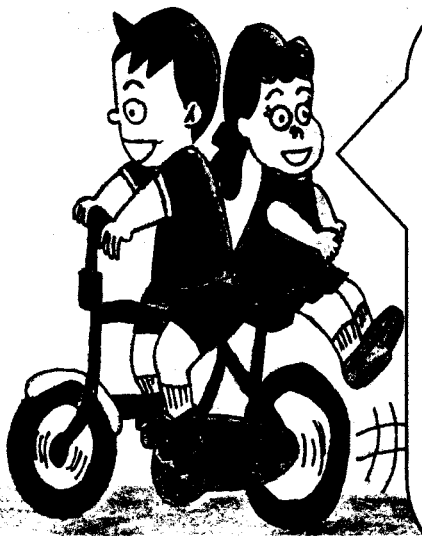
แต่ถ้าเพื่อน ๆ ออกมาเล่นชนนอกบ้าน
ก็อาจถูกสัตว์ร้ายไล่กัด แมลงมีพิษกัดต่อย
หรืออาจจะจมน้ำตายก็ได้นะคะ

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุภายในบ้าน

มีสาเหตุมาจาก ความประมาท จัดวางสิ่งของ
ภายในบ้านไม่เป็นระเบียบ เครื่องใช้ไฟฟ้าหรือสายไฟ
ชำรุดเสียหาย เล่นกับสัตว์เลี้ยงดุร้าย เล่นในที่รกทึบหรือ
ใกล้แม่น้ำลำคลองครับ

การป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้าน

มีวิธีการป้องกันง่าย ๆ ดังนี้ค่ะ
มีสติไม่ประมาท จัดเก็บข้าวของ
ให้เป็นระเบียบ ตรวจสอบปลั๊กไฟและ
เครื่องใช้ไฟฟ้าให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
ไม่เล่นจึกคะนอง ไม่เล่นกับสัตว์เลี้ยง
ดุร้าย ไม่เล่นในที่รกทึบหรือใกล้แม่น้ำ
ลำคลอง เพียงเท่านี้ก็ปลอดภัยแล้วค่ะ

2. อุบัติเหตุภายในโรงเรียน

อุบัติเหตุที่มักเกิดขึ้นในโรงเรียนได้แก่ หกล้ม
ตกบันได ตกจากที่สูง ถูกของมีคมบาดหรือตีมด่า
ชกต่อยกัน บาดเจ็บจากการเล่นกีฬาครับ

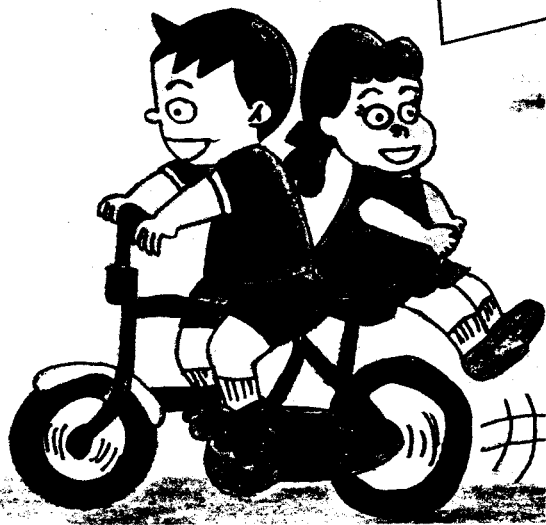

สาเหตุของอุบัติเหตุภายในโรงเรียน

มีสาเหตุมาจาก ความประมาท เล่นด้วยความ
 คึกคะนอง เล่นในที่รกรกทึบ เกิดการทะเลาะวิวาท
 และปะทะกันอย่างรุนแรงขณะเล่นกีฬาครับ

การป้องกันอุบัติเหตุภายในโรงเรียน

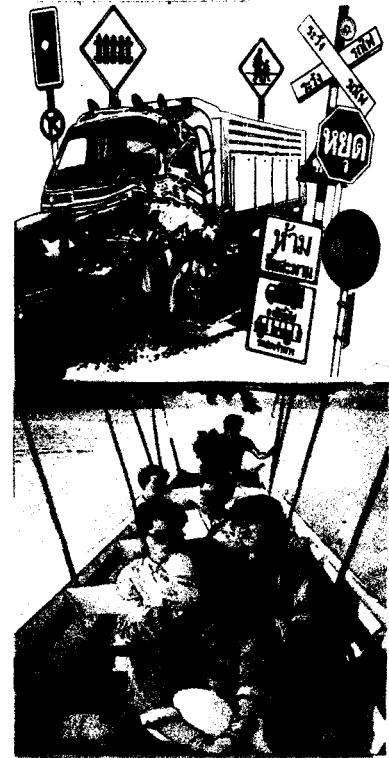
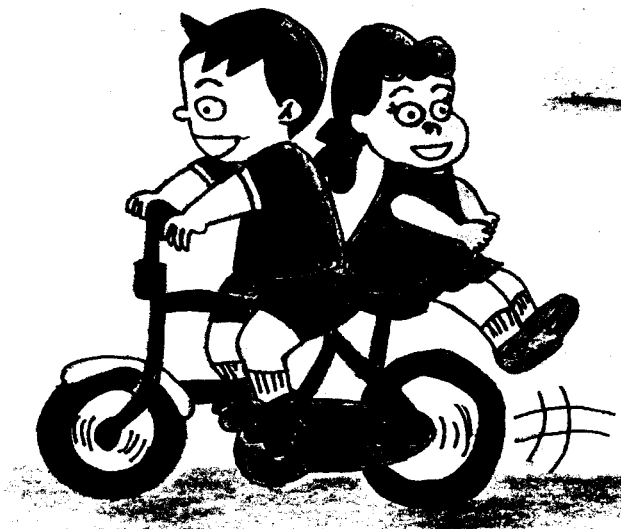
มีสติไม่ประมาท หมั่นทำความสะอาด
 รอบบริเวณโรงเรียนอยู่เสมอ ไม่เล่นในที่รกรกทึบ
 มีความสามัคคีในหมู่คณะ เล่นกีฬาด้วยความ
 ระมัดระวัง และที่สำคัญต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
 ด้วยนะคะ

3. อุบัติเหตุจากการเดินทาง

การเดินทางเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน ซึ่งเราสามารถเลือกใช้ได้ทั้งทางบก
ทางน้ำ ทางอากาศ ครับ

โดยเฉพาะการเดินทางโดยทางบกและ
ทางน้ำ มักจะทำให้เกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอค่ะ

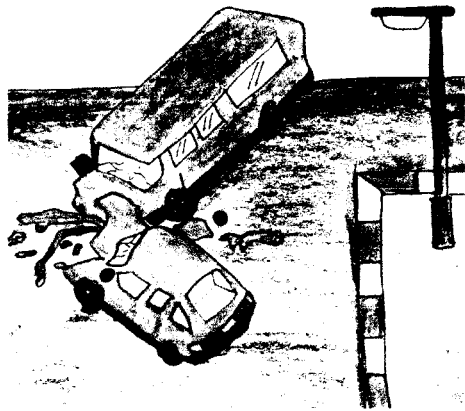

อุบัติเหตุทางบก

อุบัติเหตุทางบกที่มักพบ ได้แก่
 รถยนต์ชนกัน รถยนต์ชนคน รถพลิกคว่ำ
 รถจักรยานยนต์ล้มคว่ำครีบ

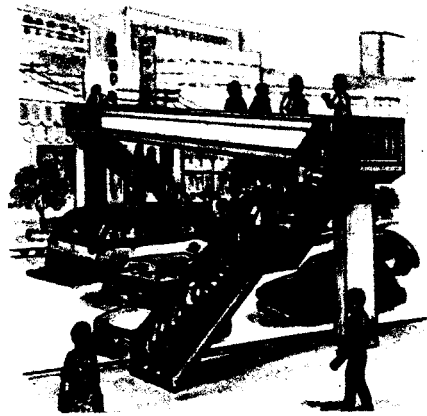
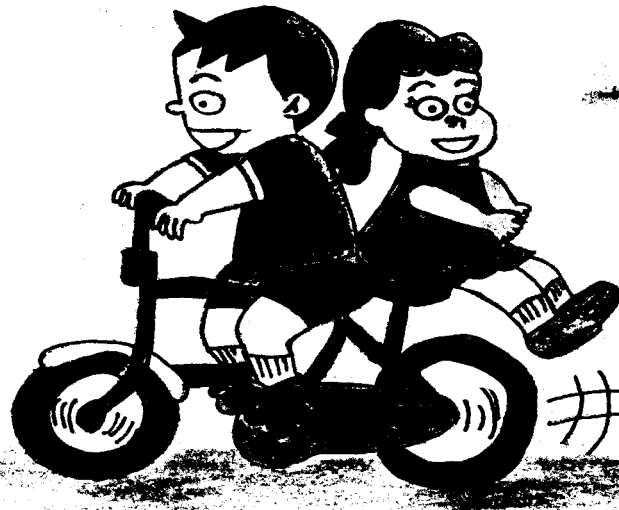
สาเหตุของอุบัติเหตุทางบก

สาเหตุ มาจากความประมาท
 เมาสุราขณะขับรถ ขับรถด้วย
 ความเร็วสูง ขาดระเบียบในการขึ้น
 หรือลงรถ ฝ่าฝืนกฎจราจร ฝนตก
 หนักถนนลื่นค่ะ

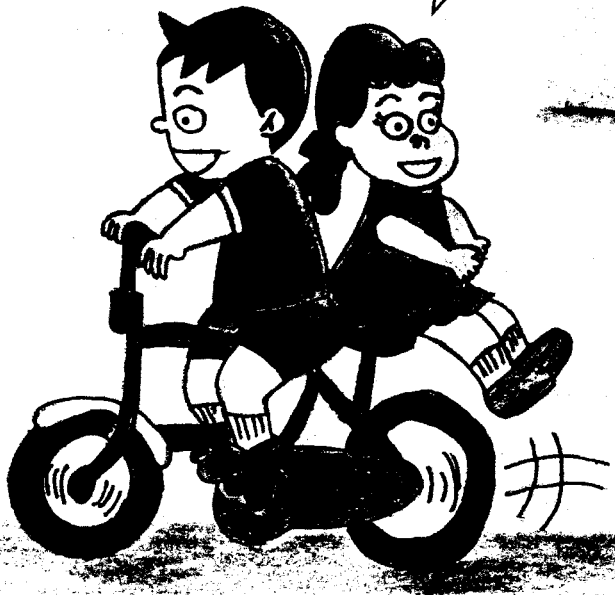
การป้องกันอุบัติเหตุทางบก

ป้องกันได้โดย มีสติไม่ประมาท ไม่ขับรถขณะเมาสุรา
ไม่ขับรถด้วยความเร็วสูง มีระเบียบในการขึ้นหรือลงรถ ปฏิบัติ
ตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ขับรถด้วยความระมัดระวัง
ขณะฝนตกหนัก ข้ามถนนบนสะพานลอยหรือทางม้าลาย
เดินถนนควรใช้ทางเท้า และสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ใช้ขี่
รถจักรยานยนต์นะคะ

สัญญาณไฟจราจร

เพื่อน ๆ ค่ะ เราต้องปฏิบัติตามกฎ
จราจรและสัญญาณไฟจราจรอย่างเคร่งครัด
นะคะ สัญญาณไฟเหลืองให้เตรียมหยุดรถ
สัญญาณไฟแดงให้หยุดรถ ส่วนสัญญาณไฟ
เขียวให้รถไปได้นะคะ

สัญญาณไฟเหลือง

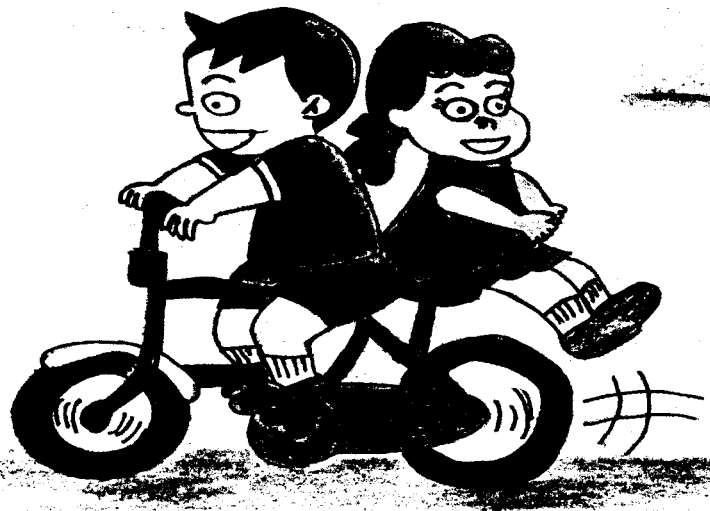
สัญญาณไฟแดง

สัญญาณไฟเขียว

อุบัติเหตุทางน้ำ

การเดินทางทางน้ำเป็นการเดินทางโดย
ใช้เรือเป็นยานพาหนะ อุบัติเหตุที่พบบ่อย
ได้แก่ เรือล่ม เรือชนกัน เรือชนฝั่งครับ

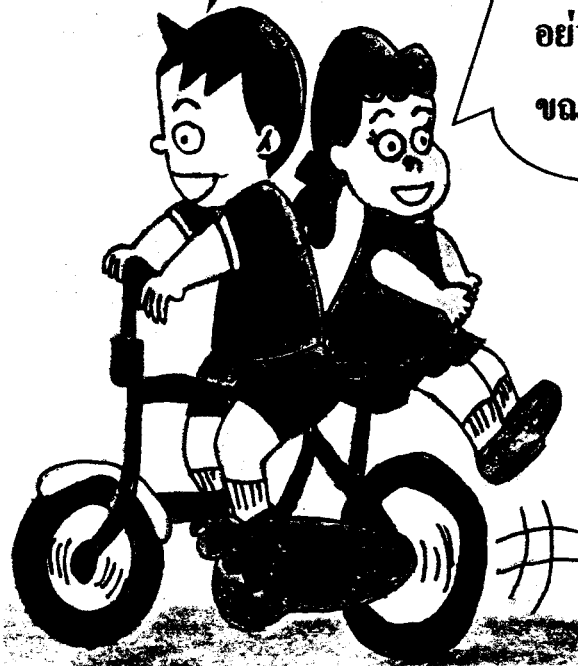

สาเหตุของอุบัติเหตุทางน้ำ

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ มีสาเหตุดังนี้ครับ
 ความประมาทเลินเล่อของผู้ขับเรือ ขับเรือด้วยความเร็วสูง
 บรรทุกหนักเกินอัตรา ขึ้นหรือลงเรือไม่เป็นระเบียบ จึงทำ
 ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ครับ

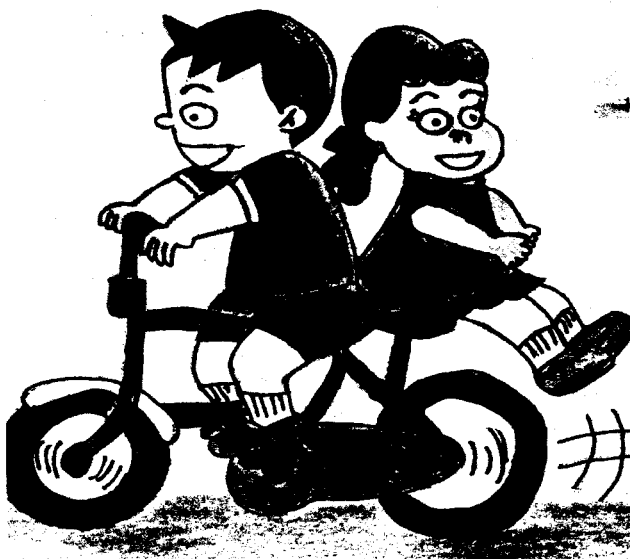
การป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ

การป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ
 มีดังนี้ค่ะ มีสติ ไม่ประมาท ไม่บรรทุก
 หนักเกินอัตรา เข้าแถวขึ้นหรือลงเรือ
 อย่างมีระเบียบ สวมเสื้อนิรภัยทุกครั้ง
 ขณะนั่งเรือ

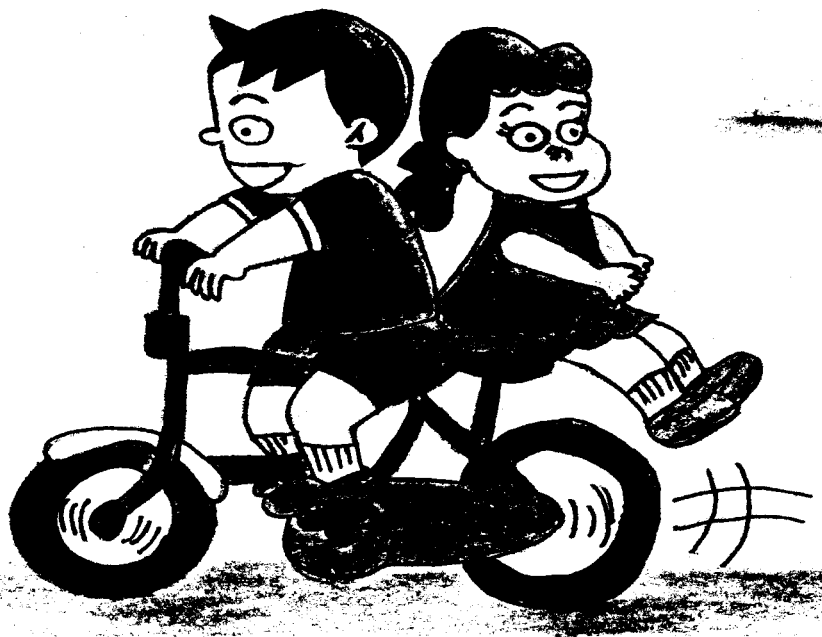

เพื่อน ๆ ครับถ้าเราพบอุบัติเหตุ เราสามารถ
แจ้งเหตุฉุกเฉินไปยังศูนย์สื่อสารสาธารณะสุข นเรนทร
1669 ตลอด 24 ชั่วโมง หรือแจ้งให้ครูหรือผู้ปกครอง
ทราบก็ได้นะคะ

เพื่อน ๆ คะ ถ้าเรารู้จักใช้ชีวิตอย่างมีสติ
ไม่ประมาท นอกจากจะทำให้ชีวิตและทรัพย์สิน
ของเราและของคนอื่นปลอดภัยแล้ว ยังทำให้เรา
ประหยัดค่าใช้จ่าย มีชีวิตบนพื้นฐานของความ
พอเพียงได้อย่างมีความสุขค่ะ

เพื่อน ๆ ครับ หลังจากเราได้รับความรู้
เรื่องอุบัติเหตุและการป้องกันแล้ว ผมมีแบบทดสอบ
ท้ายบทเรียน มาให้เพื่อน ๆ ได้ตั้งสมองกัน โชคดีครับผม

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมายกากบาท (×) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. สภาพแวดล้อมในข้อใด สามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้
 - ก. ฝนตกถนนลื่น
 - ข. บริเวณบ้านสะอาด
 - ค. ต้นไม้เขียวขจี
 2. ถ้านักเรียนพบเห็นรถยนต์ชนคนตาย ข้อใดปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
 - ก. โทรศัพท์แจ้ง 191 หรือ 1669
 - ข. รีบบอกครูหรือผู้ปกครองทันที
 - ค. รีบไปช่วยเหลือทันที
 3. ถ้าบ้านตั้งอยู่ใกล้ริมน้ำ เราควรทำอย่างไร เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ
 - ก. ว่ายน้ำให้เป็น
 - ข. ไม่ยืนใกล้แหล่งน้ำ
 - ค. ไม่อาบน้ำเลย
 4. ข้อใดเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายจากสัตว์เลี้ยง
 - ก. ให้อาหารที่สัตว์เลี้ยงไม่ชอบ
 - ข. ไม่ขังสัตว์เลี้ยง
 - ค. ตะปุดบอลโดนสัตว์เลี้ยง
 5. ใครปฏิบัติคนให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้มากที่สุด
 - ก. โด่งลงจากรถขณะรถติดไฟแดง
 - ข. บุสรอดขับจักรยานยนต์ซ้อนสามคน
 - ค. สมรักษ์ข้ามถนนบนสะพานลอย

6. ผลของการขับรถประมาทคือข้อใด
 - ก. ทำให้เศรษฐกิจดี เพราะทำให้ร้านซ่อมมีงานทำ
 - ข. ทำให้คนไม่ว่างงาน
 - ค. ทำให้สูญเสียร่างกายและทรัพย์สิน
7. ถ้านักเรียนพบเห็นรังต่อที่โรงเรียน นักเรียนจะอย่างไร
 - ก. แจ้งครูในวันเปิดเรียน
 - ข. หาไม้มาสอยรังต่อ แล้วนำไปปล่อยที่อื่น
 - ค. เอาไฟเผารังต่อ
8. ถ้าเราใช้รถใช้ถนนในเวลากลางคืน เราควรแต่งกายอย่างไร
 - ก. สวมชุดดำ
 - ข. สวมเสื้อสีขาว
 - ค. สวมเสื้อเขียว กางเกงแดง
9. การกระทำข้อใด ทำให้เกิดอุบัติเหตุ
 - ก. เช็ดพื้นให้แห้ง
 - ข. วางมิดไว้ที่พื้น
 - ค. เก็บกรรไกรในลิ้นชัก
10. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง
 - ก. ปอยเก็บของเล่นใส่ตะกร้า
 - ข. มด ทิ้งเปลือกกล้วยที่พื้น
 - ค. แบบ จุดไม้ขีดไฟเล่น

หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้

เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

หนูเตียง มาเพชร เรื่อง

ชุติกาญจน์ รัตนะ ภาพ

โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก ในเนื้อหากล่าวถึงความหมายของการปฐมพยาบาล ขั้นตอน และวิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บบาดแผลถลอกหรือแผลตัด การปฐมพยาบาลบาดแผลฟกช้ำ การปฐมพยาบาลแผล ไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก การปฐมพยาบาลผู้ลัดถ่วงไฟ และการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีและแบบทดสอบท้ายบทเรียนพร้อมเฉลย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ รู้จักวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บให้มีความปลอดภัยก่อนนำส่งโรงพยาบาล มีความรอบคอบในการดำเนินชีวิต ให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บด้วยความจริงใจ ทำให้ทั้งผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือและผู้ให้การช่วยเหลือมีความสุข โดยใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อในการบรรยายเนื้อหา ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกรู้สึกคิด มีความประทับใจ จดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นในจิตใจ

ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดจะต้องมีลักษณะรูปเล่มและสีสันทสวยงาม ตื่นเต้น เร้าใจ น่าอ่าน ชวนให้ติดตามตลอดเวลา รูปภาพสวยงามเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความบันเทิงในเนื้อหา บุคลิกของตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ภาษา ถ้อยคำ และสำนวนที่ใช้เป็นกึ่งแบบแผน อ่านง่ายไม่สลับซับซ้อน สามารถอ่านได้ทุกเพศทุกวัย ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือการ์ตูนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน และครูผู้สอนนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ที่สนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษา และพัฒนาหนังสือการ์ตูนกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาทุกช่วงชั้น และกับสาระ การเรียนรู้ อื่น ๆ ให้มีความหลากหลายอีกต่อไป

หนูเตียง มาเพชร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำในการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	2
สาระการเรียนรู้	3
บทเรียนการ์ตูน เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก	4
แบบทดสอบหลังเรียน	15

คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน

1. หนังสือการ์ตูน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 2 เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก
2. หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 สาระการเรียนรู้
 - 2.3 หนังสือการ์ตูน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้
 - 3.3 นักเรียนศึกษาเนื้อหาในหนังสือการ์ตูน
 - 3.4 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ
หลังจากเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา (สุขศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 เล่มที่ 2 เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้และเข้าใจความหมายของการปฐมพยาบาล (มฐ.พ 5.1)
2. บอกวิธีการปฏิบัติในการปฐมพยาบาลบาดแผลต่างๆได้ถูกต้อง
(มฐ.พ 5.1 ข้อ 1)
3. บอกวิธีปฏิบัติในการปฐมพยาบาลผู้ที่ล้ล้มคว่ำหน้าไฟได้ (มฐ.พ 5.1)
4. ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีได้ถูกต้อง
(มฐ.พ 5.1)
5. สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้ถูกต้อง (มฐ.พ 5.1)

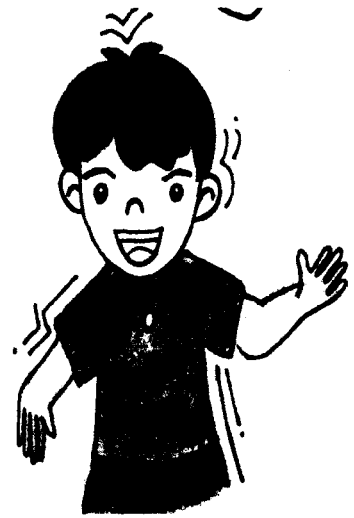
สาระการเรียนรู้

การปฐมพยาบาล

1. ความหมายของการปฐมพยาบาล
2. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากบาดแผลต่างๆ
3. การปฐมพยาบาลผู้ที่สำลักควันไฟ
4. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีถูกร่างกาย
5. การสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือ

เพื่อน ๆ ครับ วันนี้เก่งและน้องพราน
นำความรู้ เรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
มาเสนอให้เพื่อน ๆ ได้เรียนรู้กันครับ

ความหมายของการปฐมพยาบาล

การปฐมพยาบาลหมายถึง การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น
เพื่อลดความเจ็บปวดหรือให้พ้นขีดอันตรายก่อนนำส่งโรงพยาบาลค่ะ
เรามาเริ่มเรียนรู้วิธีปฐมพยาบาลกันเลยนะคะ

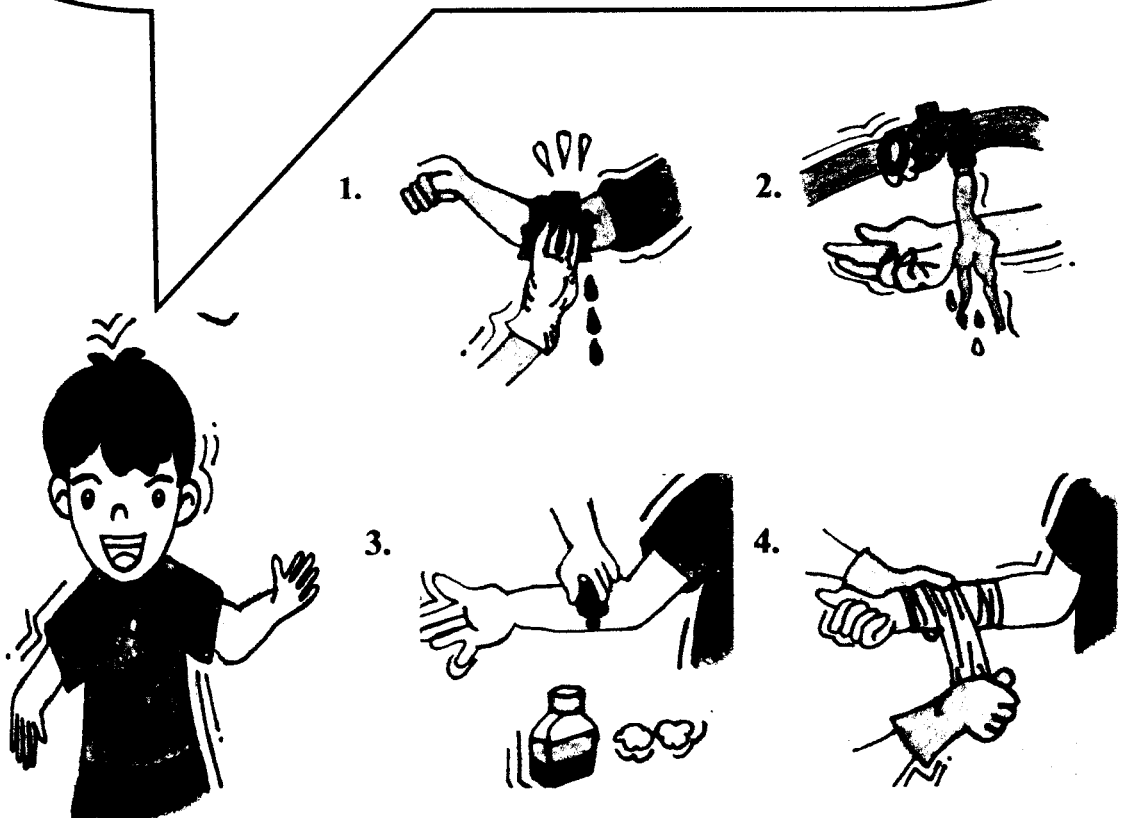
การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

1. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดแผลตัด

มีขั้นตอนและวิธีการปฐมพยาบาลดังนี้ ครับ

1. ใช้ผ้าสะอาดกดทับลงบนแผลที่มีเลือดไหลไม่หยุด จนเลือดหยุดไหล
2. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาดหรือน้ำสบู่ ถ้าเป็นแผล ถลอก ให้เช็ดรอบ ๆ แผลด้วยแอลกอฮอล์
3. ใช้สำลีชุบยาแดง หรือไอโอดีนทาลงบนบาดแผล
4. ปิดแผลด้วยพลาสติกหรือผ้าก๊อชและพันด้วยผ้าพันแผล

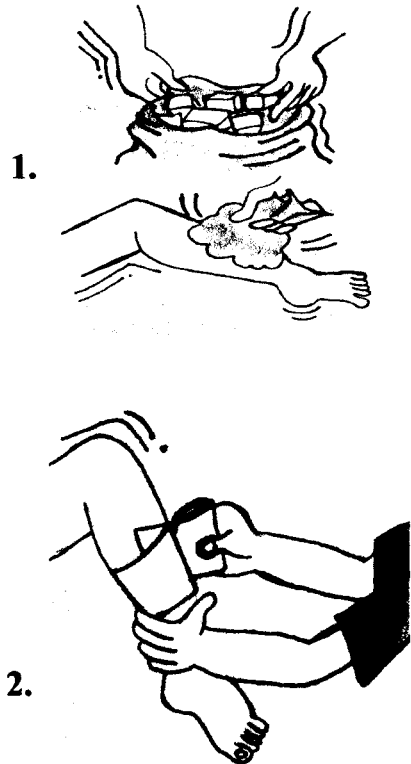
เพื่อน ๆ ดูรูปภาพประกอบนะครับ

2. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บฟกช้ำ

มีขั้นตอนและวิธีการปฐมพยาบาลดังนี้ ค่ะ

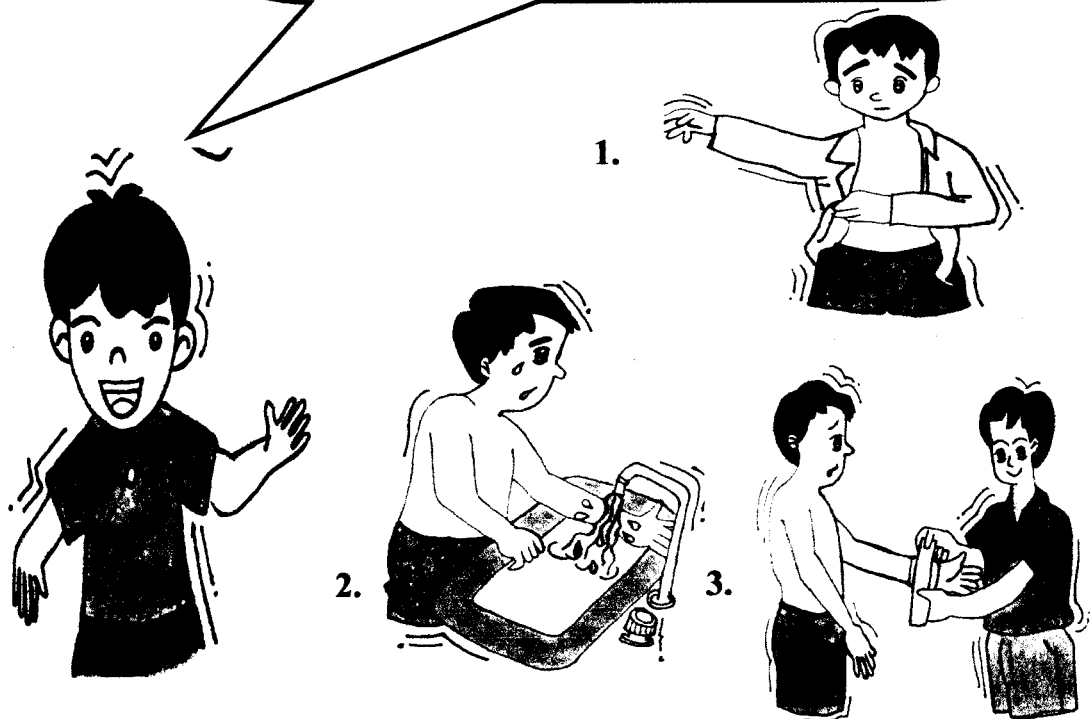
1. ประคบแผลด้วยน้ำแข็งหรือผ้าเย็นเพื่อลดอาการบวมของแผล
2. พันบาดแผลให้แน่นด้วยผ้าพันแผลเพื่อให้บาดแผลอยู่นิ่ง ๆ เลือด จะได้ไม่คั่งบริเวณที่เป็นบาดแผล เท่านั้นที่ลดอาการเจ็บปวดลงได้ค่ะ วิธีปฏิบัติได้จากรูปภาพนะคะ

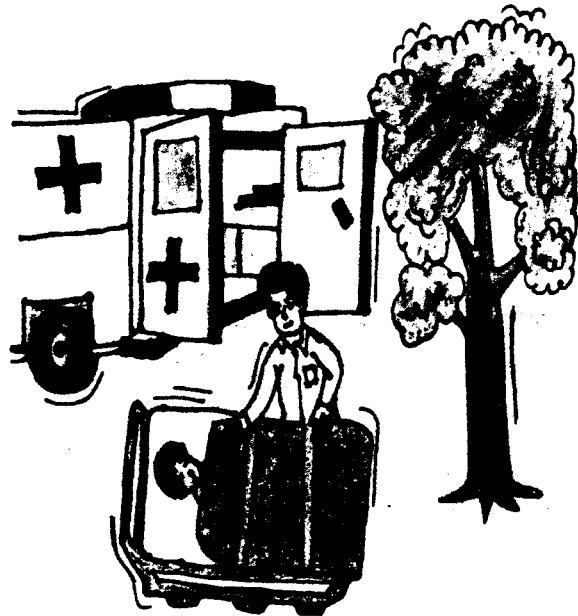
3. การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก

มีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้ครับ

1. หลบออกจากเปลวไฟและความร้อนทันที พร้อมกับถอดเสื้อผ้าส่วนที่ถูกน้ำร้อนหรือไฟไหม้ออกทันที
 2. หลังจากนั้นราดด้วยน้ำเย็นอย่างน้อย 10 นาที เพื่อระงับความปวดแสบปวดร้อน
 3. ปิดปากแผลด้วยผ้าที่สะอาดไม่มีขนเพื่อป้องกันการติดเชื้อ ถ้าบาดแผลลึกควรไปพบแพทย์โดยด่วน
- ดูวิธีการและขั้นตอนได้จากรูปภาพ นะครับ

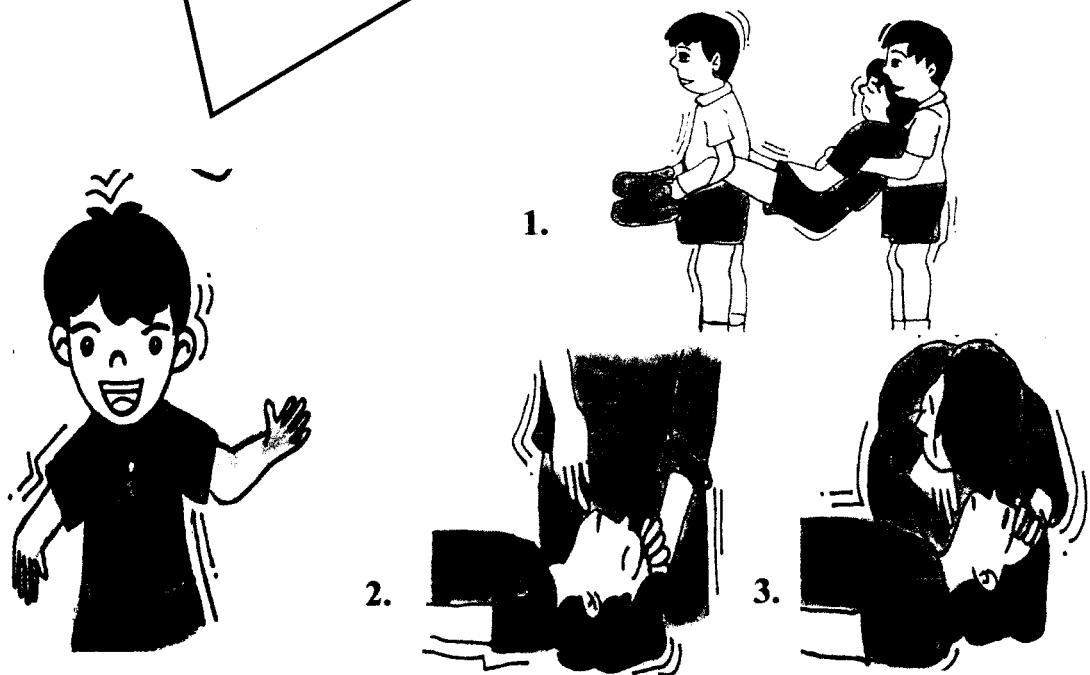
ที่สำคัญ ถ้ากรณีไฟไหม้อย่างรุนแรง จนทำให้เสื้อผ้าไหม้ติดกับแผล ห้ามดึงเศษผ้าออกจากแผล เพราะจะทำให้ผิวหนังได้รับอันตรายมากขึ้น ควรใช้ผ้าชุบน้ำเย็นวางบนบาดแผล และรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลทันทีนะคะ

4. การปฐมพยาบาลผู้ที่ล้ดักควนไฟ

มีวิธีการปฐมพยาบาล ดังนี้ครับ

1. รีบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งโดยเร็ว
คลายเสื้อผ้าออกให้หลวม เพื่อให้ผู้ป่วยหายใจได้สะดวก
 2. ใช้นิ้วชี้และนิ้วกลางดันคางยกขากรรไกรขึ้น ขณะเดียวกัน
ใช้มืออีกข้างหนึ่งดันหน้าผากให้ศีรษะแหงนไปด้านหลัง
 3. เอียงแก้มสัมผัสผัดลมหายใจบริเวณจมูกของผู้ป่วย
และสังเกตดูว่าทรวงอกเคลื่อนไหวหรือไม่ ถ้าพบว่า
หยุดหายใจให้ผ่ายปอดและรีบส่งโรงพยาบาลทันที
- วิธีปฏิบัติได้จากรูปภาพ นะครับ

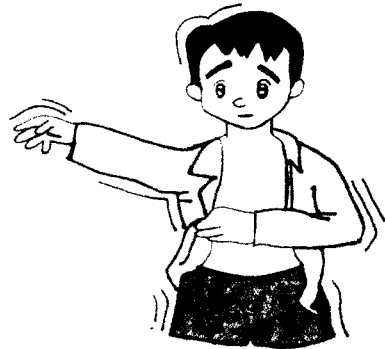
5. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีถูกร่างกาย

มีขั้นตอนการปฐมพยาบาลง่าย ๆ ดังนี้ค่ะ

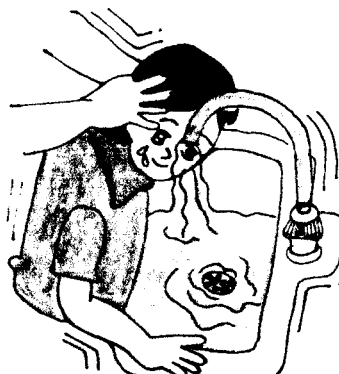
1. ถอดหรือตัดเสื้อผ้า ส่วนที่ถูกสารเคมีออกทันที
 2. ใช้น้ำล้างบริเวณที่ถูกสารเคมีโดยเปิดก๊อกน้ำชะล้างให้น้ำไหลผ่านแรง ๆ
 3. ถ้าสารเคมีเข้าตา ให้ตะแคงศีรษะให้ตาปกติอยู่ด้านบน เปิดน้ำให้น้ำไหลชะล้างตาข้างที่ถูกสารเคมีซ้ำ ๆ อย่างน้อย 10 นาที
- ดูรูปภาพประกอบนะคะ

1.

2.

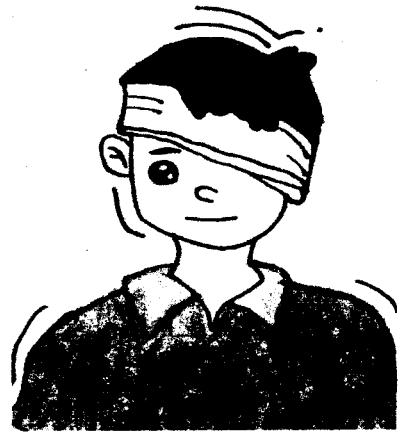
3.

4. ใช้ผ้าสะอาดไม่มีใยปกคลุมแผลไว้หลวม ๆ ถ้าสารเคมีเข้าตา ให้ปิดตาด้วยผ้าทำแผล
5. รีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลและนำภาชนะที่บรรจุสารเคมีต้นเหตุไปด้วย เพื่อแพทย์จะได้วินิจฉัยและรักษาได้ถูกต้อง ดังภาพตัวอย่างนะคะ

4.

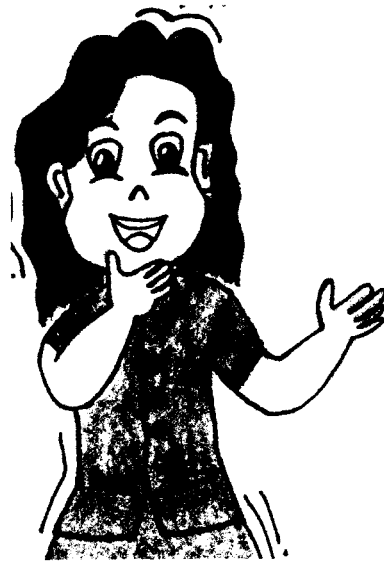
5.

ถ้าพบผู้ป่วยกินสารเคมีเข้าไปควรดื่มนม หรือน้ำให้มาก ๆ
 รีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลทันที และอย่าลืมนำภาชนะบรรจุสารเคมี
 ต้นเหตุไปด้วยนะคะ

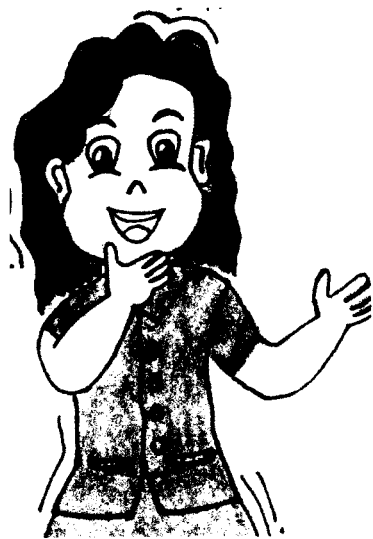

เอาละจ๊ะ พวกเราทุกคนก็ได้รับความรู้
 เรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้นกันแล้ว
 ใครมีข้อสงสัยเชิญถามได้นะจ๊ะ

ครูครับ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ช่วยให้ชีวิตเราพอเพียงได้อย่างไรครับ

เป็นคำถามที่ดีมากค่ะ ถ้าเราทุกคน
ดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง มีสติ ไม่ประมาท
เท่านี้ชีวิตเราก็ปลอดภัยจากการได้รับบาดเจ็บ
และที่สำคัญไม่ต้องจ่ายเงินค่ายา ค่าหมอ
และค่าน้ำมันรถก็ไม่ต้องจ่าย ค่า

แล้วเราก็มีเงินออมเพิ่มมากขึ้น มีชีวิต
ที่ปลอดภัย มีเงินไว้ใช้เมื่อจำเป็น และมีความสุข
ได้อย่างพอเพียง ผมเข้าใจแล้วครับ

เพื่อน ๆ เข้าใจแล้วที่นี้เราก็มาทำแบบทดสอบ
ท้ายบทเรียน เพื่อลึบสมองกันนะคะ

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 2 เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

คำชี้แจง นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. การห้ามเลือด ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำสบู่ ทายาไอโอดีน ปิดแผล เป็นการปฐมพยาบาลผู้ป่วยประเภทใด
 - ก. ไฟไหม้
 - ข. แผลฟกช้ำ
 - ค. แผลตัดและแผลถลอก
 2. การปฐมพยาบาลหมายถึงข้อใด
 - ก. การให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเบื้องต้น
 - ข. การนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล
 - ค. การเรียกหน่วยกู้ภัยมาช่วยเหลือ
 3. ถ้าเราพบผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ สิ่งแรกที่เราควรทำคือข้อใด
 - ก. รีบแจ้ง 191 หรือบอกผู้ใหญ่ให้ช่วยทันที
 - ข. รีบปฐมพยาบาลเบื้องต้นทันที
 - ค. บอกเพื่อน ๆ นักเรียนให้ไปช่วยเหลือ
 4. เราควรล้างแผลอย่างไร
 - ก. แช่แผลไว้ในน้ำ
 - ข. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด
 - ค. ล้างแผลด้วยน้ำมะนาว
 5. ข้อใดคือการปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บสารเคมีเข้าตา
 - ก. ลืมตาในน้ำนาน 10 นาที
 - ข. เปิดก๊อกน้ำชะล้างผ่านดวงตาเบา ๆ นาน 10 นาที
 - ค. ปิดตาแล้วรีบไปหาหมอ

6. ข้อใดเป็นขั้นแรกของการปฐมพยาบาล ผู้ที่ล้ํ้าล้กัควันไฟ
 - ก. นำส่งโรงพยาบาล
 - ข. ธิบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งทันที
 - ค. ใช้น้ำฉีดบริเวณที่มีคนล้ํ้าล้กัควันไฟ
7. ข้อใดเป็นวิธีห้ามเลือด
 - ก. ล้างแผลให้สะอาด
 - ข. ใช้อย่างรัดให้แน่น
 - ค. ใช้ผ้าสะอาดกดทับบนบาดแผล
8. บาดแผลที่เกิดจากมีดบาด เป็นบาดแผลชนิดใด
 - ก. บาดแผลตัด
 - ข. บาดแผลถลอก
 - ค. บาดแผลฟกช้ํ้า
9. กรณีไฟไหม้อย่างรุนแรง จนทำให้เสื้อไหม้ติดกับแผล ข้อใดไม่ควรปฏิบัติในการปฐมพยาบาล
 - ก. ใช้ผ้าชุบน้ำเย็นวางบนบาดแผล
 - ข. ดึงเศษผ้าออกจากแผล
 - ค. นำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล
10. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กินสารเคมีเข้าไป ควรทำอย่างไร
 - ก. ดื่มน้ำกาแฟ
 - ข. ดื่มน้ำชา
 - ค. ดื่มนมหรือน้ำให้มาก ๆ

หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้

เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล

หนูเตียง มาเพชร เรื่อง
ชุตติกาญจน์ รัตนะ ภาพ

โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 3 ห่วงใยใส่ใจดูแล ในเนื้อหาสาระกล่าวถึงความหมายของสารเสพติด โทษของบุหรี่และสุรา การป้องกันตนเองจากโทษของบุหรี่ และสุรา แบบทดสอบท้ายบทเรียนพร้อมเฉลย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ ตระหนักถึงความสำคัญและอันตรายที่เกิดจากการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา ที่มีผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อในการบรรยายเนื้อหา ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด มีความประทับใจและจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นในจิตใจ

ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดจะต้องมีลักษณะรูปเล่มและสีอันสวยงาม เนื้อหาต้นตื้น ง่ายๆ น่าอ่าน ชวนให้ติดตามตลอดเวลา รูปภาพสวยงามเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความบันเทิงในเนื้อหา บุคลิก ของตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ภาษา ถ้อยคำ และสำนวนที่ใช้เป็นกึ่งแบบแผน อ่านง่ายไม่สลับซับซ้อน สามารถอ่านได้ทุกเพศ ทุกวัย ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือการ์ตูนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนและครูผู้สอนนำไปพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ที่สนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาหนังสือการ์ตูน กับสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากับทุกช่วงชั้น และกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ ให้มีความหลากหลายต่อไป

หนูเตี๋ยง มาเพชร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำในการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	2
สาระการเรียนรู้	3
หนังสือการ์ตูน เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล	4
แบบทดสอบท้ายบทเรียน	13

คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน

1. หนังสือการ์ตูน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล
2. หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 สารการเรียนรู้
 - 2.3 หนังสือการ์ตูน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษาสารการเรียนรู้
 - 3.3 นักเรียนศึกษาเนื้อหาในบทเรียนการ์ตูน
 - 3.4 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจหลังจากเรียนรู้
โดยใช้หนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน

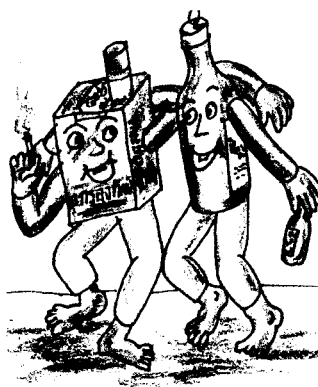
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (สุขศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

จุดประสงค์การเรียนรู้

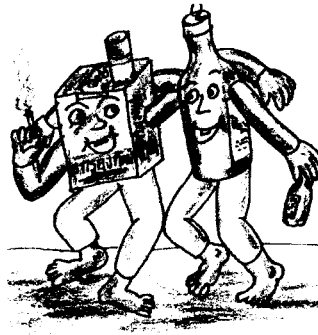
1. บอกความหมายของสารเสพติดได้ (มฐ.พ 5.1)
2. บอกโทษของบุหรี่ได้ (มฐ.พ 5.1)
3. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรี่ได้ (มฐ.พ 5.1)
4. บอกโทษของการดื่มสุราได้ (มฐ.พ 5.1)
5. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุราได้ (มฐ.พ 5.1)

สาระการเรียนรู้

1. บุหรี่และโทษของบุหรี่
2. การป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรี่
3. สุราและโทษของสุรา
4. การป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุรา

สวัสดีค่ะนักเรียนที่น่ารัก วันนี้คุณครูและหนูดี นำความรู้เรื่อง
โทษของบุหรี่และสุรา มาให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งทั้งสองอย่างนี้
เราเรียกว่า สารเสพติด ค่ะ

สารเสพติดหมายถึง สิ่งที่เสพโดย
การสูบ กิน ฉีด ดม เข้าสู่ร่างกาย ทำให้
ผู้เสพเกิดความต้องการอยากเสพอีกจนติด
มีผลทำให้จิตใจและร่างกายเสื่อมโทรม
และทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ขึ้นในร่างกายค่ะ

บุหรีและโทษของบุหรี

บุหรีเป็นสารเสพติดที่มีสารพิษ
อันตราย 3 ชนิด ได้แก่ สารนิโคติน
น้ำมันดิน และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ค่ะ

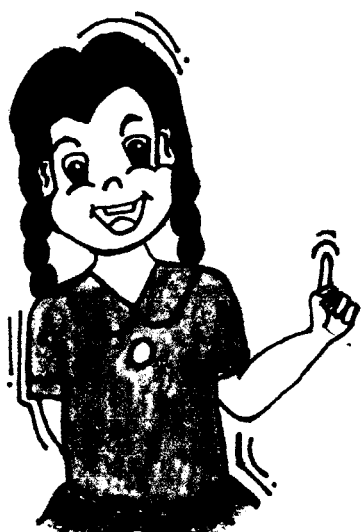

อันตรายและโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

อันตรายที่เกิดจากการสูบบุหรี่ มีดังนี้ค่ะ

1. มีกลิ่นปาก ฟันผุ ฟันดำ มีกลิ่นตัว
2. หลอดเลือดหัวใจตีบ ทำให้เกิดโรคความดันโลหิตสูง
3. เกิดโรคมะเร็งปอด ถุงลมโป่งพอง
4. ระคายเคืองกระเพาะอาหาร
5. โรคไอเรื้อรัง
6. ทำให้เป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์
7. สิ้นเปลืองเงินทอง

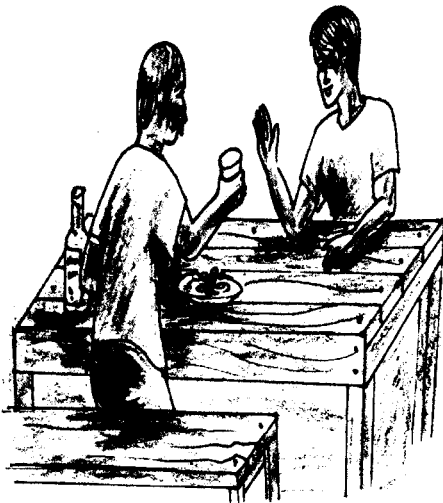
การสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเราไม่ควรสูบนะคะ

การป้องกันตนเองจากภัยของบุหรี่

การป้องกันตนเองจากภัยของบุหรี่ มีดังนี้ค่ะ

1. ไม่สูบบุหรี่เมื่อมีคนชักชวนให้ลองสูบ ต้องปฏิเสธว่า “ไม่ครับ ไม่ค่ะ”
2. ไม่เข้าใกล้คนที่สูบบุหรี่
3. เมื่อพบเพื่อนสูบบุหรี่ ควรตักเตือนให้เลิกสูบ
4. ขอร้องผู้ที่อยู่ใกล้ซิดให้เลิกสูบบุหรี่
5. ตระหนักถึงโทษและอันตรายที่เกิดจากบุหรี่
6. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเล่นกีฬา อ่านหนังสือ วาดภาพ หรือกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นที่ตนเองถนัด

สุราและโทษของสุรา

สุราคือ เครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์
เมื่อดื่มแล้วทำให้มีอาการมึนเมาค่ะ

โทษของสุรา

โทษจากการดื่มสุรา มีดังนี้ค่ะ

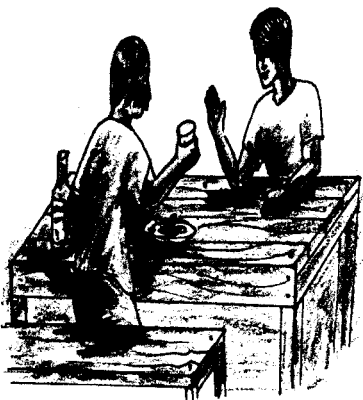
1. ทำให้ความจำเสื่อม และความสามารถ
ในการขับเคลื่อน
2. ความดันโลหิตสูง
3. เป็นแผลในกระเพาะอาหาร
4. เป็นโรคมะเร็งในตับและโรคตับแข็ง
5. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ครอบครัวย
แตกแยกไม่มีความสุข ค่ะ

การป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุรา

มีวิธีป้องกันและหลีกเลี่ยง ดังนี้ค่ะ

1. ไม่ทดลองหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
2. หลีกเลี่ยงไม่อยู่ใกล้ชิดกับคนที่ดื่มสุรา
3. รู้จักปฏิเสธไม่มั่วสุม
4. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. ตระหนักถึงโทษและอันตรายที่เกิดจากการดื่มสุรา
6. รู้จักเลือกซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่เป็นประโยชน์
ต่อตนเองและครอบครัว ค่ะ

หยุดนะ! อย่าตีลูก ถ้าแกไม่หยุด
ฉันจะเลิกกับแก!

สามเดือนต่อมา

พ่อจำ ตั้งแต่พ่อไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่
หนูมีความสุขมากที่สุดในโลกเลยคะ

แม่ก็เหมือนกันจ้ะ

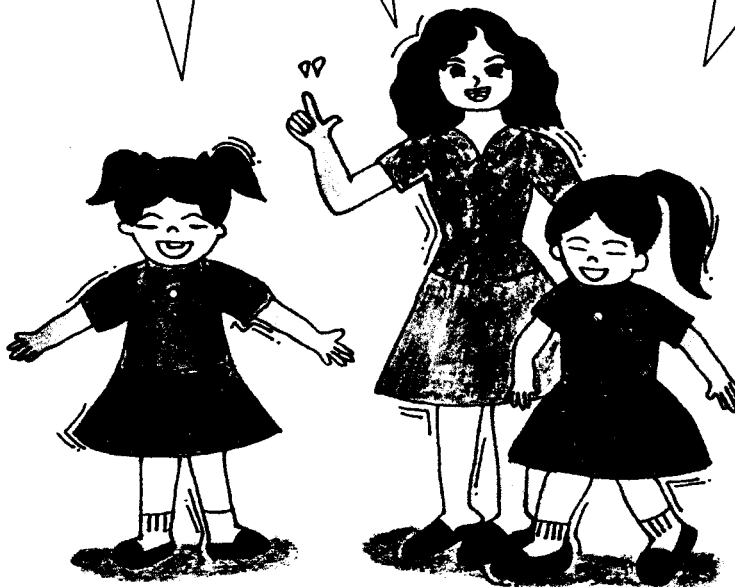

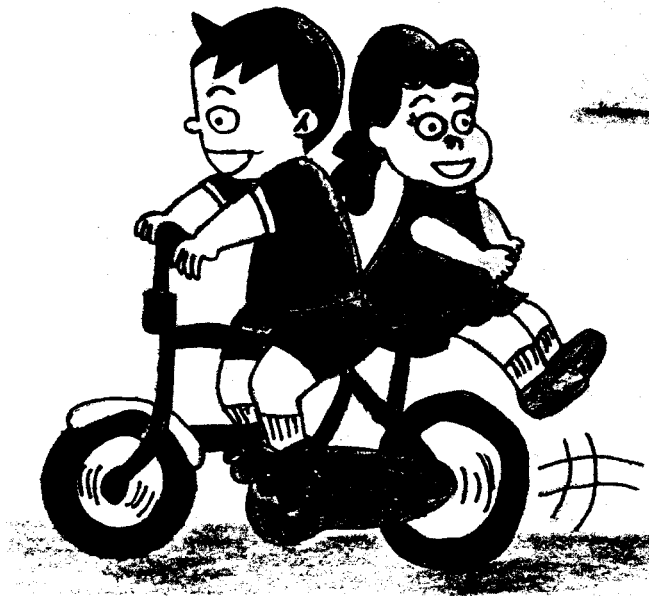
นอกจากจะสิ้นเปลืองเงินทองแล้ว ยังทำให้
เสียสุขภาพ เสียเวลา เสียเงินค่ารักษาพยาบาล
ขึ้นสูงและคืบต่อไป ก็จะมีสภาพแบบนี้ค่ะ

ถ้าไม่สูบบุหรี่และไม่ดื่มสุรา

ก็จะทำให้มีเงินเก็บเพิ่มมากขึ้น
และทำให้ร่างกายแข็งแรงด้วยค่ะ

ได้เวลาทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนกันแล้วนะครับ
ขอให้ทุกคนตั้งใจทำแบบทดสอบ ให้ได้คะแนนมากๆ นะครับ
โชคดีครับผม

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. สารในข้อใด ที่ผสมอยู่ในสุราเมื่อดื่มแล้วทำให้เกิดความมึนเมา
 - ก. สารตะกั่ว
 - ข. แอลกอฮอล์
 - ค. สารนิโคติน
 2. ข้อใด ไม่ใช่ โรคที่เกิดจากการดื่มสุรา
 - ก. โรคมะเร็งปอด
 - ข. โรคมะเร็งตับ
 - ค. โรคความดันโลหิตสูง
 3. ถ้าเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ นักเรียนควรทำอย่างไร
 - ก. ขอเพื่อนสูบบ้าง
 - ข. แนะนำให้เพื่อนเลิกสูบบุหรี่และบอกถึงอันตรายของบุหรี่
 - ค. ชวนเพื่อนคนอื่นสูบบุหรี่ด้วยกัน
 4. ยาเสพติด หมายถึงอะไร
 - ก. สารที่เสพเข้าไป ทำให้ร่างกายอ่อนแอ
 - ข. สิ่งที่เสพโดยการสูบ ฉีด ดม แล้วเกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ
 - ค. สิ่งที่ทำให้ร่างกายเป็นโรคภัยต่าง ๆ
 5. เราไม่ควรอยู่กับกลุ่มคนสูบบุหรี่ เพราะเหตุใด
 - ก. เพราะเราไม่ได้สูบบุหรี่
 - ข. เพราะคุณครูสอนไว้
 - ค. เพราะบุหรี่เป็นอันตราย

6. ถ้ามีคนชวนนักเรียนดื่มสุรา นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. ปฏิเสธ และไม่อยู่ใกล้คนดื่มสุรา
 - ข. ทดลองดื่มกับเขาด้วย
 - ค. ไม่ดื่มแต่นั่งร่วมวงกับเขาด้วย
7. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง
- ก. เอ ยืนใกล้คนสูบบุหรี่
 - ข. บอย ปฏิเสธการสูบบุหรี่
 - ค. โจ้ ชักชวนเพื่อนสูบบุหรี่
8. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. สุราคืออาหาร
 - ข. สุราคือ ยาสูบกำลัง
 - ค. สุราคือยาเสพติด
9. โรคใดที่เกิดจากการสูบบุหรี่
- ก. โรคเบาหวาน
 - ข. โรคถุงลมโป่งพอง
 - ค. โรคตับแข็ง
10. สารพิษที่มีในบุหรี่ คือสารชนิดใด
- ก. นิโคติน
 - ข. แอลกอฮอล์
 - ค. คาเฟอีน

หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้

เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

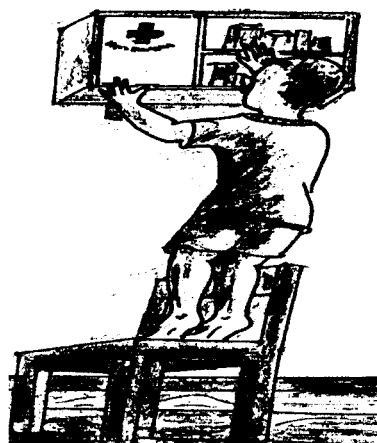
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เล่มที่ 4

คิดก่อนใช้

หนูเตียง มาเพชร เรื่อง

ชุติกาญจน์ รัตนะ ภาพ

โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 4 คิดก่อนใช้ ในเนื้อหากล่าวถึงประเภทของยาสามัญประจำบ้าน วิธีใช้ยา วิธีเก็บรักษายา ข้อควรระวังในการใช้ยา อันตรายและผลกระทบจากการใช้ยา แบบทดสอบท้ายบทเรียนพร้อมเฉลย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ รู้และเข้าใจถึงประโยชน์และอันตรายที่เกิดจากการใช้ยา สามารถปฏิบัติตามข้อแนะนำในการใช้ยาได้อย่างปลอดภัย โดยใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อในการบรรยายเนื้อหาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกรู้สึก มีความประทับใจและจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรมเกิดขึ้นในจิตใจ

ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด จะต้องมียุทธศาสตร์รูปเล่มและสีสันสวยงาม เนื้อหาตื่นเต้น ใฝ่ใจ น่าอ่าน ชวนให้ติดตามตลอดเวลา รูปภาพสวยงาม เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความบันเทิงในเนื้อหา บุคลิก ของตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อสาระ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ใช้เป็นกึ่งแบบแผน อ่านง่ายไม่สลับซับซ้อน สามารถอ่านได้ทุกเพศทุกวัย ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือการ์ตูนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน และครูผู้สอนนำไปพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ที่สนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาหนังสือการ์ตูนกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับทุกช่วงชั้น และกับสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ ให้มีความหลากหลายต่อไป

หนูเตียง มาเพชร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	2
สาระการเรียนรู้	3
หนังสือการ์ตูน เรื่อง คิดก่อนใช้	4
แบบทดสอบท้ายบทเรียนเรียน	14

คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน

1. หนังสือการ์ตูน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 4 เรื่อง คิดก่อนใช้
2. หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 สาระการเรียนรู้
 - 2.3 หนังสือการ์ตูน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้
 - 3.3 นักเรียนศึกษาเนื้อหาในหนังสือการ์ตูน
 - 3.4 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจหลังจากเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (สุขศึกษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เล่มที่ 4 เรื่อง คิดก่อนใช้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกประเภทของยาสามัญประจำบ้านได้ (มฐ.พ 5.1)
2. อธิบายวิธีการใช้ยาสามัญประจำบ้านอย่างง่าย ได้ (มฐ.พ 5.1)
3. อธิบายวิธีการเก็บรักษายาได้ถูกต้อง (มฐ.พ 5.1)
4. บอกวิธีการใช้ยาได้อย่างถูกต้อง (มฐ.พ 5.1)
5. บอกถึงอันตรายและผลกระทบของการใช้ยาได้ (มฐ.พ 5.1)

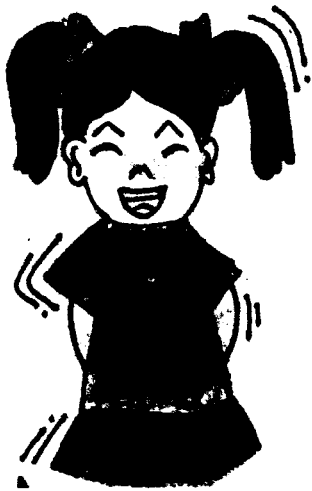
สาระการเรียนรู้

ยาสามัญประจำบ้าน

1. ยาใช้ภายใน
2. ยาใช้ภายนอก
3. วิธีการเก็บรักษา
4. ข้อควรระวังในการใช้ยา
5. อันตรายและผลกระทบจากการใช้ยา

ยาสามัญประจำบ้าน

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ ที่น่ารักทุกคน วันนี้หนูเม พร้อมกับน้องแพรว ได้นำความรู้เรื่อง ยาสามัญประจำบ้าน มาเสนอให้เพื่อน ๆ ได้รู้จักวิธีการใช้ยา สรรพคุณของยา การเก็บรักษายา และข้อควรระวังในการใช้ยาค่ะ

ใช่แล้วค่ะ เพราะอาการเจ็บป่วยของคนเราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ บางคนเจ็บป่วยหนัก บางคนเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเราสามารถรักษาอาการเจ็บป่วยนี้ได้ด้วยตนเองค่ะ

อาการเจ็บป่วยเล็กน้อย ๆ ได้แก่ ปวดศีรษะ
ปวดท้อง ท้องเสีย ผดผื่นคัน แมลงกัดต่อย หรือบาดแผล
เล็กน้อย ๆ จำเป็นต้องมียาไว้ประจำบ้าน ซึ่งไม่เป็นยา
อันตราย ทุกคนสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องปรึกษาแพทย์ แต่ควรใช้
อย่างระมัดระวัง รู้จักสรรพคุณของยาและวิธีการใช้ยาให้ถูกต้องค่ะ

ยาสามัญประจำบ้านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ยาใช้ภายใน

ยาใช้ภายในเป็นยาที่ใช้สำหรับรับประทาน
มีทั้งยาเม็ดและยาน้ำค่ะ

ยาสามัญประจำบ้าน

ยาที่ใช้ภายในจะปิดด้วยฉลากสีขาว เขียนบอก
สรรพคุณและวิธีใช้อย่างชัดเจนค่ะ

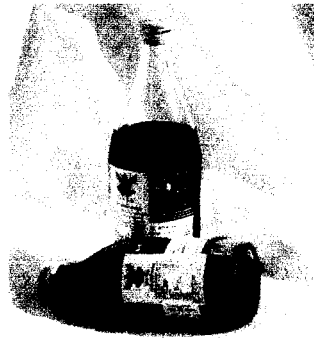
ได้แก่ ยาแก้ปวดลดไข้พาราเซตามอล
สรรพคุณใช้ลดไข้ บรรเทาอาการปวด
ถ้ามีไข้สูงให้รับประทานทุก 4 ชั่วโมงค่ะ
และไม่ควรใช้ยานี้ติดต่อกันเกิน 5 วันนะคะ
เพราะจะทำให้เป็นพิษต่อตับได้ค่ะ

ยาแก้ปวดลดไข้

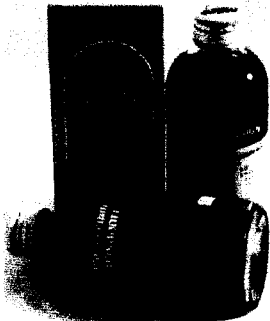
ยาธาตุน้ำแดง สรรพคุณเพื่อบรรเทา
อาการปวดท้อง เนื่องจากจุกเสียด ท้องขึ้น
ท้องเฟ้อ และช่วยเจริญอาหาร วิธีการใช้
ผู้ใหญ่รับประทานครั้งละ 1 ช้อนโต๊ะ
เด็กรับประทานครั้งละ 1 ช้อนชาค่ะ

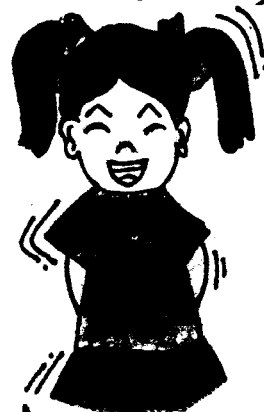
ยาธาตุน้ำแดง

ยาแก้ไอ สรรพคุณเพื่อบรรเทาอาการไอ
จับเสมหะ ลดอาการระคายเคืองในลำคอ ช่วยให้
ชุ่มคอ ผู้ใหญ่รับประทานครั้งละ 1-2 ช้อนชา
สำหรับเด็กควรรับประทานตามที่ฉลากระบุจะ

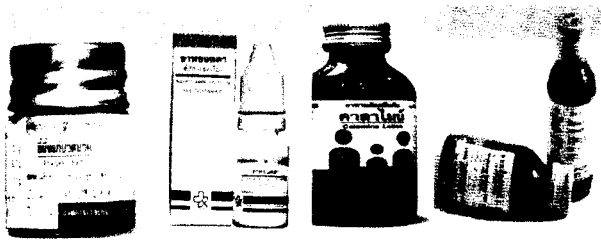

ยาแก้ไอ

2. ยาใช้ภายนอก

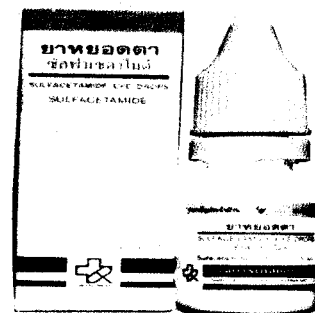
ยาใช้ภายนอก เป็นยาสำหรับใช้ทา
หรือหยอด ห้ามรับประทาน ยาประเภทนี้
จะปิดด้วยฉลากสีแดงค่ะ

ยาใช้ภายนอก

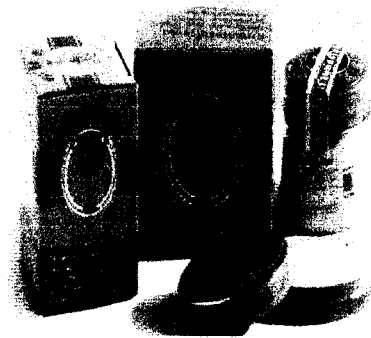

ได้แก่ยาหยอดตา สรรพคุณใช้รักษาอาการตาแดง
ตาอักเสบ และระคายเคืองตา ใช้หยอดตาวันละ 2-3 หยด
วันละ 3-4 ครั้ง คำเตือน ปิดฝาให้แน่น ระวังอย่าให้ถูก
แสงแดด เมื่อเปิดฝาใช้แล้วห้ามใช้เกิน 1 เดือน หรือเมื่อยา
เปลี่ยนเป็นสีขุ่นนะคะ

ยาหยอดตา

จี๊ฟั้งแก้ปวดบวม เช่นยาหม่อง สรรพคุณ
บรรเทาอาการปวดบวม อักเสบเนื่องจากแมลงกัดต่อย
หรือปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ใช้ทาและนวดบริเวณที่มีอาการค่ะ

ยาหม่อง

คาลาไมน์ สรรพคุณ บรรเทาอาการคัน เนื่องจากผดผื่นคัน
ลมพิษ วิธีใช้ เช่าาขวดก่อนใช้ยา ทาบริเวณที่เป็น วันละ 3-4 ครั้ง
คำเตือน ห้ามรับประทาน และเก็บรักษาไว้ไม่ให้ถูกแสงแดดนะคะ

คาลาไมน์

วิธีการเก็บรักษายา

เพื่อความสะดวกในการหยิบใช้และที่สำคัญ
เพื่อความปลอดภัย มีวิธีการเก็บรักษาดังนี้ค่ะ

1. ควรมียาและติดตั้งให้พ้นจากมือเด็ก
2. ยาทุกชนิดต้องติดฉลากยา บอกสรรพคุณ และวิธีใช้ให้ชัดเจน
3. ถ้าเป็นยาทาภายนอก ต้องปิดฉลากว่า ยาอันตราย
4. แยกเก็บยาใช้ภายในกับยาใช้ภายนอกให้ชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้หยิบยาผิด
5. ไม่ควรเก็บสารพิษหรือยาหมดอายุไว้ในตู้ยา เพราะอาจจะทำให้เกิดการใช้ยาผิดได้นะคะ

ข้อควรระวังในการใช้ยา

หนูเม มีข้อควรระวังในการใช้ยามาบอกกับเพื่อน ๆ เป็นข้อ ๆ ตามลำดับดังนี้ค่ะ

1. ก่อนรับประทานยาควรบอกให้ผู้ใหญ่ทราบก่อนทุกครั้ง
2. อ่านฉลากยาให้ละเอียดและเข้าใจทุกครั้งก่อนใช้ยาทุกชนิด
3. ไม่ควรใช้ยาที่มีฉลากหายไป หรือยาที่มีลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิม
4. เมื่อใช้ยาเสร็จแล้ว ต้องปิดฝาให้แน่นและเก็บไว้ที่เดิม
5. ถ้าเป็นยาน้ำควรเขย่าขวดก่อนใช้ยา
6. ถ้าใช้ยาแล้วเกิดอาการแพ้ยา ควรรีบไปพบแพทย์ทันทีนะคะ

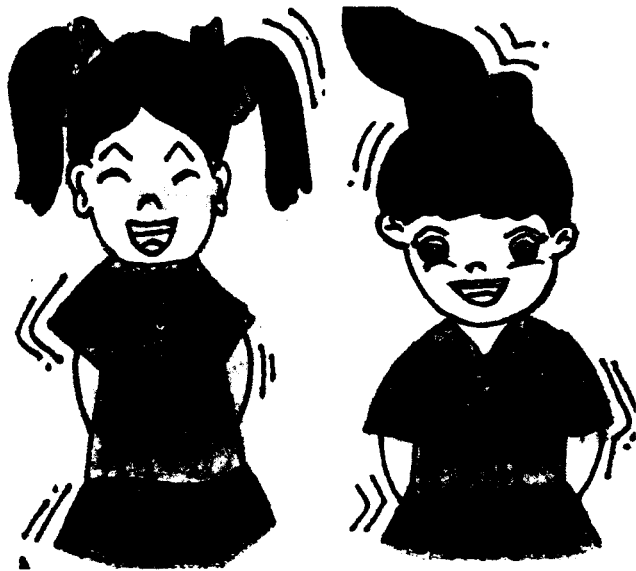
อันตรายและผลกระทบจากการใช้ยา

เพื่อนๆ ค่ะ ยามีประโยชน์กับเรามาก แต่ในขณะเดียวกัน ยาก็มีโทษกับเรามากเช่นกันถ้าหากเราใช้ยาผิด เรามาดูกันว่าอันตราย และผลกระทบที่เกิดจากการใช้ยามีอะไรบ้าง

1. ใช้ยาผิดโรค นอกจากจะไม่หายป่วยแล้วยังทำให้เป็นอันตรายต่อร่างกายได้ด้วย
2. ใช้ยาผิดกับบุคคล เช่น ยาสำหรับเด็ก ยาสำหรับผู้ใหญ่หรือหญิงมีครรภ์ ควรใช้ยาต่างขนาดกัน เพราะความแรงของยาจะทำให้ไม่ได้ขนาดกับผู้ใช้และส่งผลอันตรายต่อร่างกายได้
3. ใช้ยาผิดเวลา เช่น ยาหลังอาหารนำมารับประทานก่อนอาหารฤทธิ์ของยาจะกักระเพาะอาหารทำให้ปวดท้องได้
4. ใช้ยาผิดวิธี เช่น นำยาใช้ภายนอกมารับประทาน นอกจากจะไม่หายป่วยยังเป็นอันตรายต่อร่างกาย อีกด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อนๆ ต้องอ่านฉลากยาให้เข้าใจก่อนใช้ยาทุกครั้งนะคะ

ได้เวลาทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนกันแล้วค่ะ
ขอให้โชคดีในการทำแบบทดสอบนะคะ สวัสดีค่ะ

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 4 เรื่อง คิดก่อนใช้

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. ยาในข้อใด ไม่ใช่ ยาสามัญประจำบ้าน
 - ก. ยาหม่อง
 - ข. ยาแก้ไอ
 - ค. ยาแก้หอบหืด
 2. ยาสามัญประจำบ้านแบ่งออกเป็นกี่ประเภท
 - ก. 1 ประเภท
 - ข. 2 ประเภท
 - ค. 3 ประเภท
 3. น่องหกล้ม ข้อศอกฟกช้ำ แม่ควรใช้ยาชนิดใด
 - ก. ยาหม่อง
 - ข. ยาพาราเซตามอล
 - ค. ยาเหลือง
 4. ข้อใด หมายถึงยาอันตราย
 - ก. ปิดด้วยฉลากสีขาว
 - ข. ปิดด้วยฉลากสีดำ
 - ค. ปิดด้วยฉลากสีแดง
 5. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง
 - ก. แดง มีไข้สูง จึงรับประทานยาลดไข้ ครั้งละ 4 เม็ด
 - ข. ต้อย มีผื่นคันขึ้นตามตัว แม่จึงทายาคาลาไมน์
 - ค. ยาย หน้ามืดจะเป็นลม จึงรับประทานยาธาตุน้ำแดง

6. ถ้ารับประทานยาแก้ปวดมากเกินไป อาจเป็นอันตรายต่ออวัยวะใด
- ก. ตับ
 - ข. ไต
 - ค. ปอด
7. ยารักษาฝ้ามีประโยชน์ตามข้อใด
- ก. ขับเสมหะ
 - ข. แก้ท้องอืด
 - ค. แก้ปวดหัว
8. แต่งเป็นผื่นคัน เนื่องจากไปเล่นในป่าหญ้า ควรใช้ยาชนิดใดเพื่อรักษาอาการคัน
- ก. ยารักษาฝ้า
 - ข. ยาหม่อง
 - ค. ยาคาลาไมน์
9. การใช้ยาผิดเวลา โดยนำยารับประทานหลังอาหารมารับประทานก่อนอาหาร จะเกิดผลเสียอย่างไร
- ก. รักษาโรคได้หายขาด
 - ข. เป็นอันตรายต่อกระเพาะอาหาร ทำให้ปวดท้องได้
 - ค. ไม่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้
10. ข้อควรระวังในการเก็บรักษายาไม่ให้เสื่อมคุณภาพคือข้อใด
- ก. ระวังอย่าให้ถูกแสงแดด
 - ข. ระวังอย่าให้ถูกน้ำ
 - ค. ระวังอย่าให้ฉลากหาย

หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้

เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เล่มที่ 5 **สิทธิของเรา**

หนูเตียง มาเพชร เรื่อง

ชุตिकाญจน์ รัตนะ ภาพ

โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ อำเภอชุมแพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 5 สิทธิของเรา ในเนื้อหาสาระกล่าวถึง สิทธิของเราและการเคารพสิทธิของผู้อื่น แบบทดสอบท้ายบทเรียนพร้อมเฉลย และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน คือ รู้จักปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ที่พึงมี ของตนเองอย่างเหมาะสม โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความอดทน และเสียสละ โดยใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อในการบรรยายเนื้อหาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกรู้จักคิด มีความประทับใจและจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณธรรมจริยธรรมขึ้นในจิตใจ

ลักษณะของหนังสือการ์ตูน ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด จะต้องมัลักษณะรูปเล่มและสีสันสวยงาม เนื้อหาดึงดูด ใ้ใจน่าสนใจ ชวนให้ติดตามตลอดเวลา รูปภาพสวยงามเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความบันเทิงในเนื้อหา บุคลิกของตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ใช้เป็นกึ่งแบบแผน อ่านง่ายไม่สลับซับซ้อน สามารถอ่านได้ทุกเพศทุกวัย ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือการ์ตูน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน และครูผู้สอนนำไปพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ที่สนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษา และพัฒนาหนังสือการ์ตูนกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับทุกช่วงชั้นและกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีความหลากหลายต่อไป

หนูเตี๋ย มาเพชร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำแนะนำในการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	2
สาระการเรียนรู้	3
หนังสือการ์ตูน เรื่อง สิทธิของเรา	4
แบบทดสอบท้ายบทเรียน	10

คำแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียน

1. หนังสือการ์ตูน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา
2. หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 สารการเรียนรู้
 - 2.3 หนังสือการ์ตูน
 - 2.4 แบบทดสอบท้ายบทเรียน
3. ผู้เรียนควรศึกษาการใช้หนังสือการ์ตูน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษาสารการเรียนรู้
 - 3.3 นักเรียนศึกษาเนื้อหาในหนังสือการ์ตูน
 - 3.4 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ
หลังจากเรียนรู้ โดยใช้หนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกวิธีปกป้องสิทธิของตนเองได้ (มฐ.พ 5.1)
2. สามารถใช้สิทธิของตนเอง จากครอบครัว และสังคมได้ (มฐ.พ 5.1)
3. บอกการเคารพสิทธิของผู้อื่นได้ (มฐ.พ 5.1)
4. อธิบายถึงวิธีการที่แสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น (มฐ.พ 5.1)

สาระการเรียนรู้

1. สิทธิของตนเอง
2. การเคารพสิทธิของผู้อื่น

สิทธิของตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น

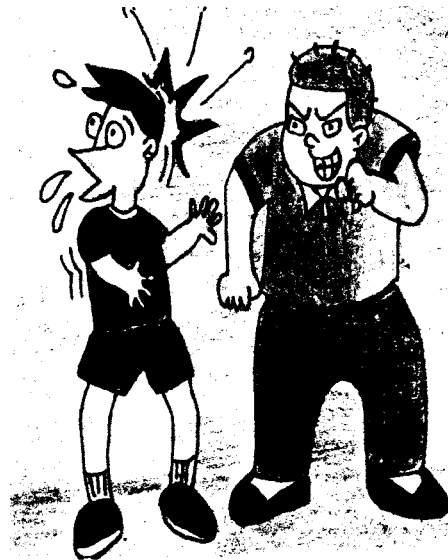
สวัสดีครับเพื่อน ๆ ที่น่ารักทุกคน วันนี้ผม เด็กชายเก่ง
พร้อมกับเด็กชายโด่ง ได้นำความรู้เรื่องสิทธิของตนเองและ
การเคารพสิทธิของผู้อื่นมานำเสนอให้เพื่อน ๆ ได้เรียนรู้กันครับ

ผมเด็กชายโด่งครับ เพื่อน ๆ ครับคนเราทุกคน
มีสิทธิของตนเองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ดังนั้น
เราจึงควรปฏิบัติตนในการรักษาสิทธิของตนเอง
อย่างเหมาะสม และรู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น
เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ

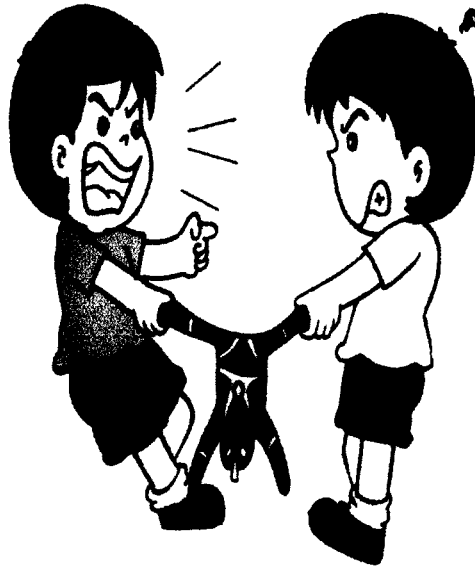

1. สิทธิของตนเอง

สิทธิของตนเองแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้ครับ
 ด้านที่ 1 สิทธิในร่างกายของตนเอง เช่นไม่ให้ผู้อื่นมาถูกเนื้อ
 ต້องตัว จับมือถือแขนหรือโอบกอด และไม่ให้นำมาทำร้ายหรือ
 ใช้ความรุนแรงกับเรานะครับ

ด้านที่ 2 สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง เช่น เก็บดูแล
รักษาเครื่องใช้หรือทรัพย์สินของตนเองเพื่อไม่ให้สูญหาย
และไม่ให้ใครมาขู้งัดเอาทรัพย์สินของเราไปครับ

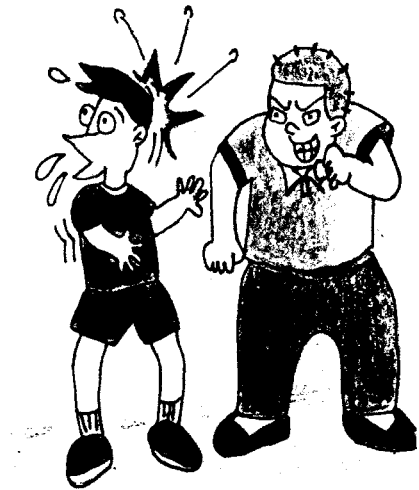

ด้านที่ 3 สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่น และสังคม
ได้แก่ สิทธิในการเรียนหนังสือ สิทธิในการรักษาพยาบาล
สิทธิในการเล่นในสวนสาธารณะครับ

2. การเคารพสิทธิของผู้อื่น

เราควรเคารพสิทธิของผู้อื่นโดย ไม่ทำร้ายร่างกาย
 คนอื่นจนได้รับบาดเจ็บ ไม่พูดดูถูกให้คนอื่นเสียใจ ไม่ขโมย
 สิ่งของของผู้อื่น และควรเข้าแถวรับบริการทุกครั้งนะครับ

เพื่อน ๆ กับการเข้าใจสิทธิของตนเองและรู้จักเคารพ
สิทธิของผู้อื่น จะทำให้เราสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ

เมื่อเพื่อน ๆ เข้าใจแล้ว
เรามาทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
ดีกว่านะครับ

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เรื่อง สิทธิของเรา

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุด เพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. ข้อใด เป็นการปฏิบัติตนในการรักษาสิทธิในร่างกายของตนเอง ไม่ถูกต้อง
 - ก. ไม่ให้เพื่อนต่างเพศโอบกอด
 - ข. ไม่ให้ใครมาทำร้ายร่างกายของเรา
 - ค. ให้เพศตรงข้ามโอบกอด
 2. สังคมจะมีความสุขเราจะต้องเคารพสิทธิของใคร
 - ก. สิทธิของตนเอง
 - ข. สิทธิของผู้อื่น
 - ค. สิทธิของตนเองและผู้อื่น
 3. ข้อใด คือสิทธิที่ควรได้รับจากสังคม
 - ก. สิทธิในการเรียนหนังสือ
 - ข. สิทธิในการรักษาทรัพย์สินของตนเอง
 - ค. สิทธิในร่างกายของตนเอง
 4. การพักผ่อนในสวนสาธารณะเป็นสิทธิในด้านใด
 - ก. สิทธิด้านสังคม
 - ข. สิทธิของตนเอง
 - ค. สิทธิของผู้อื่น
 5. ข้อใด แสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น
 - ก. ลักคิวซื้ออาหาร
 - ข. เข้าแถวรับอาหารกลางวัน
 - ค. พุดล้อเลียนบุคคลอื่นด้วยความสนุกสนาน

6. แดงถูกแย่งตุ๊กตา แสดงว่าแดงถูกละเมิดสิทธิในด้านใด
- ก. สิทธิในร่างกายของตน
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง
 - ค. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
7. สมศรีมีสิทธิในการรักษาพยาบาลฟรี แสดงว่าสมศรีมีสิทธิในด้านใด
- ก. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง
 - ค. สิทธิในร่างกายของตน
8. คำพูดใด เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท
- ก. “ขอโทษจ๊ะ”
 - ข. “ที่หลังเดินดี ๆ สิ ชุ่มซำมจัง”
 - ค. “ขอบคุณมากค่ะ”
9. สมยศขอบขโมยของเพื่อนในห้อง สมยศละเมิดสิทธิของใคร
- ก. สิทธิของผู้อื่น
 - ข. สิทธิของตนเอง
 - ค. สิทธิของตนเองและผู้อื่น
10. สมหญิงหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้อื่นมาทำร้ายร่างกายของตนเอง แสดงว่าสมหญิงใช้สิทธิของตนเองในด้านใด
- ก. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง
 - ค. สิทธิในร่างกายของตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

ความประมาทและขาดสติอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บร้ายแรง ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย ควรระมัดระวังในการดำเนินชีวิต เพื่อความปลอดภัยของตนเอง ครอบครัว และดำรงชีวิตในสังคมบนพื้นฐานได้อย่างสมดุล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้และเข้าใจสาเหตุ ปัจจัย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ภายในบ้าน ในโรงเรียน
2. บอกปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในบ้านและโรงเรียน

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของอุบัติเหตุ
2. อุบัติเหตุภายในบ้าน สาเหตุและการป้องกัน
3. อุบัติเหตุภายใน โรงเรียน สาเหตุและการป้องกัน

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ
2. ครูนำนักเรียน ร้องเพลง อย่าเหม่อมอง

เพลงอย่าเหม่อมอง	
อย่าเหม่อมอง	ต้องดูทางหน้า
อีกซ้ายและขวา	เมื่อจะข้ามถนน
หากขวยคายนหลาย	เราต้องอดใจทน
อย่าตัดหน้ารถยนต์	ทุกคนจงระวังเอย
มงแซะ มงแซะ แซะมง	ตะลุ่มคุ่มมง (ซ้ำทั้งประโยค)

3. นักเรียนและครูร่วมกันเล่าประสบการณ์จริงจากการได้รับอุบัติเหตุภายในบ้านและในโรงเรียน ถึงสาเหตุและปัจจัย ที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้
5. ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักกับหนังสือการ์ตูนเรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต เล่มที่ 1 เรื่อง มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม พร้อมกับแนะนำการใช้
6. นักเรียนจับคู่คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม แล้วส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูนช่วยกันศึกษาความรู้ เกี่ยวกับความหมาย ประเภท และสาเหตุ และการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ภายในบ้านและในโรงเรียน ด้วยตนเอง จากหน้า 4 ถึงหน้า 9 โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด
7. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบความรู้เรื่อง เรื่อง อุบัติเหตุและการป้องกัน แล้วศึกษาร่วมกัน
8. ครูและนักเรียนร่วมกัน สรุปความหมาย ประเภทและสาเหตุ ปัจจัยการป้องกันอุบัติเหตุ ภายในบ้านและในโรงเรียน และร่วมกันร้องเพลง อย่าเหม่อมอง
9. นักเรียนทำใบงาน เกี่ยวกับอุบัติเหตุในบ้าน และโรงเรียนเป็นการบ้าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม
2. ใบงาน
3. ใบความรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจสอบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. ตรวจสอบผลงานนักเรียน

เครื่องมือประเมินผล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. ใบงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การตรวจผลงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้
เรื่อง อุบัติเหตุและการป้องกัน

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิดหรือรู้ล่วงหน้ามาก่อนทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ และทรัพย์สินได้รับความเสียหาย

1. อุบัติเหตุภายในบ้าน ได้แก่

1. ไฟฟ้าชอร์ต
2. ไฟไหม้
3. หกล้ม
4. ตกบันได
5. ตกต้นไม้
6. น้ำร้อนลวก
7. ของมีคมบาด
8. สารเคมีถูกร่างกาย
9. กินยาผิดขนาดหรือผิดช่อง
10. แมลงหรือสัตว์มีพิษกัดต่อย

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุภายในบ้าน

1. เกิดจากความประมาทเลินเล่อ
2. รู้เท่าไม่ถึงการณ์
3. เล่นด้วยความกึกคะนอง
4. วัสดุที่ใช้สร้างบ้านไม่เหมาะสม
5. จัดวางสิ่งของไม่เป็นระเบียบ
6. สายไฟหรือปลั๊กไฟชำรุดเสียหาย
7. การจัดบริเวณบ้านไม่เหมาะสม

การป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้าน

1. มีสติ ไม่ประมาทเดินเลื้อย
2. จัดทำความสะอาดรอบบริเวณบ้านให้สะอาดเรียนร้อยเรียบร้อย
3. จัดวางของใช้ภายในบ้านให้เป็นระเบียบ
4. ขึ้นลงบันไดด้วยความระมัดระวัง
5. ไม่เล่นด้วยความตึกคะนอง
6. ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนออกจากบ้าน เช่น ถอดปลั๊กไฟ ปิดไฟ ปิดแก๊ส
7. ตรวจสอบปลั๊กไฟ สายไฟ ให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
8. ไม่ปีนป่ายต้นไม้หรือบันได
9. ไม่เล่นในที่รกทึบ
10. ไม่เล่นกับสัตว์เลี้ยงอันตราย

2. อุบัติเหตุในโรงเรียน

ในแต่ละวันเด็กจะมีเวลานานมากในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งโรงเรียนแต่ละโรงเรียนจะมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน รวมทั้งตัวนักเรียน ครู และบุคลากรของโรงเรียน อุบัติเหตุที่มักพบในโรงเรียน ได้แก่

1. หกล้ม วิ่งชนกัน ตกจากที่สูง
2. ถูกของแหลมคมทิ่มตำ เช่น ตะปู ไม้เสียบลูกชิ้น
3. ถูกของมีคมบาด เช่น มีด หวาด* ดินสอ กรรไกร
4. บาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท
5. ถูกแมลงหรือสัตว์มีพิษกัดต่อย

สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน

1. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนไม่เหมาะสม
2. ความประมาทเดินเลื้อย
3. เล่นด้วยความตึกคะนอง
4. การทะเลาะวิวาท
5. วิ่งขึ้นลง หรือไถลลื่นลงบันได
6. เล่นในที่รกทึบ

ป้องกันอุบัติเหตุในโรงเรียน

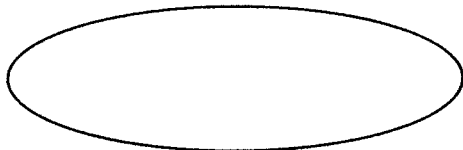
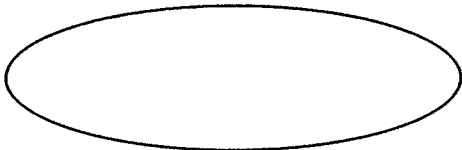
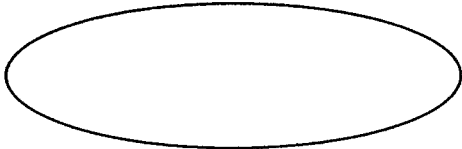
1. มีสติและไม่ประมาท
2. หมั่นทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนให้สะอาดอยู่เสมอ
3. ไม่เล่นตีกะนอง
4. ไม่ทะเลาะวิวาท
5. ไม่ปีนป่ายต้นไม้หรือบันได
6. ไม่เล่นในที่รกทึบ
7. ไม่เล่นของมีคม

ใบงาน

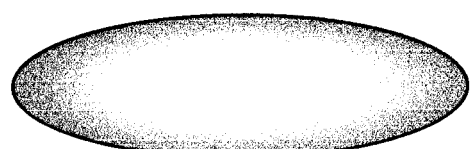
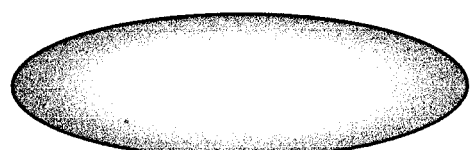
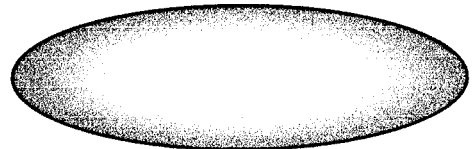
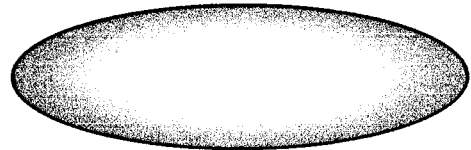
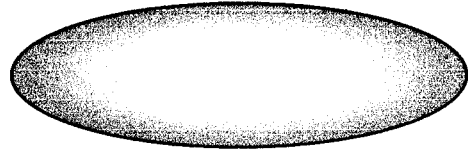
ให้นักเรียนสร้างแผนผังความคิดการเกิดอุบัติเหตุในบ้านและในโรงเรียน

.....

อุบัติเหตุภายในบ้าน

อุบัติเหตุภายในโรงเรียน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

ความประมาทและขาดสติอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บร้ายแรง ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย เราจึงควรระมัดระวังในการดำเนินชีวิต เพื่อความปลอดภัยของตนเอง ครอบครัว และดำรงชีวิตในสังคมบนพื้นฐานได้อย่างสมดุล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกสาเหตุและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทางได้ถูกต้อง
2. อธิบายถึงปัญหาและอันตรายของอุบัติเหตุจากการเดินทางได้

สาระการเรียนรู้

อุบัติเหตุจากการเดินทาง สาเหตุ และการป้องกัน

กระบวนการเรียนรู้

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงอย่าเหม่อมอง

เพลงอย่าเหม่อมอง

อย่าเหม่อมอง	ต้องดูทางหน้า
อีกซ้ายและขวา	เมื่อจะข้ามถนน
หากขวดยานหลาย	เราต้องอดใจทน
อย่าตัดหน้ารถยนต์	ทุกคนจงระวังเอย
มงแซะ มงแซะ แซะมง	ตะลุ่มคุ่มมง (ซ้ำทั้งประโยค)

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
3. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความหมาย ประเภท และสาเหตุ และวิธีป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้านและในโรงเรียน
4. ครูแนะนำวิธีการใช้หนังสือการ์ตูนเพิ่มเติมต่อจากเนื้อหาในชั่วโมงที่แล้ว
5. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูน เรื่องมีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวมให้จับคู่คนเก่งปานกลาง อ่อนกลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ช่วยกันศึกษาความรู้ เกี่ยวกับสาเหตุ และการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ จากการเดินทาง ด้วยตนเอง จากหน้า 10 ถึงหน้า 16 โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด
6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนรับใบความรู้ เรื่องอุบัติเหตุในการเดินทาง สาเหตุ และวิธีการป้องกัน เพื่อศึกษาร่วมกัน โดยครูคอยให้คำแนะนำในการศึกษา
7. นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอปัญหาและอันตรายของอุบัติเหตุจากการเดินทาง
8. นักเรียนและครูร่วมกัน สรุปความหมาย ประเภทและสาเหตุ การป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้าน ในโรงเรียน และจากการเดินทาง ร่วมกัน
9. นักเรียนร้องเพลง อย่าเหม่อมองพร้อมกันอีกครั้ง
10. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่องมีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม จำนวน 10 ข้อ
11. นักเรียนทำใบงาน สาเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทาง โดยนำไปทำเป็น การบ้าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 1 เรื่อง มีสติ รักชีวิต คิดถึงส่วนรวม
2. ใบความรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล**วิธีวัดผล**

1. ตรวจสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ตรวจสอบผลงานนักเรียน

เครื่องมือประเมินผล

1. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ใบงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การทดสอบท้ายบทเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบผลงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้

เรื่อง อุบัติเหตุในการเดินทาง สาเหตุ และวิธีการป้องกัน

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้คาดคิดหรือรู้ล่วงหน้ามาก่อนทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ และทรัพย์สินได้รับความเสียหาย

1. อุบัติเหตุในการเดินทาง

การเดินทางเป็นกิจกรรมที่สำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งการเดินทางสามารถใช้ได้สามทางคือ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ โดยเฉพาะการเดินทางโดยทางบกและทางน้ำมักจะทำให้เกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอ

1.1 อุบัติเหตุทางบก

การเดินทางโดย ทางบกหมายถึง การเดินทางตามถนน ทางเดิน และการใช้ยานพาหนะ เช่นรถยนต์ประเภทต่างๆ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นและพบอยู่เสมอ ได้แก่ รถชนกัน รถพลิกคว่ำ รถชนคน รถชนต้นไม้ข้างทาง

สาเหตุของอุบัติเหตุทางบก

1. ขาดสติ ประมาทเกินเลื่อ
2. เมาสุรา และเสพสิ่งเสพติดขณะขับรถ
3. ขับรถด้วยความเร็วสูง
4. บรรทุกหนักเกินอัตรา
5. ฝ่าฝืนกฎหมายจราจร
6. ฝนตกหนัก ถนนลื่น
7. ทางคดเคี้ยว ลาดชัน

การป้องกันอุบัติเหตุทางบก

1. มีสติ ไม่ประมาท
2. ไม่บรรทุกหนักเกินอัตรา
3. เข้าแถวขึ้นหรือลงรถอย่างมีระเบียบ
4. ใช้ความระมัดระวังในการเดินทางและระมัดระวังในการใช้ยานพาหนะ ทุกชนิด
5. ช้ามถนน ควรข้ามบริเวณทางข้าม เช่น ทางม้าลาย สะพานลอย
6. ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด

1.2 อุบัติเหตุทางน้ำ

การเดินทางทางน้ำเป็นการเดินทางที่สำคัญ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ อุบัติเหตุที่พบบ่อย ได้แก่ เรือล่ม เรือชนกัน เรือชนฝั่ง

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ

1. ความประมาทเลินเล่อของผู้ขับเรือ
2. ขับเรือด้วยความเร็วสูง
3. บรรทุกหนักเกินอัตรา
4. ขึ้นหรือลงเรือไม่เป็นระเบียบ

การป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ

1. มีสติ ไม่ประมาท
2. ไม่บรรทุกหนักเกินอัตรา
3. เข้าแถวขึ้นหรือลงเรืออย่างมีระเบียบ
4. ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรทางน้ำอย่างเคร่งครัด
5. เสื่อนิรภัยทุกครั้งเมื่อเดินทางโดยทางน้ำ

บทที่ ๑

ให้นักเรียนบอกสาเหตุ และการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการเดินทาง

.....

สาเหตุ

การป้องกัน

ชื่อ ชั้น เลขที่

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 1 มีสติ รักชีวิต กิดถึงส่วนรวม

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย กากบาท (x) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. สภาพแวดล้อมในข้อใด สามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้
 - ก. ฝนตกถนนลื่น
 - ข. บริเวณบ้านสะอาด
 - ค. ต้นไม้เขียวขจี
 2. ถ้านักเรียนพบเห็นรถยนต์ชนคนตาย ข้อใดปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
 - ก. โทรศัพท์แจ้ง 191 หรือ 1669
 - ข. รีบบอกครูหรือผู้ปกครองทันที
 - ค. รีบไปช่วยเหลือทันที
 3. ถ้าย่านตั้งอยู่ใกล้ริมน้ำ เราควรทำอย่างไร เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ
 - ก. ว่ายน้ำให้เป็น
 - ข. ไม่ยืนใกล้แหล่งน้ำ
 - ค. ไม่อาบน้ำเลย
 4. ข้อใดเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายจากสัตว์เลี้ยง
 - ก. ให้อาหารที่สัตว์เลี้ยงไม่ชอบ
 - ข. ไม่ขังสัตว์เลี้ยง
 - ค. ตะฟุดบอลโคนสัตว์เลี้ยง
 5. ใครปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้มากที่สุด
 - ก. โด่งลงจากรถขณะรถติดไฟแดง
 - ข. บุณรูดขับจักรยานยนต์ซ้อนสามคน
 - ค. สมรักษ์ข้ามถนนบนสะพานลอย

6. ผลของการขับรถประมาทคือข้อใด
 - ก. ทำให้เศรษฐกิจดี เพราะทำให้ร้านซ่อมมีงานทำ
 - ข. ทำให้คนไม่ว่างงาน
 - ค. ทำให้สูญเสียร่างกายและทรัพย์สิน
 7. ถ้านักเรียนพบเห็นรังต่อที่โรงเรียน นักเรียนจะอย่างไร
 - ก. แจ้งครูในวันเปิดเรียน
 - ข. หาไม้มาสอยรังต่อ แล้วนำไปปล่อยที่อื่น
 - ค. เอาไฟเผารังต่อ
 8. ถ้าเราใช้รถใช้ถนนในเวลากลางคืน เราควรแต่งกายอย่างไร
 - ก. สวมชุดดำ
 - ข. สวมเสื้อสีขาว
 - ค. สวมเสื้อเขียว กางเกงแดง
 9. การกระทำข้อใด ทำให้เกิดอุบัติเหตุ
 - ก. เช็ดพื้นให้แห้ง
 - ข. วางมิดไว้ที่พื้น
 - ค. เก็บกรรไกรในชั้นชัก
 10. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง
 - ก. ปอยเก็บของเล่นใต้ตะกร้า
 - ข. มด ทิ้งเปลือกกล้วยที่พื้น
 - ค. แบบม จุดไม้ขีดไฟเล่น
-

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นการช่วยเหลือผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บต่าง ๆ การช่วยเหลือผู้ที่ ล้มลื่นคว้นไฟ ร่างกายถูกสารพิษหรือสารเคมี ตลอดจนการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย และการสื่อสารเพื่อขอ ความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บลดความเจ็บปวดลงและมีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้และเข้าใจความหมายของการปฐมพยาบาล
2. บอกวิธีการปฏิบัติในการปฐมพยาบาลบาดเจ็บต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการปฐมพยาบาล
2. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากแผลต่างๆ

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากแผลตัด แผลถลอก แผลไฟไหม้ และ น้ำร้อนลวก
2. ครูนำบทกลอนความช่วยเหลือแบ่งปัน มาให้นักเรียนช่วยกันอ่าน และสนทนาถึง คุณธรรมที่มีอยู่ในบทกลอน เช่น ความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

การช่วยเหลือแบ่งปัน

มีใครไหนเคยบ้าง	ลืมนำยางลบมาใช้
เพื่อผู้งกก็เห็นใจ	ให้ขออืมเพราะลืมจริง
นั่นแหละเขาเอื้อเพื่อ	เพื่อแม่ให้เต็มใจยิ่ง
เราต้องถือเป็นเรื่อง	ควรจดจำและทำตาม
ช่วยเหลือกันและกัน	เป็นน้ำใจอันงดงาม
มีค่าเหลือเมื่อยาม	ที่ขาดแคลนแสนลำเค็ญ
ของกินและของใช้	แบ่งให้เพื่อนยามจำเป็น
ทุกคนก็จะเห็น	ว่าเราดีมีคุณธรรม

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้
4. ครูแนะนำวิธีใช้หนังสือการ์ตูนให้นักเรียนเข้าใจ
5. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูน เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก ให้นักเรียนจับคู่คน

เก่งปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่มร่วมกันศึกษาความหมายของการปฐมพยาบาล และวิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและแผลฉีกขาด แผลฟกช้ำ ไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก ด้วยตนเอง จากหน้า 1 ถึงหน้า 7 โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด

7. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบความรู้เรื่อง การปฐมพยาบาล แล้วนำไปศึกษาร่วมกัน โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำในการศึกษา

8. หลังจากศึกษาใบความรู้แล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงาน การปฐมพยาบาล ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและแผลฉีกขาด แผลฟกช้ำ ไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก โดยการจับฉลาก กลุ่มละ 1 หัวข้อ

9. นักเรียนและครูร่วมกัน สรุปความหมาย วิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือแผลฉีกขาด ไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก

10. นักเรียนทำใบงาน ขึ้นตอนและวิธีการปฐมพยาบาลบาดเจ็บพร้อมทั้งวาดภาพประกอบ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 2 เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก
2. ใบความรู้ เรื่องการปฐมพยาบาล
3. แผนภูมิบทกลอน การช่วยเหลือแบ่งปัน

เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจสอบผลงาน
2. การรายงาน

เครื่องมือประเมินผล

1. ใบงาน
2. แบบประเมินการรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบผลงาน ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การรายงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้ เรื่อง การปฐมพยาบาล

อุบัติเหตุเป็นสิ่งที่บางครั้งเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ถึงแม้เราจะได้อุปกรณ์ป้องกันแล้วก็ตาม ดังนั้นเราควรเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือหรือปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับบาดเจ็บ เพื่อลดความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บให้บรรเทาลง รวมถึงการช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการรักษาอีกด้วย

การปฐมพยาบาล

หมายถึง การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นสำหรับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บเพื่อลดความเจ็บปวดหรืออาการบาดเจ็บบรรเทาลง

1. บาดแผลถลอก

บาดแผลถลอกเกิดจากการพลัดตก หกล้ม เกิดแผลที่แขน ขา

วิธีปฐมพยาบาล

1. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาดและสบู่ให้สะอาด เอาเศษผงเศษดินที่มีอยู่ในแผลออกให้หมด
2. เช็ดรอบแผลด้วยแอลกอฮอล์
3. ทาแผลด้วยทิงเจอร์ใส่แผลสดหรือยาแดง ไม่ต้องปิดแผล

2. ฟกช้ำ หို့เลือด

การฟกช้ำหรือหို့เลือดเป็นอาการที่มีเลือดออกใต้ผิวหนัง โดยไม่มีบาดแผล แต่ผิวหนังบริเวณที่เป็นบาดแผลจะบวมช้ำ และมีสีม่วง

วิธีปฐมพยาบาล

1. ใช้น้ำเย็นหรือน้ำแข็งประคบ แล้วทายาลดอาการบวมช้ำ
2. ถ้าเกิน 1 วัน ใช้ผ้าชุบน้ำร้อนประคบและคั่งวันละ 2-3 ครั้ง

3. บาดแผลตัด

บาดแผลตัด เกิดจากการถูกของมีคม เช่น มีด ขอบกระจก เศษแก้วตัดผ่านผิวหนังเข้าไป ทำให้มีเลือดออกมากกว่าแผลถลอก

วิธีปฐมพยาบาล

1. ห้ามเลือด โดยเอามือกดที่รอยแผลจนกว่าเลือดจะหยุดไหล
2. ต้องล้างฟุ้งผงหรือสิ่งสกปรกออกด้วยน้ำสะอาด และสบู่
3. ใส่ยา เช่น ทิงเจอร์ใส่แผลสด ยาแดง
4. พันแผลให้รอยแยกที่แผลติดกัน อย่าให้แผลถูกน้ำ

4. บาดแผลถูกไฟไหม้ น้ำร้อนลวก

เกิดจากการถูกไฟไหม้ และน้ำร้อนลวก

วิธีปฐมพยาบาล

1. หลบออกจากเปลวไฟ และความร้อนทันที พร้อมกับถอดเสื้อผ้าส่วนที่ถูกน้ำร้อน หรือ ไฟไหม้ออกทันที
2. หลังจากนั้นราดด้วยน้ำเย็นอย่างน้อย 10 นาที เพื่อระงับความปวดแสบปวดร้อน
3. ปิดปากแผลด้วยผ้าที่สะอาด ไม่มีขน เพื่อป้องกันการติดเชื้อ ถ้าบาดแผลลึกควรไปพบแพทย์โดยด่วน

ที่สำคัญ ถ้ากรณีไฟไหม้อย่างรุนแรง จนทำให้เสื้อผ้าไหม้ติดกับแผล ห้ามดึงเศษผ้าออกจากแผล เพราะจะทำให้ผิวหนังได้รับอันตรายมากขึ้น ควรใช้ผ้าชุบน้ำเย็นวางบนบาดแผลและรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลทันที

ใบงาน

จงบอกขั้นตอนและวิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ บาดแผลมีคบาด
พร้อมวาดภาพประกอบ

.....

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพูดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยาและความรุนแรง

สาระสำคัญ

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นการช่วยเหลือผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บต่าง ๆ การช่วยเหลือผู้ที่ล้าล็กคว้นไฟ ร่างกายถูกสารพิษหรือสารเคมี ตลอดจนการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย และการสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บลดความเจ็บปวดลงและมีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกวิธีปฏิบัติในการปฐมพยาบาลผู้ที่ล้าล็กคว้นไฟได้
2. ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีได้ถูกต้อง
3. สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การปฐมพยาบาลผู้ที่ล้าล็กคว้นไฟ
2. การปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีถูกร่างกาย
3. การสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือ

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูนำนักเรียน ทบทวนบทกลอนความช่วยเหลือแบ่งปัน มาให้นักเรียนช่วยกันอ่าน และสนทนาถึงคุณธรรมที่มีอยู่ในบทกลอน อีกครั้งหนึ่ง เช่น ความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

การช่วยเหลือแบ่งปัน

มีใครไหนเคยบ้าง	ลืมนำยางลบมาใช้
เพื่อฝูงก็เห็นใจ	ให้ขอยืมเพราะลืมจริง
นั่นแหละเขาเอื้อเพื่อ	เพื่อแผ่ให้เต็มใจยิ่ง
เราต้องถือเป็นเรื่อง	ควรจดจำและทำตาม
ช่วยเหลือกันและกัน	เป็นน้ำใจอันงดงาม
มีค่าเหลือเมื่อยาม	ที่ขาดแคลนแสนลำเค็ญ
ของกินและของใช้	แบ่งให้เพื่อนยามจำเป็น
ทุกคนก็จะเห็น	ว่าเราดีมีคุณธรรม

2. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความหมายของการปฐมพยาบาล และการปฐมพยาบาล
บาดแผลต่าง ๆ

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในการเรียนครั้งนี้

4. นักเรียนจับคู่คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ส่งตัวแทนมารับหนังสือหนังสือ
การ์ตูน เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก กลุ่มละ 1 เล่ม ให้นักเรียนร่วมกันศึกษา ขั้นตอนและ
วิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่สำลักควันไฟ และการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีถูกร่างกาย
และการสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือ ด้วยตนเอง จากหน้า 9 ถึงหน้า 14 โดยครูคอยดูแลและ
แนะนำอย่างใกล้ชิด

5. หลังจากศึกษาหนังสือการ์ตูนแล้ว ให้ร่วมกันศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ที่ครูแจกให้
เรื่อง การปฐมพยาบาล โดยครูเป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือในการศึกษาใบความรู้

6. นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานกลุ่มละ 1 หัวข้อ โดยการจับฉลาก เรื่องการปฐม
พยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจาก การสำลักควันไฟ การบาดเจ็บจากสารเคมีถูกร่างกาย และการ
สื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือ

7. นักเรียนและครูร่วมกัน สรุปความหมาย วิธีการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแผลตัดหรือ
แผลถลอก ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ผู้ที่สำลักควันไฟ และผู้ที่ได้รับสารพิษหรือสารเคมี และการสื่อสาร
เพื่อขอความช่วยเหลือ

8. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก จำนวน 10 ข้อ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 2 เรื่องช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก
2. ใบความรู้ เรื่อง การปฐมพยาบาล
3. แผนภูมิบทกลอน การช่วยเหลือแบ่งปัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. การรายงาน

เครื่องมือการประเมินผล

1. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. แบบประเมินการรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การรายงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้

เรื่อง การปฐมพยาบาล

อุบัติเหตุเป็นสิ่งที่บางครั้งเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ถึงแม้เราจะได้ป้องกันแล้วก็ตาม ดังนั้นเราควรเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือหรือปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ได้รับบาดเจ็บ เพื่อลดความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บให้บรรเทาลง รวมถึงการช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการรักษาอีกด้วย

1. ต่ำลักควันไฟ

เป็นปฏิกิริยาของร่างกายที่พยายามขจัดสิ่งที่เป็นพิษออกจากร่างกาย เช่น ก๊าซพิษ ควันไฟ ที่เข้าสู่ร่างกายขณะที่ติดอยู่ในสถานที่ที่มีอุบัติเหตุไฟไหม้ในเวลานาน ๆ ทำให้ขาดอากาศหรือออกซิเจนสำหรับหายใจ ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยมีอาการไออย่างรุนแรง บริเวณใบหน้าหรือลำคอแดงคล้ำ และอาจหมดสติ

วิธีการปฐมพยาบาล

1. รีบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งโดยเร็ว คลายเสื้อผ้าออกให้หลวม เพื่อให้ผู้ป่วยหายใจได้สะดวก
2. ใช้น้ำที่เย็นและน้ำกลั้วคั่นคางขกขากรไรกรขึ้น ขณะเดียวกันใช้มืออีกข้างหนึ่งคั้นหน้าผากให้ศีรษะแหงนไปด้านหลัง
3. เยี่ยงแก้มสัมผัสลมหายใจบริเวณจมูกของผู้ป่วย และสังเกตดูว่าทรวงอกเคลื่อนไหวหรือไม่ ถ้าพบว่าหยุดหายใจให้ผายปอดและรีบส่งโรงพยาบาลทันที

2. สารเคมีถูกร่างกาย

สารเคมีคือ สารที่มีอันตรายเข้าสู่ร่างกายโดยการรับประทาน การสูดดม หรือซึมผ่านผิวหนัง หรือดวงตา

วิธีการปฐมพยาบาล

1. ถอดหรือตัดเสื้อผ้าส่วนที่ถูกสารเคมีออกทันที
2. ใช้น้ำล้างบริเวณที่ถูกสารเคมีโดยเปิดก๊อกน้ำชะล้างให้ไหลผ่านแรง ๆ

3. ถ้าสารเคมีเข้าตา ให้ตะแคงศีรษะโดยตาปกติอยู่ด้านบน เปิดน้ำให้ชะล้างตาข้างที่ถูกสารเคมีซ้ำ ๆ อย่างน้อยสิบนาที

4. ใช้ผ้าสะอาดไม่มีใยปกคลุมแผลไวหลวม ๆ ถ้าสารเคมีเข้าตาให้ปิดตาด้วยผ้าทำแผลและรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลพร้อมก็นำภาชนะที่บรรจุสารเคมีต้นเหตุไปด้วย เพื่อแพทย์จะได้วินิจฉัยและรักษาได้ถูกต้อง

5. ถ้าพบผู้ป่วยกินสารเคมีเข้าไป ควรดื่มนมหรือน้ำให้มาก ๆ และรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลพร้อมก็นำภาชนะบรรจุสารเคมีต้นเหตุไปด้วย เพื่อแพทย์จะได้วินิจฉัยและรักษาได้ถูกต้อง

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 2 เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย กากบาท (×) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

1. การห้ามเลือด ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำสบู่ ทายาไอโอดีน ปิดแผล เป็นการปฐมพยาบาลผู้ป่วยประเภทใด
 - ก. ไฟไหม้
 - ข. แผลฟกช้ำ
 - ค. แผลฉีกและแผลถลอก
2. การปฐมพยาบาลหมายถึงข้อใด
 - ก. การให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเบื้องต้น
 - ข. การนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล
 - ค. การเรียกหน่วยกู้ภัยมาช่วยเหลือ
3. ถ้าเราพบผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ สิ่งแรกที่เราควรทำคือข้อใด
 - ก. รีบแจ้ง 191 หรือบอกผู้ใหญ่ให้ช่วยทันที
 - ข. รีบปฐมพยาบาลเบื้องต้นทันที
 - ค. บอกเพื่อน ๆ นักเรียนให้ไปช่วยเหลือ
4. เราควรล้างแผลอย่างไร
 - ก. แช่แผลไว้ในน้ำ
 - ข. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด
 - ค. ล้างแผลด้วยน้ำมะนาว
5. ข้อใดคือการปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บสารเคมีเข้าตา
 - ก. ลืมตาในน้ำนาน 10 นาที
 - ข. เปิดก๊อกน้ำชะล้างผ่านดวงตาเบา ๆ นาน 10 นาที
 - ค. ปิดตาแล้วรีบไปหาหมอ

6. ข้อใดเป็นขั้นแรกของการปฐมพยาบาล ผู้ที่สำลักควันไฟ
- นำส่งโรงพยาบาล
 - รีบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งทันที
 - ใช้น้ำฉีดบริเวณที่มีคนสำลักควันไฟ
7. ข้อใดเป็นวิธีห้ามเลือด
- ล้างแผลให้สะอาด
 - ใช้ยางรัดให้แน่น
 - ใช้ผ้าสะอาดกดทับบนบาดแผล
8. บาดแผลที่เกิดจากมีดบาด เป็นบาดแผลชนิดใด
- บาดแผลตัก
 - บาดแผลถลอก
 - บาดแผลฟกช้ำ
9. กรณีไฟไหม้อย่างรุนแรง จนทำให้เสื้อผ้าไหมติดกับแผล ข้อใดไม่ควรปฏิบัติในการปฐมพยาบาล
- ใช้ผ้าชุบน้ำเย็นวางบนบาดแผล
 - ดึงเศษผ้าออกจากแผล
 - นำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล
10. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กินสารเคมีเข้าไป ควรทำอย่างไร
- ดื่มน้ำ
 - ดื่มน้ำชา
 - ดื่มนมหรือน้ำให้มาก ๆ
-

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพูดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยาและความรุนแรง

สาระสำคัญ

บุหรีและสุราเป็นยาเสพติดที่มีอันตรายต่อสุขภาพ หลีกเลี่ยงได้ ใจมีสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของสารเสพติดได้
2. บอกถึงโทษของบุหรีได้
3. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรีได้

สาระการเรียนรู้

1. บุหรีและโทษของบุหรี
2. การป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรี

กระบวนการเรียนรู้

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงความหมายของสารเสพติด และพูดคุยถึงครอบครัวของนักเรียน ว่าครอบครัวใดบ้างที่พ่อแม่ พี่น้องสูบบุหรี และมีผลเสียอย่างไรบ้าง
2. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงพอเพียง ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาจากเนื้อหาในบทเพลง

“ เพลงพอเพียง ”

ความพอเพียงคู่เคียงประชา รวมกันฟันฝ่า แก้ปัญหาเศรษฐกิจ
 ร่วมสร้างทางชีวิต ลดวิกฤติสังคม ด้วยระดมสร้างสมคุณธรรม
 ด้วยการน้อมนำร่วมทำความดี ช่วยกันน้อมพิทักษ์หนีความจน
 เพื่อเราทุกคนหลีกเลี่ยงภัย เพื่อเราทั้งหลายอยู่ดีมีสุข

คำร้อง ทำนอง โดย นางสาวอินทิรา พันสศ

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในการเรียนในครั้งนี้
4. ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักกับหนังสือการ์ตูน เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล
5. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูน เรื่องห่วงใยใส่ใจดูแล ให้นักเรียนจับคู่คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ช่วยกันศึกษาเนื้อหา นุหรีและโทษของนุหรี ข้อปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงและป้องกันอันตรายจากนุหรี จากหน้า 4 ถึงหน้า 7 ด้วยตนเอง โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด
6. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบความรู้ เรื่อง โทษของนุหรี และนำไปร่วมกันศึกษา โดยครูเป็นผู้คอยดูแลและให้คำแนะนำในการศึกษา
7. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่ม บอกความหมายของสารเสพติด โทษของนุหรี วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายจากนุหรี โดยการจับฉลากกลุ่มละ 1 หัวข้อ
8. นักเรียนและครูร่วมกัน สรุปความหมาย ของสารเสพติดให้โทษ วิธีการป้องกัน และหลีกเลี่ยงอันตรายที่เกิดจากการสูบนุหรี
9. นักเรียนทำการบ้าน ใบงาน ผลกระทบที่เกิดจากการสูบนุหรี

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล
2. ใบความรู้ เรื่องโทษของนุหรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล**วิธีวัดผล**

1. ตรวจสอบผลงาน
2. การรายงาน

เครื่องมือประเมินผล

1. ใบงาน
2. แบบประเมินการรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบผลงาน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การรายงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้ เรื่อง โทษของบุหรี่

บุหรี่ จัดเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่งที่ถึงแม้ผู้เสพจะเสพในสถานที่ที่อนุญาตให้เสพให้โดยไม่มีผิดกฎหมาย แต่ก็ยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเองและคนรอบข้าง

ในบุหรี่มีสารต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ทาร์ (น้ำมันดิน) นิโคติน คาร์บอนมอนอกไซด์ เป็นต้น เมื่อผู้ที่สูบบุหรี่เข้าไป สารต่าง ๆ จะเข้าสู่ร่างกายและทำอันตรายต่ออวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายโดยเฉพาะปอดทำให้เกิดเป็นโรคร้าย

1. โทษของบุหรี่

1. มีกลิ่นปาก ฟันผุ ฟันดำ มีกลิ่นตัว
2. เกิดโรคต่าง เช่น โรคมะเร็งปอด โรคถุงลมในปอดโป่งพองโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคหัวใจ โรคไอเรื้อรัง เป็นต้น
3. ทำให้อากาศเป็นพิษ
4. ทำให้เป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์
5. สิ้นเปลืองเงินที่ต้องจ่ายเป็นค่าบุหรี่
6. ทำความเดือดร้อนและความรำคาญให้กับผู้ที่อยู่ใกล้

2. ข้อควรปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรี่

นักเรียนได้รู้แล้วว่าบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น จึงต้องระมัดระวังตนเองให้ปลอดภัยจากอันตรายของบุหรี่ ดังนี้

1. ไม่สูบบุหรี่ ถ้ามีคนมาชักชวนให้ลองสูบ นักเรียนต้องบอกปฏิเสธอย่างชัดเจนว่า “ไม่ค่ะ ไม่ครับ”
2. พยายามไม่เข้าใกล้ผู้ที่สูบบุหรี่หรือเข้าไปอยู่ในที่ที่มีคนสูบบุหรี่
3. ถ้าพบเพื่อนสูบบุหรี่ นักเรียนควรเข้าไปเตือนเพื่อนให้เลิกสูบหรือไปแจ้งให้ครูรู้
4. ร่วมกันเผยแพร่อันตรายของบุหรี่ เพื่อช่วยกันต่อต้านการสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ไม่ใช่สิ่งที่โก้เก๋หรือเป็นสิ่งที่คนเก่งควรทำ นักเรียนควรตระหนักอยู่เสมอว่า บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของเรา ดังนั้นเราจึงไม่ควรสูบบุหรี่
5. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเล่นกีฬา ร้องเพลง วาดภาพ หรือกิจกรรมสร้างสรรค์ ตามที่ตนเองถนัด

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพูดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต	เวลา 12 ชั่วโมง
เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล	เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

บุหรีและสุราเป็นยาเสพติดที่มีอันตรายต่อสุขภาพ หลีกเลี่ยงได้ ภายใจมีสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกโทษจากการดื่มสุราได้
2. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุราได้

สาระการเรียนรู้

1. สุราและโทษของสุรา
2. การป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุรา

กระบวนการเรียนรู้

1. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนถึงความหมายของสารเสพติด และพูดคุยถึงครอบครัวของนักเรียน ว่าครอบครัวใดบ้างที่พ่อ แม่ พี่น้องสูบบุหรี และมีผลเสียอย่างไรบ้าง
2. ในชั่วโมงนี้เรามาสนทนาถึงโทษของการดื่มสุรา ว่าในครอบครัวของนักเรียนมีใครบ้างที่ดื่มสุรา เมื่อมีคนดื่มสุราในครอบครัวนักเรียนมีความรู้สึ้อย่างไร
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในการเรียนในครั้งนี้
4. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูน เรื่องห่วงใยใส่ใจดูแล ให้นักเรียนจับคู่คนเก่ง

ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ช่วยกันศึกษาเนื้อหา สุราและโทษของสุรา ข้อปฏิบัติ ในการหลีกเลี่ยงและป้องกันอันตรายจากสุรา จากหน้า 8 ถึงหน้า 11 ด้วยตนเอง จนเกิดการ เรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหา โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด

5. นักเรียนส่งตัวแทนรับใบความรู้ เรื่อง โทษของสุรา และนำไปร่วมกันศึกษา โดยครู เป็นผู้คอยดูแลและให้คำแนะนำในการศึกษา

6. นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่ม บอกโทษของการดื่มสุรา วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายจาก การดื่มสุรา

7. นักเรียนและครูร่วมกัน สรุปความหมาย ของสารเสพติดให้โทษ วิธีการป้องกัน และหลีกเลี่ยงอันตรายที่เกิดจากการดื่มสุรา

8. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

9. นักเรียนทำการบ้าน ใบงาน ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มสุรา

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล
2. ใบความรู้ เรื่อง โทษของสุรา

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ตรวจสอบผลงาน

เครื่องมือประเมินผล

1. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ใบงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านการทดสอบท้ายบทเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การตรวจผลงาน ร้อยละ 80

ใบความรู้ เรื่อง โทษของสุรา

1. โทษของสุรา

สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เมื่อดื่มแล้วทำให้มีเมเา การดื่มสุรามีอันตรายต่อสุขภาพ คือเมื่อดื่มในปริมาณที่มาก ๆ จะทำให้กระเพาะอาหารอักเสบ เป็นแผล ถ้าใส่อีกเสบเรื้อรัง เป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคตับแข็ง โรคไตอักเสบ โรคพิษสุราเรื้อรัง

ถ้าหญิงมีครรภ์ดื่มสุราจะทำให้แท้ง คลอดก่อนกำหนด หรือเด็กที่คลอดออกมามีความผิดปกติ เจริญเติบโตช้า อาจตาเหล่ ปากแหว่ง คางเล็กได้

นอกจากนั้น คนที่ดื่มสุราจะขาดสติ มีอาการหูอื้อ ตาลาย เชื่องช้า เสียการทรงตัว ขาดการยับยั้งชั่งใจ จนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท ครอบครัแตกแยก การเกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

2. ข้อควรปฏิบัติในการป้องกันและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุรา

1. ไม่ทดลอง หรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
2. หลีกเลี่ยงไม่อยู่ใกล้ชิดกับคนที่ดื่มสุรา
3. รู้จักปฏิเสธ ไม่มั่วสุม
4. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ วาดภาพ ร้องเพลง บำเพ็ญประโยชน์
5. ตระหนักถึงโทษและอันตรายที่เกิดจากสุรา
6. รู้จักเลือกซื้อเครื่องดื่มบริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมายกากบาท (×) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

-
1. สารในข้อใด ที่ผสมอยู่ในสุราเมื่อคั้นแล้วทำให้เกิดความมึนเมา
 - ก. สารตะกั่ว
 - ข. แอลกอฮอล์
 - ค. สารนิโคติน
 2. ข้อใด ไม่ใช่ โรคที่เกิดจากการคั้นสุรา
 - ก. โรคมะเร็งปอด
 - ข. โรคมะเร็งตับ
 - ค. โรคความดันโลหิตสูง
 3. ถ้าเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ นักเรียนควรทำอย่างไร
 - ก. ขอเพื่อนสูบบ้าง
 - ข. แนะนำให้เพื่อนเลิกสูบบุหรี่และบอกถึงอันตรายของบุหรี่
 - ค. ชวนเพื่อนคนอื่นสูบบุหรี่ด้วยกัน
 4. ยาเสพติด หมายถึงอะไร
 - ก. สารที่เสพเข้าไป ทำให้ร่างกายอ่อนแอ
 - ข. สิ่งที่เสพโดยการสูบ หนีค ดม แล้วเกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ
 - ค. สิ่งที่ทำให้ร่างกายเป็นโรคร้ายต่าง ๆ
 5. เราไม่ควรอยู่ใกล้คนสูบบุหรี่ เพราะเหตุใด
 - ก. เพราะเราไม่ได้สูบบุหรี่
 - ข. เพราะคุณครูสอนไว้
 - ค. เพราะบุหรี่เป็นอันตราย

6. ถ้ามีคนชวนนักเรียนดื่มสุรา นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร

- ก. ปฏิเสธ และไม่อยู่ใกล้คนดื่มสุรา
- ข. ทดลองดื่มกับเขาด้วย
- ค. ไม่ดื่มแต่นั่งร่วมวงกับเขาด้วย

7. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง

- ก. เอ ยืนใกล้คนสูบบุหรี่
- ข. บอย ปฏิเสธการสูบบุหรี่
- ค. โจ้ ชักชวนเพื่อนสูบบุหรี่

8. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. สุราคืออาหาร
- ข. สุราคือ ยาชาทำลายล้าง
- ค. สุราคือยาเสพติด

9. โรคใดเกิดจากการสูบบุหรี่

- ก. โรคเบาหวาน
- ข. โรคถุงลมโป่งพอง
- ค. โรคตับแข็ง

10. สารพิษที่มีในบุหรี่ คือสารชนิดใด

- ก. นิโคติน
 - ข. แอลกอฮอล์
 - ค. คาเฟอีน
-

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง คิดก่อนใช้

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยาและความรุนแรง

สาระสำคัญ

ยาสามัญประจำบ้านเป็นยาที่ใช้รักษาผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกประเภทของยาสามัญประจำบ้านได้
2. อธิบายการใช้ยาสามัญประจำบ้านอย่างง่ายได้

สาระการเรียนรู้

1. ยาใช้ภายใน
2. ยาใช้ภายนอก

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงการใช้ยาสามัญประจำบ้าน ว่าใครรู้จัก และเคยใช้บ้าง เราใช้ประโยชน์จากยาสามัญประจำบ้านในกรณีเราเจ็บป่วยมากหรือน้อย ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

2. ครูนำตัวอย่างของจริง ยาใช้ภายในและยาใช้ภายนอกมาให้นักเรียนส่งตัวแทนช่วยกันแยกตามชนิดของลักษณะการใช้

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในการเรียนชั่วโมงนี้
4. ครูแนะนำให้นักเรียนรู้จักหนังสือการ์ตูน เล่มที่ 4 เรื่องคิดก่อนใช้

5. นักเรียนจับคู่ คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ส่งตัวแทนรับหนังสือ บทเรียนการคูณเล่มที่ 3 เรื่อง คัดก่อนใช้ ให้ร่วมกันศึกษาวิธีการใช้ภายใน และการใช้ภายนอก ด้วยตนเอง จากหน้า 4 ถึงหน้า 9 จนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหา โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด

6. นักเรียนส่งตัวแทน มาอธิบายประเภทของยาสามัญประจำบ้าน และขั้นตอนการใช้ยาภายนอกและยาใช้ภายใน โดยการจับสลากกลุ่มละ 1 หัวข้อ

7. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการใช้ยาภายในและการใช้ยาภายนอก

8. ให้นักเรียนทำใบงาน แผนผังความคิดการใช้ยาภายในและการใช้ยาภายนอก

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียนการคูณเล่มที่ 4 เรื่อง คัดก่อนใช้
2. ใบงาน
3. ตัวอย่างของจริง ยาใช้ภายใน และยาใช้ภายนอก

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจผลงาน
2. การรายงาน

เครื่องมือประเมินผล

1. ใบงาน
2. แบบประเมินการรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การตรวจผลงาน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การรายงาน ร้อยละ 80

ใบงาน

ให้นักเรียนทำแผนผังความคิด ประเภทของยาใช้ภายในกับยาใช้นอก

ยาใช้ภายใน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ยาใช้ภายนอก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพุดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต	เวลา 12 ชั่วโมง
เรื่อง คิดก่อนใช้	เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

ยาสามัญประจำบ้านเป็นยาที่ใช้รักษาผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายวิธีการเก็บรักษายาได้ถูกต้อง
2. บอกวิธีการใช้ยาได้อย่างถูกต้อง
3. บอกถึงอันตรายและผลกระทบของการใช้ยาได้

สาระการเรียนรู้

1. วิธีการเก็บรักษายา
2. ข้อควรระวังในการใช้ยา
3. อันตรายและผลกระทบที่เกิดจากการใช้ยา

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวน บทเรียนการใช้ยาภายในและการใช้ยาภายนอก และสนทนาถึงวิธีการเก็บรักษา ข้อควรระวังในการใช้ยา และอันตรายและผลกระทบที่เกิดจากการใช้ยา

2. ให้นักเรียนจับคู่ คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ส่งตัวแทนรับหนังสือบทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 4 เรื่อง คิดก่อนใช้ ร่วมกันศึกษา วิธีการเก็บรักษายา ข้อควรระวังในการใช้ยา อันตรายและผลกระทบที่เกิดจากการใช้ยา ด้วยตนเอง จากหน้า 10 ถึงหน้า 12 จนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหา โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด

3. นักเรียนส่งตัวแทนมาอธิบาย วิธีการเก็บรักษาฯ ข้อควรระวังในการใช้ฯ และอันตรายและผลกระทบที่เกิดจากการใช้ฯ โดยอธิบายกลุ่มละ 1 หัวข้อ จากการจับฉลาก
4. ครุ นำภาพเกี่ยวกับการแพ้ฯ และอันตรายที่เกิดจากการใช้ฯ มาให้นักเรียนดูและร่วมแสดงความคิดเห็น
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาในบทเรียนทั้งหมด โดยนักเรียนสามารถอธิบายซักถามร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ได้
6. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เรื่องคิดก่อนใช้ จำนวน 10 ข้อ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 4 เรื่อง คิดก่อนใช้
2. ภาพการแพ้ฯ และอันตรายที่เกิดจากการแพ้ฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจสอบแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ผลงานนักเรียน

เครื่องมือประเมินผล

1. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. การรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การทดสอบท้ายบทเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การตรวจผลงาน ร้อยละ 80

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพูดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เล่มที่ 4 เรื่อง คิคก่อนใช้

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย กากบาท (×) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

1. ยาในข้อใด ไม่ใช่ ยาสามัญประจำบ้าน
 - ก. ยาหม่อง
 - ข. ยาแก้ไอ
 - ค. ยาแก้หอบหืด
2. ยาสามัญประจำบ้านแบ่งออกเป็นกี่ประเภท
 - ก. 1 ประเภท
 - ข. 2 ประเภท
 - ค. 3 ประเภท
3. น้องหกล้ม ข้อศอกฟกช้ำ แม่ควรใช้ยาชนิดใด
 - ก. ยาหม่อง
 - ข. ยาพาราเซตามอล
 - ค. ยาเหลือง
4. ข้อใด หมายถึงยาอันตราย
 - ก. ปิดด้วยฉลากสีเขียว
 - ข. ปิดด้วยฉลากสีดำ
 - ค. ปิดด้วยฉลากสีแดง
5. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง
 - ก. แดง มีใช้สูง จึงรับประทานยาลดไข้ ครั้งละ 4 เม็ด
 - ข. ด้อย มีพื้นคันขึ้นตามตัว แม่จึงทายาคาลาไมน์
 - ค. ขาย หน้ามีดจะเป็นลม จึงรับประทานยาคุน้ำแดง

6. ถ้ารับประทานยาแก้ปวดมากเกินไป อาจเป็นอันตรายต่ออวัยวะใด
- ก. ตับ
 - ข. ไต
 - ค. ปอด
7. ยาชาคุดน้ำแดงมีประโยชน์ตามข้อใด
- ก. ขับเสมหะ
 - ข. แก้ท้องอืด
 - ค. แก้ปวดหัว
8. แดงเป็นผื่นคัน เนื่องจากไปเล่นในป่าหญ้าแดงควรใช้ยาชนิดใดเพื่อรักษาอาการคัน
- ก. ยาชาคุดน้ำแดง
 - ข. ยาหม่อง
 - ค. ยาคาลาไมน์
9. การใช้ยาคิดเวลา โดยนำมารับประทานหลังอาหารมารับประทานก่อนอาหาร จะเกิดผลเสียอย่างไร
- ก. รักษาโรคได้หายขาด
 - ข. เป็นอันตรายต่อกระเพาะอาหาร ทำให้ปวดท้องได้
 - ค. ไม่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้
10. ข้อควรระวังในการเก็บรักษายาไม่ให้เสื่อมคุณภาพคือข้อใด
- ก. ระวังอย่าให้ถูกแสงแดด
 - ข. ระวังอย่าให้ถูกน้ำ
 - ค. ระวังอย่าให้ฉลากหาย
-

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง สิทธิของเรา

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยาและความรุนแรง

สาระสำคัญ

ป้องกัน ดูแลตนเองจากความรุนแรง และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกวิธีปกป้องสิทธิของตนเองได้
2. อธิบายการใช้สิทธิของตนเอง จากครอบครัว และสังคม

สาระการเรียนรู้

สิทธิของตนเอง

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงสิทธิของตนเองว่าเราควรรักษาสิทธิของเราได้อย่างไรบ้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย
2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง ความพอเพียง และสนทนาเนื้อหาในบทเพลง

“ เพลงพอเพียง ”

ความพอเพียงคู่เคียงประชา รวมกันฟันฝ่า แก้ปัญหาเศรษฐกิจ
 ร่วมสร้างทางชีวิต ลดวิกฤติสังคม ด้วยระดมสร้างสมคุณธรรม
 ด้วยการน้อมนำร่วมทำความดี ช่วยกันน้อมพิทักษ์หนีความจน
 เพื่อเราทุกคนหลักพันอบาย เพื่อเราทั้งหลายอยู่ดีมีสุข
 คำร้อง ทำนอง โดย นางสาวอินทิรา พันสด

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้นำให้นักเรียนทราบ
4. ครูแนะนำการใช้หนังสือการ์ตูน เล่มที่ 5 เรื่องสิทธิของเรา
5. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูนเล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา ให้นักเรียนจับคู่คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม ร่วมกันศึกษาด้วยตนเอง เรื่อง สิทธิของตนเอง จาก หน้า 4 ถึงหน้า 7 โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด
6. นักเรียนส่งตัวแทน อธิบายวิธีปกป้องสิทธิของตนเอง
7. ครูและนักเรียนร่วมสรุปเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิของตนเอง
8. นักเรียนทำใบงาน การปกป้องสิทธิของตนเอง เป็นการบ้าน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา
2. แผนภูมิเพลงเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจผลงาน
2. การรายงาน

เครื่องมือประเมินผล

1. ใบงาน
2. แบบประเมินการรายงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การตรวจผลงาน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การรายงาน ร้อยละ 80

แบบประเมินการรายงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้องของ เนื้อหา			การพูดชัดเจน ถูกต้อง			การแสดงออก ความมั่นใจ			ความรับผิดชอบ			รวมคะแนน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
		ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ					
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3			
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
	รวมคะแนน															

คำชี้แจง ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้ คะแนนระหว่าง 4-6

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี คะแนนระหว่าง 7-9

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก คะแนนระหว่าง 10-12

นักเรียนมีคุณภาพในระดับดี ร้อยละ 80 ต้องได้ 9 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระ สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง สิทธิของเรา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

อุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล สารเสพติด การใช้ยา และความรุนแรง

สาระสำคัญ

ป้องกัน ดูแลตนเองจากความรุนแรง และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกการเคารพสิทธิของผู้อื่น ได้
2. อธิบายถึงวิธีการที่แสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

การเคารพสิทธิของผู้อื่น

กระบวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนทบทวนถึงชั่วโมงที่แล้วที่พูดถึงสิทธิของตนเองว่าเราควรรักษาสิทธิของ
เราได้อย่างไรบ้าง และสนทนาถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น เราควรทำอย่างไร นักเรียนร่วมกัน
อภิปราย
2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง ความพอเพียง และสนทนาเนื้อหาในบทเพลง

“ เพลงพอเพียง ”

ความพอเพียงคู่เคียงประชา รวมกันฟันฝ่า แก้ปัญหาเศรษฐกิจ
 ร่วมสร้างทางชีวิต ลดวิกฤตสังคม ด้วยระดมสร้างสมคุณธรรม
 ด้วยการน้อมนำร่วมทำความดี ช่วยกันน้อมพิทักษ์รักษาความจน
 เพื่อเราทุกคนหลีกเลี่ยงภัย เพื่อเราทั้งหลายอยู่ดีมีสุข
 คำร้อง ทำนอง โดย นางสาวอินทิรา พันสศ

3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ
4. นักเรียนส่งตัวแทนรับหนังสือการ์ตูนเล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา ให้นักเรียนจับคู่คนเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 3 คน ต่อ 1 เล่ม(ใช้กลุ่มเดิมจากชั่วโมงที่แล้ว) ร่วมกันศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง สิทธิของตนเอง จากหน้าที่ 8 ถึงหน้าที่ 9 โดยครูคอยดูแล แนะนำอย่างใกล้ชิด
5. นักเรียนส่งตัวแทน อธิบายการเคารพสิทธิของผู้อื่น โดยให้นักเรียนยกตัวอย่างที่แสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น กลุ่มละ 1 ตัวอย่าง
6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น
7. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง สิทธิของเรา จำนวน 5 ข้อ
8. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือการ์ตูนเล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา
2. แผนภูมิเพลงเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

วิธีวัดผล

1. ตรวจแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. ตรวจแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

เครื่องมือประเมินผล

1. แบบแบบทดสอบท้ายบทเรียน
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

เกณฑ์การประเมิน

1. ผ่านเกณฑ์การทดสอบท้ายบทเรียน ร้อยละ 80
2. ผ่านเกณฑ์การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ร้อยละ 80

แบบทดสอบท้ายบทเรียน

เรื่อง สิทธิของเรา

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย กากบาท (×) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว
ลงในกระดาษคำตอบ ข้อสอบมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เวลา 10 นาที

.....

1. ข้อใด เป็นการปฏิบัติตนในการรักษาสิทธิในร่างกายของตนเอง ไม่ถูกต้อง
 - ก. ไม่ให้เพื่อนต่างเพศโอบกอด
 - ข. ไม่ให้ใครมาทำร้ายร่างกายของเรา
 - ค. ให้เพศตรงข้ามโอบกอด
2. สังคมจะมีความสุขเราจะต้องการสิทธิของใคร
 - ก. สิทธิของตนเอง
 - ข. สิทธิของผู้อื่น
 - ค. สิทธิของตนเองและผู้อื่น
3. ข้อใด คือสิทธิที่ควรได้รับจากสังคม
 - ก. สิทธิในการเรียนหนังสือ
 - ข. สิทธิในการรักษาทรัพย์สินของตนเอง
 - ค. สิทธิในร่างกายของตนเอง
4. การพักผ่อนในสวนสาธารณะเป็นสิทธิในด้านใด
 - ก. สิทธิด้านสังคม
 - ข. สิทธิของตนเอง
 - ค. สิทธิของผู้อื่น
5. ข้อใด แสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น
 - ก. ลักคิ้วซื้ออาหาร
 - ข. เข้าแถวรับอาหารกลางวัน
 - ค. พุดล้อเลียนบุคคลอื่นด้วยความสนุกสนาน

6. แคนงถูกแย่งตุ้กตา แสดงว่าแคนงถูกละเมิดสิทธิในค้ำนใด
- ก. สิทธิในร้ำงกายของคณ
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของคณเอง
 - ค. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
7. สมศรีมีสิทธิในการรักษาพยาบาลฟรี แสดงว่าสมศรีมีสิทธิในค้ำนใด
- ก. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของคณเอง
 - ค. สิทธิในร้ำงกายของคณ
8. ค้ำพูดใด เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท
- ก. “ขอโทษจ้ะ”
 - ข. “ทีหลังเคิดนดี ๆ สิ ชุ่มขำมจ้ิง”
 - ค. “ขอบคุณมกค้ะ”
9. สมยศชอบขโมยของเพื่อนในห้อง สมยศละเมิดสิทธิของใคร
- ก. สิทธิของผู้อื่น
 - ข. สิทธิของคณเอง
 - ค. สิทธิของคณเองและผู้อื่น
10. สมหญิงหลีกเลียงไม่ให้ผู้อื่นมำทำร้ำงกายของคณเอง แสดงว่าสมหญิงใช้สิทธิของคณเองในค้ำนใด
- ก. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม
 - ข. สิทธิในทรัพย์สินของคณเอง
 - ค. สิทธิในร้ำงกายของคณเอง
-

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ใช้เวลา 40 นาที

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (x) ลงในกระดาษคำตอบข้อที่ถูกที่สุด 1. สภาพแวดล้อมในข้อใด สามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ก. ฝนตกถนนลื่น ข. บริเวณบ้านสะอาด ค. ต้นไม้เขียวขจี 2. การกระทำข้อใด ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ก. เช็ดพื้นให้แห้ง ข. วางมีดไว้ที่พื้น ค. เก็บกรรไกรในลิ้นชัก 3. ถ้าบ้านตั้งอยู่ใกล้ริมน้ำ เราควรทำอย่างไรเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ก. ว่ายน้ำให้เป็น ข. ไม่ยืนใกล้แหล่งน้ำ ค. ไม่อาบน้ำเลย 4. ถ้านักเรียนพบเห็นรถยนต์ชนคนตาย ข้อใดปฏิบัติ <u>ไม่ถูกต้อง</u> ก. โทรศัพท์แจ้ง 191 หรือ 1669 ข. รีบบอกครูหรือผู้ปกครองทันที ค. รีบไปช่วยเหลือทันที 5. ใครปฏิบัติคนให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้มากที่สุด ก. โด่งลงจากรถขณะรถติดไฟแดง ข. บัญจรอดขับจักรยานยนต์ซ้อนสามคน ค. สมรักษ์ข้ามถนนบนสะพานลอย	6. ถ้าเราใช้รถใช้ถนนในเวลากลางวัน เราควรแต่งกายอย่างไร ก. สวมชุดดำ ข. สวมเสื้อสีขาว ค. สวมเสื้อเขียว 7. การปฐมพยาบาลหมายถึงข้อใด ก. การให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเบื้องต้น ข. การนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ค. การเรียกหน่วยกู้ภัยมาช่วยเหลือ 8. การห้ามเลือด ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำสุก ทายาไอโอดีน ปิดแผล เป็นการปฐมพยาบาลผู้ป่วยประเภทใด ก. ไฟไหม้ ข. แผลฟกช้ำ ค. แผลตักและแผลถลอก 9. ข้อใดเป็นวิธีห้ามเลือด ก. ล้างแผลให้สะอาด ข. ใช้น้ำยารัดให้แน่น ค. ใช้ผ้าสะอาดกดทับบนบาดแผล 10. ข้อใดเป็นขั้นแรกของการปฐมพยาบาล ผู้ที่สำลักควันไฟ ก. นำส่งโรงพยาบาล ข. รีบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งทันที ค. ใช้น้ำฉีดบริเวณที่มีคนสำลักควันไฟ

11. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กินสารเคมีเข้าไป ควรทำอย่างไร ก. คั้นกาแฟ ข. คั้นน้ำชา ค. คั้นนมหรือน้ำให้มาก ๆ 12. ถ้าเราพบผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ สิ่งแรกที่เราควรทำคือข้อใด ก. รีบแจ้ง 191 หรือบอกผู้ใหญ่ให้ช่วยทันที ข. รีบปฐมพยาบาลเบื้องต้นทันที ค. บอกเพื่อน ๆ นักเรียนให้ไปช่วยเหลือ 13. ยาเสพติด หมายถึงอะไร ก. สารที่เสพเข้าไป ทำให้ร่างกายอ่อนแอ ข. สิ่งที่เสพโดยการสูบ ฉีด คม แล้วเกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ค. สิ่งที่ทำให้ร่างกายเป็นโรคร้ายต่าง ๆ 14. โรคใดที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ก. โรคเบาหวาน ข. โรคถุงลมโป่งพอง ค. โรคตับแข็ง 15. เราไม่ควรอยู่กับใกล้คนสูบบุหรี่ เพราะเหตุใด ก. เพราะเราไม่ได้สูบ ข. เพราะคุณครูสอนไว้ ค. เพราะบุหรี่เป็นอันตราย	16. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง ก. เอ ยืนใกล้คนสูบบุหรี่ ข. บอย ปฏิเสธการสูบบุหรี่ ค. โจ้ ชักชวนเพื่อนสูบบุหรี่ 17. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> โรคที่เกิดจากการดื่มสุรา ก. โรคมะเร็งปอด ข. โรคมะเร็งตับ ค. โรคความดันโลหิตสูง 18. ข้อใดกล่าวถูกต้อง ก. สุราคืออาหาร ข. สุราคือ ยาฆูกำลัง ค. สุราคือยาเสพติด 19. ถ้าเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ นักเรียนควรทำอย่างไร ก. ขอเพื่อนสูบบ้าง ข. แนะนำให้เพื่อนเลิกสูบและบอกถึงอันตรายของบุหรี่ ค. ชวนเพื่อนคนอื่นสูบด้วยกัน 20. ยาในข้อใด ไม่ใช่ยาสามัญประจำบ้าน ก. ยาหม่อง ข. ยาแก้ไอ ค. ยาแก้หืดหอบ

21. ยาสามัญประจำบ้านแบ่งออกเป็นกี่ประเภท ก. 1 ประเภท ข. 2 ประเภท ค. 3 ประเภท 22. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง ก. แดง มีไข้สูงจึงรับประทานยาลดไข้ ครั้งละ 4 เม็ด ข. ด้อย มีผื่นคันขึ้นตามตัว แม่จึง ทายาคาลาไมน์ ค. ยาย หน้ามืดจะเป็นลม จึงรับประทาน ยาชาตุน้ำแดง 23. ข้อควรระวังในการเก็บรักษายาไม่ให้เสื่อม คุณภาพคือข้อใด ก. ระวังอย่าให้ถูกแสงแดด ข. ระวังอย่าให้ถูกน้ำ ค. ระวังอย่าให้ฉลากหาย 24. น้องหกล้ม ข้อศอกฟกช้ำ แม่ควรใช้ยาชนิดใด ก. ยาหม่อง ข. ยาพาราเซตามอน ค. ยาเหลือง 25. ถ้ำรับประทานยาแก้ปวดมากเกินไป อาจเป็น อันตรายต่ออวัยวะใด ก. ตับ ข. ไต ค. ปอด	26. แดงถูกแย่งตุ๊กตา แสดงว่าแดงถูกละเมิดสิทธิ ในด้านใด ก. สิทธิในร่างกายของคน ข. สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง ค. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่น และสังคม 27. ข้อใด คือสิทธิที่ควรได้รับจากสังคม ก. สิทธิในการเรียนหนังสือ ข. สิทธิในการรักษาทรัพย์สินของตนเอง ค. สิทธิในร่างกายของตนเอง 28. ข้อใดแสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. ถัดคิวซื้ออาหาร ข. เข้าแถวรับอาหารกลางวัน ค. พุดล้อเลียนบุคคลอื่นด้วยความสนุกสนาน 29. ใครแสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. คู่หมั้นแย่งขนมเพื่อน ข. แดง ขอยืมการ์ตูนเพื่อนมาอ่าน ค. ค่ายแบ่งขนมให้เพื่อน 30. ข้อใดแสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. นิดหน้อยชอบเล่นของเล่นเพื่อน ข. กุ้งนำสีเพื่อนมาระบายโดยไม่ได้ออก ค. หนิงบอกเพื่อนทุกครั้งที่ยับขางลบเพื่อน

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	เฉลย
1	ก
2	ข
3	ก
4	ก
5	ค
6	ข
7	ก
8	ค
9	ค
10	ข
11	ค
12	ก
13	ข
14	ข
15	ค

ข้อที่	เฉลย
16	ข
17	ก
18	ค
19	ข
20	ค
21	ข
22	ข
23	ก
24	ก
25	ก
26	ข
27	ก
28	ข
29	ข
30	ค

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินหนังสือการ์ตูน สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
3. การพิจารณาความสอดคล้องแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินหนังสือการดูสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง 1. แบบประเมินบทเรียนการดู เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต เล่มที่ 1 มีสัปดาห์ชีวิตคิดถึงส่วนรวม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฉบับนี้ จัดทำเพื่อประเมินคุณภาพของบทเรียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดทำเป็นสื่อการเรียนการสอน

2. วิธีการประเมินโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน 5 ระดับ ดังนี้
- เหมาะสมมากที่สุด หมายถึง 4.51-5.00 เหมาะสมมาก หมายถึง 3.51-4.50
 เหมาะสมปานกลาง หมายถึง 2.51-3.50 เหมาะสมน้อย หมายถึง 1.51-2.50
 เหมาะสมน้อยที่สุด หมายถึง 1.00-1.50

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมิน				
		เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.	บทเรียนมีการแบ่งกรอบ					
2.	ความถูกต้องของเนื้อหา					
3.	เรียงลำดับเนื้อหา					
4.	การเรียบเรียงภาษา					
5.	ตรงตามสาระของหลักสูตร					
6.	จัดลำดับความยากง่ายของบทเรียน					
7.	บทเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน					
8.	ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	การดูมีสีสันดึงดูดความสนใจสัมพันธ์กับบทเรียน					
10.	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฉบับนี้ จัดทำเพื่อประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี
คุณภาพ

2. วิธีการประเมินโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน 5 ระดับ ดังนี้
- เหมาะสมมากที่สุด หมายถึง 4.51-5.00 เหมาะสมมาก หมายถึง 3.51-4.50
เหมาะสมปานกลาง หมายถึง 2.51-3.50 เหมาะสมน้อย หมายถึง 1.51-2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด หมายถึง 1.00-1.50

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมิน				
		เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.	ด้านสาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
	1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.	ด้านความสอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	1.2 สามารถประเมินผลง่าย					
	1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
3.	ด้านสาระการเรียนรู้					
	3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของนักเรียน					
	3.4 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ					

ร.บ.	รายการประเมิน	เกณฑ์ประเมิน				
		เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
4.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
	4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม					
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.3 สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
	4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
5.	ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้					
	5.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน					
6.	ด้านการวัดผลและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	6.3 ใช้เครื่องมือใดได้เหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

...../...../.....

การพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผู้ทรงคุณวุฒิ

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	1
1. รู้และเข้าใจสาเหตุ ปัจจัย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุภายในบ้านและโรงเรียน	1. สภาพแวดล้อมในข้อใดสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ก. ฝนตกถนนลื่น ข. บริเวณบ้านสะอาด ค. ต้นไม้เขียวขจี			
	2. การกระทำข้อใด ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ก. เช็ดพื้นให้แห้ง ข. วางมิดไวท์พื้น ค. เก็บกรรไกรในชั้นชัก			
	3. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง ก. ปอยเก็บของเล่นใส่ตะกร้า ข. มด ทิ้งเปลือกกล้วยที่พื้น ค. แบบ จุดไม้ขีดไฟเล่น			
2. บอกปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในบ้านและโรงเรียน	4. ถ้าบ้านตั้งอยู่ใกล้ริมน้ำ เราควรทำอย่างไรเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ก. ว่ายน้ำให้เป็น ข. ไม่นอนใกล้แหล่งน้ำ ค. ไม่อาบน้ำเลย			
	5. ถ้านักเรียนพบเห็นรังต่อที่โรงเรียนนักเรียนจะทำอย่างไร ก. แจ้งครูในวันเปิดเรียน ข. หาไม้มาสอยรังต่อ แล้วนำไปปล่อยที่อื่น ค. เอาไฟเผารังต่อ			
3. บอกสาเหตุและวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเดินทางได้	6. ถ้าเราใช้รถใช้ถนนในเวลาากลางคืน เราควรแต่งกายอย่างไร ก. สวมชุดดำ ข. สวมเสื้อสีขาว ค. สวมเสื้อเขียว กางเกงแดง			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	1
4. อธิบายปัญหาและอันตรายของอุบัติเหตุจากการเดินทางได้	7. ใครปฏิบัติคนให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุได้มากที่สุด ก. โด่งลงจากรถขณะรถติดไฟแดง ข. บัญจรอดขับจักรยานยนต์ซ้อนสามคน ค. สมรักษ์ข้ามถนนบนสะพานลอย			
	8. ผลของการขับรถประมาทคือข้อใด ก. ทำให้เศรษฐกิจดี เพราะทำให้ร้านซ่อมมีงานทำ ข. ทำให้คนไม่ว่างงาน ค. ทำให้สูญเสียร่างกายและทรัพย์สิน			
	9. ถ้านักเรียนพบเห็นรถยนต์ชนคนตาย ข้อใดปฏิบัติ <u>ไม่ถูกต้อง</u> ก. โทรศัพท์แจ้ง 191 หรือ 1669 ข. รีบบอกครูหรือผู้ปกครองทันที ค. รีบไปช่วยเหลือทันที			
5. บอกความหมายของการปฐมพยาบาลได้	10. การปฐมพยาบาลหมายถึงข้อใด ก. การให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเบื้องต้น ข. การนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ค. การเรียกหน่วยกู้ภัยมาช่วยเหลือ			
6. บอกการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากบาดแผลต่างๆได้ถูกต้อง	11. การห้ามเลือด ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำสบู่ ทายา ไอโอดีน ปิดแผล เป็นการปฐมพยาบาลผู้ป่วยประเภทใด ก. ไฟไหม้ ข. แผลฟกช้ำ ค. แผลตัดและแผลถลอก			
	12. เราควรล้างแผลอย่างไร ก. แช่แผลไว้ในน้ำ ข. ล้างแผลด้วยน้ำสะอาด ค. ล้างแผลด้วยน้ำมะนาว			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
6. บอกการปฐมพยาบาลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากบาดแผลต่างๆ ได้ถูกต้อง	13. ข้อใดเป็นวิธีห้ามเลือด ก. ล้างแผลให้สะอาด ข. ใช้น้ำยารัดให้แน่น ค. ใช้ผ้าสะอาดกดทับบนบาดแผล			
7. บอกวิธีปฏิบัติในการปฐมพยาบาลผู้ที่สำลักควันไฟ	14. ข้อใดเป็นขั้นแรกของการปฐมพยาบาลผู้ที่สำลักควันไฟ ก. นำส่งโรงพยาบาล ข. รีบนำผู้ป่วยออกมาที่โล่งแจ้งทันที ค. ใช้น้ำฉีดบริเวณที่มีคนสำลักควันไฟ			
	15. กรณีไฟไหม้อย่างรุนแรง จนทำให้เสื้อไหม้ติดกับแผล ข้อใดไม่ควรปฏิบัติในการปฐมพยาบาล ก. ใช้ผ้าชุบน้ำเย็นวางบนบาดแผล ข. ดึงเศษผ้าออกจากแผล ค. นำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล			
8. ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากสารเคมีได้ถูกต้อง	16. ข้อใดคือการปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บสารเคมีเข้าตา ก. ลืมตาในน้ำนาน 10 นาที ข. เปิดก๊อกน้ำชะล้างผ่านดวงตาเบาๆ นาน 10 นาที ค. ปิดตาแล้วรีบไปหาหมอ			
	17. การปฐมพยาบาลผู้ป่วยที่กินสารเคมีเข้าไป ควรทำอย่างไร ก. คี้มกาแฟ ข. คีมน้ำชา ค. คีมนมหรือน้ำให้มากๆ			
9. สามารถสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือได้ถูกต้อง	18. ถ้าเราพบผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ สิ่งแรกที่เราควรทำคือข้อใด ก. รีบแจ้ง 191 หรือบอกผู้ใหญ่ให้ช่วยทันที ข. รีบปฐมพยาบาลเบื้องต้นทันที ค. บอกเพื่อน ๆ นักเรียนให้ไปช่วยเหลือ			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
10. บอกความหมายของสารเสพติดได้	19. ยาเสพติด หมายถึงอะไร ก. สารที่เสพเข้าไป ทำให้ร่างกายอ่อนแอ ข. สิ่งที่เสพโดยการสูบ ฉีด คม แล้วเกิดอันตราย ต่อร่างกายและจิตใจ ค. สิ่งที่ทำให้ร่างกายเป็นโรคร้ายต่าง ๆ			
11. บอกโทษของบุหรี่ได้	20. โรคใดที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ก. โรคเบาหวาน ข. โรคถุงลมโป่งพอง ค. โรคตับแข็ง			
	21. สารพิษที่มีในบุหรี่ คือสารชนิดใด ก. นิโคติน ข. แอลกอฮอล์ ค. คาเฟอีน			
12. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการสูบบุหรี่ได้	22. เราไม่ควรอยู่ใกล้คนสูบบุหรี่ เพราะเหตุใด ก. เพราะเราไม่ได้สูบ ข. เพราะคุณครูสอนไว้ ค. เพราะบุหรี่เป็นอันตราย			
	23. ใครปฏิบัติได้ถูกต้อง ก. เอ ชีนใกล้คนสูบบุหรี่ ข. บอย ปฏิเสธการสูบบุหรี่ ค. ใจ ชักชวนเพื่อนสูบบุหรี่			
13. บอกโทษของการดื่มสุราได้	24. สารในข้อใด ที่ผสมอยู่ในสุราเมื่อดื่มแล้วทำให้เกิดความมึนเมา ก. สารตะกั่ว ข. แอลกอฮอล์ ค. สารนิโคติน			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
14. บอกโทษของการดื่มสุราได้	25. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> โรคที่เกิดจากการดื่มสุรา ก. โรคมะเร็งปอด ข. โรคมะเร็งตับ ค. โรคความดันโลหิตสูง			
	26. ข้อใดกล่าวถูกต้อง ก. สุราคืออาหาร ข. สุราคือ ยาชูกำลัง ค. สุราคือยาเสพติด			
15. บอกข้อปฏิบัติในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงอันตรายจากการดื่มสุราได้	27. ถ้าเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ นักเรียนควรทำอย่างไร ก. ขอเพื่อนสูบบ้าง ข. แนะนำให้เพื่อนเลิกสูบบุหรี่และบอกถึงอันตรายของบุหรี่ ค. ชวนเพื่อนคนอื่นสูบบุหรี่ด้วยกัน			
	28. ถ้ามีคนชวนนักเรียนดื่มสุรา นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร ก. ปฏิเสธ และไม่อยู่ใกล้คนดื่มสุรา ข. ทดลองดื่มกับเขาด้วย ค. ไม่ดื่มแต่นั่งร่วมวงกับเขาด้วย			
16. บอกประเภทของยาสามัญประจำบ้านได้	29. ยาในข้อใด <u>ไม่ใช่</u> ยาสามัญประจำบ้าน ก. ยาหม่อง ข. ยาแก้ไอ ค. ยาแก้หืดหอบ			
	30. ยาสามัญประจำบ้านแบ่งออกเป็นกี่ประเภท ก. 1 ประเภท ข. 2 ประเภท ค. 3 ประเภท			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
17. อธิบายวิธีการใช้ยาสามัญประจำบ้านอย่างง่ายได้	31. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง ก. แดง มีไข้สูงจึงรับประทานยาลดไข้ ครั้งละ 4 เม็ด ข. ต้อย มีผื่นคันขึ้นตามตัว แม่จึงทายาคาลาไมน์ ค. ยาย หน้ำมีคจะเป็นลม จึงรับประทานยาชาตุน้ำแดง			
	32. ข้อใด หมายถึงยาอันตราย ก. ปิดด้วยฉลากสีแดง ข. ปิดด้วยฉลากสีแสด ค. ปิดด้วยฉลากสีแสด			
	33. ข้อควรระวังในการเก็บรักษายาไม่ให้เสื่อมคุณภาพคือข้อใด ก. ระวังอย่าให้ถูกแสงแดด ข. ระวังอย่าให้ถูกน้ำ ค. ระวังให้ฉลากหาย			
19. บอกวิธีการใช้ยาได้อย่างถูกต้อง	34. น้องหกล้ม ข้อศอกฟกช้ำ แม่ควรใช้ยาชนิดใด ก. ยาหม่อง ข. ยาพาราเซตามอน ค. ยาเหลือง			
20. บอกถึงอันตรายและผลกระทบของการใช้ยาได้	35. ถ้ำรับประทานยาแก้ปวดมากเกินไป อาจเป็นอันตรายต่ออวัยวะใด ก. ตับ ข. ไต ค. ปอด			
	36. การใช้ยาคิดเวลา โดยนำยารับประทานหลังอาหาร มารับประทานก่อนอาหารจะเกิดผลเสียอย่างไร ก. รักษาโรคได้หายขาด ข. เป็นอันตรายต่อกระเพาะอาหาร ทำให้ปวดท้องได้ ค. ไม่สามารถรักษาโรคให้หายขาดได้			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
21. บอกวิธีปกป้องสิทธิของตนเองได้	37. ข้อใด เป็นการปฏิบัติตนในการรักษาสิทธิในร่างกายของตนเอง <u>ไม่ถูกต้อง</u> ก. ไม่ให้เพื่อนต่างประเทศโอบกอด ข. ไม่ให้ใครมาทำร้ายร่างกายของเรา ค. ให้เพศตรงข้ามโอบกอด			
	38. แดงถูกแย่งตุ๊กตา แสดงว่าแดงถูกละเมิดสิทธิในด้านใด ก. สิทธิในร่างกายของตน ข. สิทธิในทรัพย์สินของตนเอง ค. สิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากผู้อื่นและสังคม			
22. สามารถใช้สิทธิของตนเอง จากครอบครัว และสังคมได้	39. ข้อใด คือสิทธิที่ควรได้รับจากสังคม ก. สิทธิในการเรียนหนังสือ ข. สิทธิในการรักษาทรัพย์สินของตนเอง ค. สิทธิในร่างกายของตนเอง			
	40. การพักผ่อนในสวนสาธารณะเป็นสิทธิในด้านใด ก. สิทธิด้านสังคม ข. สิทธิของตนเอง ค. สิทธิของผู้อื่น			
23. บอกการเคารพสิทธิของผู้อื่นได้	41. สังคมจะมีความสุขเราจะต้องเคารพสิทธิของใคร ก. สิทธิของตนเอง ข. สิทธิของผู้อื่น ค. สิทธิของตนเองและผู้อื่น			
	42. ข้อใดแสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. ลักคิ้วซื้ออาหาร ข. เข้าแถวรับอาหารกลางวัน ค. พุดล้อเลียนบุคคลอื่นด้วยความสนุกสนาน			

จุดประสงค์การเรียนรู้	คำถาม	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
23. บอกการเคารพสิทธิของผู้อื่นได้	43. ใครแสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. ตุ่มชอบแข่งขนมเพื่อน ข. แดง ขอยืมการ์ตูนเพื่อนมาอ่าน ค. ต่ายแบ่งขนมให้เพื่อน			
24. อธิบายถึงวิธีการที่แสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น	44. คำพูดใด แสดงถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. “ขอให้ฉันซื้อขนมก่อนนะ” ข. “เธอมาก่อนเข้าแถวซื้อก่อนนะ” ค. “ให้ฉันซื้อก่อนสิ ฉันรีบ”			
	45. ข้อใดแสดงออกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น ก. นิคหน้อยชอบเล่นของเล่นเพื่อน ข. กุ้งนำสีเพื่อนมาระบาย โดยไม่ได้บอก ค. หนิงบอกเพื่อนทุกครั้งที่ยืมยางลบเพื่อน			

- หมายเหตุ +1 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำถาม
- 0 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำถามในบางส่วน
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งเนื้อหา ระดับการคิดและความถูกต้องของการเขียนคำถาม

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(.....)

ภาคผนวก ง

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผลการประเมินหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
3. ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
4. ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน เล่มที่ 1 – 5 และสรุปกับ
แบบทดสอบหลังเรียน
6. การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

ตารางที่ 1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

รายการประเมิน	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านสาระสำคัญ		
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	มากที่สุด
2. ด้านความสอดคล้องตัวชี้วัด		
2.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	มากที่สุด
2.2 สามารถประเมินผลง่าย	5.00	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้		
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.67	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนของนักเรียน	5.00	มากที่สุด
3.4 มีความชัดเจนไม่สับสนและน่าสนใจ	4.67	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.67	มากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5.00	มากที่สุด
5. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้		
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	มากที่สุด
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.67	มากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	5.00	มากที่สุด
5.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	4.67	มากที่สุด

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล		
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.67	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	มากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือได้เหมาะสม	5.00	มากที่สุด
โดยรวม	4.87	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการประเมินหนังสือการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

รายการประเมิน	\bar{X}	ระดับความเหมาะสม
1. บทเรียนมีการแบ่งกรอบ	4.67	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	5.00	มากที่สุด
3. เรียงลำดับเนื้อหา	5.00	มากที่สุด
4. การเรียบเรียงภาษา	4.67	มากที่สุด
5. ตรงตามสาระของหลักสูตร	5.00	มากที่สุด
6. จัดลำดับความยากง่ายของบทเรียน	4.67	มากที่สุด
7. บทเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5.00	มากที่สุด
8. ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.67	มากที่สุด
9. การ์ตูนมีสีสันดึงดูดความสนใจสัมพันธ์กับบทเรียน	5.00	มากที่สุด
10. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.67	มากที่สุด
โดยรวม	4.84	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อ ที่	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC
		1	2	3	
1	1	+1	+1	+1	1.00
	2	+1	+1	+1	1.00
	3	0	+1	+1	0.67
2	4	+1	+1	+1	1.00
	5	+1	+1	+1	1.00
3	6	+1	0	+1	0.67
4	7	+1	+1	+1	1.00
	8	+1	+1	+1	1.00
	9	0	+1	+1	0.67
5	10	+1	+1	+1	1.00
6	11	+1	+1	+1	1.00
	12	+1	+1	+1	1.00
	13	+1	+1	+1	1.00
7	14	+1	0	+1	0.67
	15	+1	+1	+1	1.00
8	16	+1	+1	+1	1.00
9	17	+1	0	+1	0.67
	18	+1	+1	+1	1.00
10	19	+1	+1	+1	1.00
11	20	+1	+1	0	0.67
12	21	+1	+1	+1	1.00
	22	+1	+1	+1	1.00
13	23	+1	+1	+1	1.00
	24	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อ ที่	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC
		1	2	3	
14	25	+1	+1	+1	1.00
	26	+1	+1	+1	1.00
15	27	+1	+1	+1	1.00
	28	0	+1	+1	0.67
16	29	+1	+1	+1	1.00
	30	+1	+1	+1	1.00
17	31	+1	+1	+1	1.00
18	32	0	+1	+1	0.67
	33	+1	+1	+1	1.00
19	34	+1	+1	+1	1.00
20	35	+1	+1	0	0.67
	36	+1	+1	+1	1.00
21	37	0	+1	+1	0.67
22	38	+1	0	+1	0.67
	39	+1	+1	+1	1.00
23	40	+1	+1	+1	1.00
	41	+1	+1	+1	1.00
	42	+1	0	+1	0.67
24	43	+1	+1	+1	1.00
	44	+1	+1	0	0.67
	45	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 4 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.67	0.50	16	0.67	0.50
2	0.70	0.63	17	0.70	0.38
3	0.73	0.50	18	0.63	0.63
4	0.80	0.50	19	0.77	0.63
5	0.57	0.63	20	0.80	0.50
6	0.70	0.38	21	0.77	0.63
7	0.73	0.25	22	0.77	0.63
8	0.77	0.63	23	0.70	0.38
9	0.60	0.50	24	0.73	0.25
10	0.63	0.38	25	0.77	0.38
11	0.67	0.50	26	0.73	0.75
12	0.77	0.38	27	0.80	0.50
13	0.60	0.25	28	0.70	0.50
14	0.77	0.63	29	0.80	0.50
15	0.67	0.50	30	0.70	0.38

ค่าความเชื่อมั่นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

ตารางที่ 5 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เล่มที่ 1 เรื่อง มีสตริกชีวิตคิดถึงส่วนรวม

คนที่	ทดสอบระหว่างเรียน	ทดสอบหลังเรียน
	คะแนนเต็ม 10 คะแนน	คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	9	28
2	8	26
3	8	27
4	8	25
5	8	27
6	8	24
7	9	25
8	9	28
9	9	22
10	10	28
11	9	30
12	8	26
13	9	28
14	9	26
15	8	25
16	9	23
17	8	26
18	8	21
19	9	27
20	8	23
รวม	171	515
คะแนนเฉลี่ย	8.20	25.75
ร้อยละ	85.50	85.83

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต เล่มที่ 1 เรื่อง มีสตริกชีวิตคิดถึงส่วนรวม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 คือ 85.50/85.83

ตารางที่ 6 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เล่มที่ 2 ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก

คนที่	ทดสอบระหว่างเรียน	
	คะแนนเต็ม 10 คะแนน	คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	8	28
2	8	26
3	9	27
4	10	25
5	9	27
6	8	24
7	9	25
8	8	28
9	9	22
10	9	28
11	7	30
12	9	26
13	8	28
14	10	26
15	8	25
16	9	23
17	8	26
18	9	21
19	7	27
20	8	23
รวม	170	515
คะแนนเฉลี่ย	8.50	25.75
ร้อยละ	85.00	85.83

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต
เล่มที่ 2 เรื่อง ช่วยชีวิตด้วยจิตสำนึก มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 คือ 85.00/85.83

ตารางที่ 7 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล

คนที่	ทดสอบระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 10 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	8	28
2	9	26
3	9	27
4	9	25
5	10	27
6	8	24
7	10	25
8	8	28
9	8	22
10	8	28
11	9	30
12	9	26
13	8	28
14	9	26
15	9	25
16	8	23
17	8	26
18	8	21
19	9	27
20	9	23
รวม	173	515
คะแนนเฉลี่ย	8.65	25.75
ร้อยละ	86.50	85.83

จากตารางที่ 7 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต
เล่มที่ 3 เรื่อง ห่วงใยใส่ใจดูแล มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 คือ 86.50/85.83

ตารางที่ 8 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เล่มที่ 4 เรื่อง คิคก่อนใช้

คนที่	ทดสอบระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 10 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	9	28
2	9	26
3	8	27
4	8	25
5	8	27
6	8	24
7	8	25
8	9	28
9	9	22
10	9	28
11	9	30
12	9	26
13	9	28
14	8	26
15	10	25
16	9	23
17	9	26
18	9	21
19	9	27
20	9	23
รวม	175	515
คะแนนเฉลี่ย	8.75	25.75
ร้อยละ	87.50	85.83

จากตารางที่ 8 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต
เล่มที่ 4 เรื่อง คิคก่อนใช้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 คือ 87.50/85.83

ตารางที่ 9 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา

คนที่	ทดสอบระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 10 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	9	28
2	8	26
3	8	27
4	8	25
5	9	27
6	8	24
7	10	25
8	9	28
9	7	22
10	9	28
11	9	30
12	8	26
13	9	28
14	10	26
15	10	25
16	8	23
17	9	26
18	9	21
19	8	27
20	9	23
รวม	174	515
คะแนนเฉลี่ย	8.70	25.75
ร้อยละ	87.00	85.83

จากตารางที่ 9 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต
เล่มที่ 5 เรื่อง สิทธิของเรา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 คือ 87.00/85.83

ตารางที่ 10 แสดงการหาประสิทธิภาพของหนังสือการ์ตูน
เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ทั้ง 5 เล่ม กับการทดสอบหลังเรียน

คนที่	แบบทดสอบระหว่างเรียน						แบบทดสอบ หลังเรียน
	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	รวม	
	1	2	3	4	5		
	10	10	10	10	10	50	30
1	9	8	8	9	9	43	28
2	8	8	9	9	8	42	26
3	8	9	9	8	8	42	27
4	8	10	9	8	8	43	25
5	8	9	10	8	9	44	27
6	8	8	8	8	8	40	24
7	9	9	10	8	10	46	25
8	9	8	8	9	9	43	28
9	9	9	8	9	7	42	22
10	10	9	8	9	9	45	28
11	9	7	9	9	9	43	30
12	8	9	9	9	8	43	26
13	9	8	8	9	9	43	28
14	9	10	9	8	10	46	26
15	8	8	9	10	10	45	25
16	9	9	8	9	8	43	23
17	8	8	8	9	9	42	26
18	8	9	8	9	9	43	21
19	9	7	9	9	8	42	27
20	8	8	9	9	9	43	23
รวม	171	170	173	175	174	863	515
เฉลี่ย	8.20	8.50	8.65	8.75	8.70	43.15	25.75
ร้อยละ	85.50	85.00	86.50	87.50	87.00	86.30	85.83

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน
เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)
1	25	28
2	23	26
3	24	27
4	22	25
5	21	27
6	19	24
7	22	25
8	25	28
9	17	22
10	24	28
11	25	30
12	21	26
13	23	28
14	21	26
15	19	25
16	18	23
17	20	26
18	16	21
19	20	27
20	19	23
$\sum x$	424	515

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางหนูเตียง มาเพชร
วัน เดือน ปีเกิด	24 กันยายน 2508
ประวัติการศึกษา	ค.บ. วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านโนนบุรุษ ตำบลโนนสะอาด อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต5
ตำแหน่ง	ครู อำนวย คศ.3